

Value Based Quality Education
to Build a Career for
Rural Students

JINDAL VAHINI 2016-17

Jindal Pre University & First Grade College for Women
(Affiliated to Bangalore University, Bangalore, NACC Accredited)

Tel: 080 23711830, Jindal Nagar, Tumkur Road, Bangalore - 560073
Web: www.jindalcollege.com - Email: principal@jindalcollege.com

Jindal First Grade College for Women

Vision:

Educate and Empower rural women through value based quality education and nurture values that promote holistic development.

Mission:

To strive for academic excellence.

To foster human values.

To produce graduates of practical value to the community.

To serve the students from all sections of the society by making quality higher education accessible and affordable.

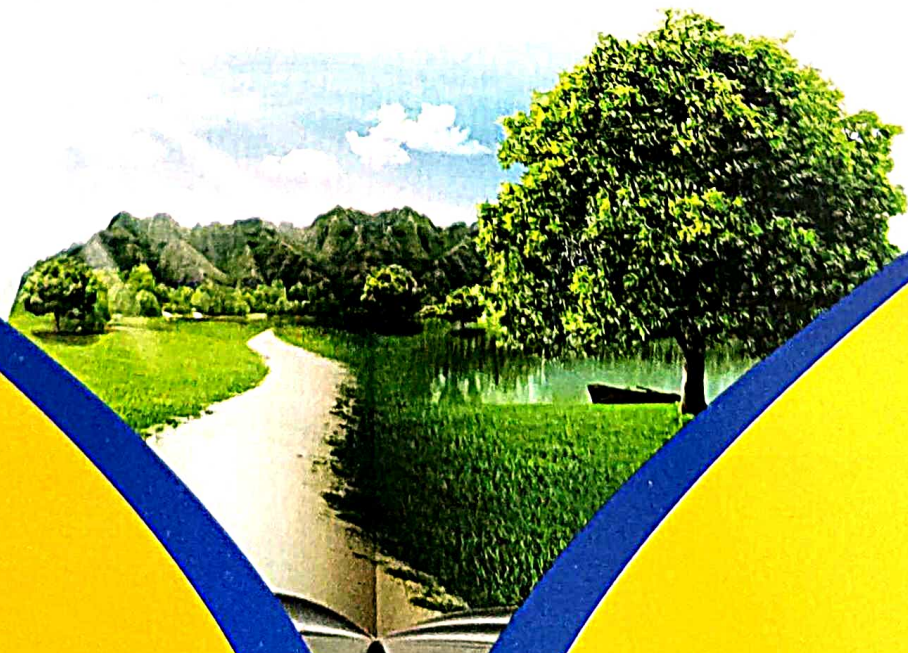
Objectives:

Giving highest priority to teaching and learning.

Fostering intellectual growth, ethical maturity and preparing students for increasingly diverse society and global economy.

Placing emphasis on secularism.

To develop leadership quality and enable them to become worthy citizens.

EDITORIAL BOARD

TEACHING & NON TEACHING STAFF

EDITORIAL

"No Education is true education unless it is founded in truth and Non Violence"

– M.K.Gandhi

Jindal Pre University and Degree College for Women was started with an intention to empower and educate rural women through value based quality education and provide higher education at an affordable rate at the doorstep of rural poor who form the back bone of our nation. What started as a trickle is now a river in full flow. We have completed 13 fruitful years of service to society.

The College is committed to impart holistic education in an impartial manner and with a view to achieve academic excellence and instill values based on truth and integrity. The college addresses the time based needs of an evolving globalized society providing formal and non formal education with a view to empower women of all categories which help in the development of self, family, community, society and the nation.

I am glad to place before you the 12th edition of "JINDAL VAHINI", the

College annual magazine which has become a creative platform to express the unique talent of the students. This magazine is an attempt to play a role in fostering the expressive and creative writing of students by exploring the inherent potentials in them.

I would like to thank our beloved founder Dr.S.R.Jindal and the Management for their constant support, guidance and encouragement in bringing out this magazine.

BHARAT INAMDAR

Chief Editor

JINDAL PRE UNIVERSITY & FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

Dr. S.R. Jindal, Founder

Sri. Pragun Jindal Khaitan, Patron

Sri. K.R. Raghunath, Chairman

Sri. B.D. Garg, Vice-Chairman

Sri. Dhiraj Singh, Deputy Vice-Chairman

Principal

Sri. Bharat Inamdar, *M.A, M.Phil (Ph.D)*

English Department

Sri. Nagappa S Angadi, *M.A*

Smt. Divya K.B, *M.A B.Ed*

Smt. Asha G.S., *M.A*

Kannada Department

Smt. Bhagyavathi, *M.A (Ph.D)*

Smt. Rekha, *M.A*

Smt. Shashikala, *M.A, M.Phil (Ph.D)*

Hindi Department

Smt. Varsha Sharma, *M.A*

Smt. Kaushalya Verma, *M.A*

Physics Department

Sri. Srinivasa .P.R, *M.Sc, M.Phil*

Smt. Syeda S.H, *M.Sc*

Ms. Archana, *M.Sc*

Chemistry Department

Smt. Shaini .M.R, *M.Sc B.Ed*

Smt. Tejashwini .R, *M.Sc*

Smt. Sharmila, *M.Sc*

Mathematics Department

Smt. Shahada Khanum .P, *M.Sc*

Smt. Mamatha .H.K, *M.Sc, B.Ed*

Biology Department

Smt Annie Chacko, *M.Sc, B.Ed*

Computer Science Department

Smt. Asha H.E, *M.Sc*

Sri. Balaji D.J, *M.C.A, M.Phil*

Smt. Sushma Kiran, *M.C.A*

Smt. Latha, *M.C.A (Ph.D)*

Smt. Kathayini.R, *M.C.A*

Commerce & Mangement Dept.

Sri Xavier .P, *M.Com, M.B.A*

Dr. Komala J, *M.Com, M.B.A*

Smt. Savitha .R, *M.Com*

Smt. Vidya Rani, *M.Com*

Smt. LakshmiPriya, *M.I.B, M.Phil (Ph.D)*

Smt. Vindhya.K.T, *M.Com (Ph.D)*

Smt. Kusuma.B.L, *M.Com*

Smt.Veena, *M.Com, M.Phil (Ph.D)*

Ms. Vidhyashree .M, *M.Com (Ph.D)*

Smt. Deepika Burnwal, *M.Com, M.B.A*

Smt. Shobha N, *M.A*

Ms. Hemalatha N, *M.Com*

Ms. Pooja M *M.Com*

Ms. Padmashree *M.Com (Ph.D)*

Department of Physical Deducation

Ms. Bhagyalakshmi, *M.P.Ed*

Librarian

Smt. Kanthamani, *M.Lib*

Administrative Staff

Smt. Shalini .S.V, *B.Com
Accountant*

Smt. Smitha Singh, *B.Com
Account Assistant*

Smt. Tulasi, *M.B.A
Account Assistant*

Smt. Chaithra Balakrishnan, *M.A
Clerk*

Smt. Suneetha M.K, *B.Com
Office Assistant*

Sri. Hanumanthappa. K.
Lab Attender

Sri. Satheesh. M, *PUC
Lab Attender*

Smt. Parvathi
Attender

CONTENTS

JINDAL PRE UNIVERSITY & FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

1. Editorial	2
2. Jindal Girls PU College, Annual Report 2016-17	5
3. Department of Language - Annual Report 2016-17	6
4. Department of Commerce & Managment - Annual Report 2016-17	8
5. Jindal First Grade College For Women & Pre University College Sports Annual Report 2016-17	9
6. Women : Redefining thier Identities & Roles	25
7. The True Essence of Life	26
8. A Review of the Book "Everyone has a story"	27
9. The Rainbow Mountain	28
10. Daddy's Little Girl or Mom's Daughter?	29
11. English Is Must For Professional Growth	30
12. Only a Minute!	30
13. Thank You Teacher	31
14. Fever of Technology	31
15. Demonitization for Demons?	32
16. Sexual Assaults: Men Need to Involve in Creating Awarness	33
17. Jallikattu	33
18. Interlinking of Rivers Programmes: Necessity , Benefits & Challenges	34
19. NCC Parade	35
20. Never Say Never	35
21. Success & Minder	36
22. It's the Butcher	36
23. Overcøming Tension	36
24. Trump's Tactics...!!! Will it Affect India???	37
25. Black Money	38
26. Car GPS Tracking	39
27. Diffculties & Chanlleges Faced by Working Women	39
28. Social Media & The Freedom of Expression	40
20. Kannada Articles	52 - 64
21. Hindi Articles	69 - 79

JINDAL GIRLS PU COLLEGE ANNUAL REPORT 2016-2017

Empowering rural girls with value based quality education is the vision of our institution. This vision is reflected and implemented in all our endeavors. Our results at II PUC Level reflect our academic strength. Students fared excellent results both in Science and Commerce streams and in CET ranking.

II PU Classes commenced on 11 May 2016, I PU Classes on 15 June 2016 with a Freshers Day celebrated on 1 July where the rules and regulations of the institution were briefed to the students and a warm welcome was accorded by the II PU Students. Matha Vivekamayi was the chief guest. Bridge Courses were conducted in order to benefit the students with new syllabus. The new academic year marked the beginning of various other activities. Series of tests were conducted for the students throughout the academic year which helped the students to improve their performance.

International Yoga day was celebrated in the college ground along with the school. Various cultural and sports activities were conducted in the year, students have participated in various intercollegiate competitions at various colleges.

Environment Day was celebrated in the month of July 2016 which included various cultural activities & Skit about protecting environment were performed by the students on this day.

25 Science students attended Chemistry Seminar held at Jawaharlal Nehru Institute of Advanced Studies.

Teachers Day was celebrated on 5 September 2016 on this occasion Teachers were felicitated by the management to mark the importance of the day.

CET mock test was conducted by Sairam group of institute & Giraffe group. It is the Co curricular activities that help in the overall development of the personality of a student. The Annual Sports meet and cultural competitions were held in the month of December & January. Our students represented the college in District Level and State Level sports competition organized by pre-University board. Students were also selected for State Level Competitions at various places

College Annual Day was celebrated on 28 January. Kumari Monisha of II PU Science and Kumari Yashaswini of II PU Commerce were awarded gold medals for their outstanding performance in both curricular and co curricular activities.

I PU Students organized Farewell Day for the II PU students in February Sharadha Pooja was conducted on March 04. I am pleased to inform you that Pre – University Board has accredited our college with A Grade for the sound infrastructure and excellent academic record.

Department Of Languages ANNUAL REPORT 2016-2017

International Yoga Day was celebrated on 21 June. Mr. Rajeev Rajesh, JNI was the chief guest who spoke about the importance of Yoga in leading a healthy life. The event was presided by Sri K.R. Raghunath, Chairman, JAL Principal, JDCW, & Head master, JPS. Students performed various asanas which marked the event.

On 6th and 7th January 2017 'Faculty Development Programme' was organized in association with Academy of Creative Teaching.

Literary Club - ABHIVYAKTHI Activities

Literary Club "Abhivyakthi" was inaugurated for the academic year 2016-17 by Sri Nagaraj Vastharey, Architect, a notable writer on 23rd July 2016. News letter "Zine" of the Department of Languages and Class Magazines prepared by the students to showcase their literary talent was released on this occasion.

English Language Day was observed on 23rd July 2016 with the intention of providing an impetus to our rural students to learn the basic skills of learning English as they have limited exposure. The practice of "Each Day New Word" was also inaugurated on this occasion. Students performed the Play "Kingdom of Fools", a folk story written by A.K. Ramanujan.

Engineers Day was celebrated on 15 September by B.Sc Students on account of birthday of Sir M. Vishveshwarayya, the architect of modern India. Students recalled the life and achievements of the great personality. Hindi Doha, Story & Quiz Competitions were held on September 14th.

Hindi Day was celebrated on 17 September. Dr. T.G. Prabha Shanker Premi, HOD of Hindi Department, Rt. Professor Bangalore University was the chief guest.

Gandhi Jayanathi and Lal Bahadur Shastri Jayanti was celebrated on 2nd October 2016. Students were reminded of the Philosophy of the great personalities. Students took oath to adopt their principles in their life and sang bhajans.

Viveka Namana was celebrated on account of Swami Vivekananda Jayanathi. Debate was conducted for students on this occasion.

On 17th January Mr. Karthik S. Kateel, General Secretary, Jeet Kune Do Association trained our students on Self Defense Techniques through his programme "Swaraksha For Women".

On 14th February "My Love My Nation" was organized in order to sensitize students towards the responsibility of youth towards Nation. Various activities were conducted such as Patriotic skits, drama, mime show, songs and the message of various national icons was conveyed to the students.

Navaratri & Dusshera was celebrated with them.
great pomp.

On 31st January 2017 "Suggi Sambhrama", Sankranti was celebrated. Students set up a village ambience to highlight the village culture. Various activities such as folk dance, folk songs and games were conducted on the day which reaffirms our commitment to retain our traditional cultures. Lohri Dance was also performed and its importance was conveyed to the audience on the same day which marked the celebration of Lohri Festival.

Extension Activities

35 Students were taken to Paripoorna Sanathana Charitable Trust near Gollahalli, Nelamangala which homes Physically and mentally challenged children on 1 August 2016. The trustee Sri Srinivasa swamiji addressed the students to develop the moral and ethical responsibility towards the physically and mentally challenged children.

Swachh Bharath Campaign was observed at Somanahalli on 1st October 2016. Students not only cleaned the village but also created awareness regarding girl education; Beti Bachao Beti Padao through a street play.

On 21 January 2017 in association with NCC the students were taken to Belaku Academy, an organization for blind students for volunteer service on account of their Annual Day. On 2nd February 50 students were taken to Brahmana Sevashrama Sangha, at Madavara an orphanage and old age home. Students helped the old people and the orphans there and entertained

Participation & Prizes Won

Students were taken to compete in Folk Dance and Group song competition conducted by Kannada & Samskriti Department of Karnataka on account of Golden Jubilee celebration of Ravindra Kalakshetra. The college secured 1st Place in Folk Dance and 2nd Place in Group Song.

Kum. Manjula, I B.Sc won 1st Place in the Kannada Book Review Competition held at Peenya Government College.

Students took part in Youth Festival which was jointly organized by Bangalore University and Kannada & Samskriti Department of Karnataka to commemorate the 50th anniversary of Ravindra Kalakshetra from 19 October to 23 October. Students took part in various Competitions such as folk dance, song, drama etc.

On 18th January 2017, 55 Students were taken for "Rashtriya Yuva Saptaha" held at Palace Grounds on account of Swami Vivekananda's 154th Birth Anniversary organized by Bangalore University.

On 8th February 30 Students took part in 'College Rangothsava' which was organized by Rangayana, Shimogga and Kannada & Samskriti Department of Karnataka Students took part in various Competitions such as folk dance, song, drama etc. Folk Dance won II Place and were selected for Divisional Level Competition.

On 14th February 50 students were taken to Vidhana Soudha to witness the Assembly Session.

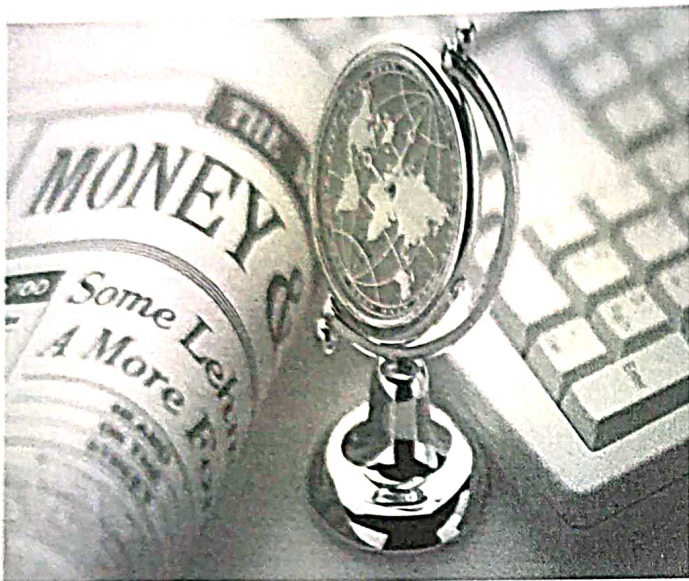
On 23rd February 15 Students took part in the Divisional Level Competition of 'College Rangothsava' organized by Rangayana, Shimogga and Kannada & Samskriti Department of Karnataka which was held at Shimogga.

Papers Presented & Published

Four Research papers are presented by faculty members in various National Seminars and are published. Various Seminars and Workshops were attended by the faculty members.

All Language Faculty Members attended the Bangalore University Evaluation.

DEPARTMENT OF COMMERCE AND MANAGEMENT ANNUAL REPORT 2016-2017

I B.Com. and BBA classes were commenced on 28th June 2017 with Orientation Program. The Fresher's Day and Investiture Ceremony was celebrated on 22nd July 2017.

Smt. Veena was question paper setter for Bangalore university semester examination 5th Semester BBA, Computer Business Application. Smt. Komala.J was appointed as external squad for Bangalore university semester examination. Eight faculty members attended Bangalore University valuation

Commerce and Management Club held the activities: On 05/01/2017 the Club celebrated New Year. On 23/02/2017 Mr.Jagarnath Special marketing officer of Canara Bank has introduced Product line of Canara Bank to all faculty members. On 28/02/2017 IIBBA students enacted street play, 'Awareness on Digital Banking' at Abbigere under the guidance of three faculty members and then had been to Vishnu Forge Company for industrial visit in HMT industrial area.

Guest Lecture was conducted on 11/01/2017 on banking exams for B.com and BBA students by Mr. Manjunath, Kayaka Computers. The students were updated on the advantages of banking course. On 19/01/2017 Dr. M K Shridhar, Member of MHRD Central Government delivered a lecture on demonetization for final B.com and BBA students. On 16/02/2017 there was a career guidance programme for final year students by Prof. S. Rakshith from Presidency College. On 18/02/2017 Mr. Prakash Chowdry, Stock Market Institute delivered a lecture on 'Stock Market'.

Many Research & Extension Activities were held by the department , on 10/02/2017 two faculty members took 40 students of final year BBA to SEBI to get the awareness about securities market. From 16/02/2017 to 18/02/2017 four faculty members attended 3 days workshop on Research and Data Analysis at Presidency college, Bangalore. Four Research papers are presented by faculty members in various National Seminars and are published. Various Seminars and Workshops were attended by the faculty members

Students were encouraged for Inter Cultural Activities conducted on 04/02/2017, Ten students participated in intercollegiate fest held at Bapu Degree College. On March 7th and 8th 2017 the department celebrated an Inter collegiate Fest named Veronica where more than 15 colleges participated and the overall championship was won by Soundrya Institute of Management and Science.

Campus Drive program was organized on 13/02/2017 an orientation programme for campus interview was arranged for final year students from CRT Company .On 17/02/2017 CRT company conducted campus interview for final year students.

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN & PRE-UNIVERSITY COLLEGE SPORTS ANNUAL REPORT – 2016-17

VISION

"To provide quality Physical Education Program that builds knowledge, fitness and competence to all students for healthy and active life style"

MISSION

"To promote students to develop skills, attitudes needed to be physically active and lead healthy lives"

AIM OF PHYSICAL EDUCATION

"Physical education is the overall development

of student's personality for leading healthy life style"

OBJECTIVES

The Physical Education program is to providing students with a worthwhile and enjoyable learning environment while providing the necessary knowledge and tools to adhere to a lifetime of activity and better health.

In the month of January the annual sports activities such as 100 mtrs, 200 mtrs, 400 mtrs, 800 mtrs, 1500 mtrs, 5000 mtrs, 4*100 mtrs, 4*400 mtrs relay, cross country(4 KM race), Walk race(3 KM), Shot put, Discus throw, Javelin throw, Long jump, Triple jump, Kho-Kho, Kabaddi, Volleyball, Throw

ball, Ball Badminton, Tennicoit, Chess, Carrom & Yoga were conducted.

65 students participated in State level Inter Collegiate Competitions such as kho- kho, football, Shuttle badminton, Ball badminton and yoga conducted by Bangalore Universtiy held at university Physical Education department ground, SFS College, BGS College of Magt. & Science, Chikkaballapura, BMS College Basawanagudi and GFGC Doddaballapura.

Bhagyalakshmi P, III year B.COM student participated in State Level Open Yoga Championship-2017 held at Sirol, Gadaga District.

The college organized GAMINESS2K17, an Inter Collegiate Girls Throw Ball Tournament in month of February. Total 14 teams took part in the event.

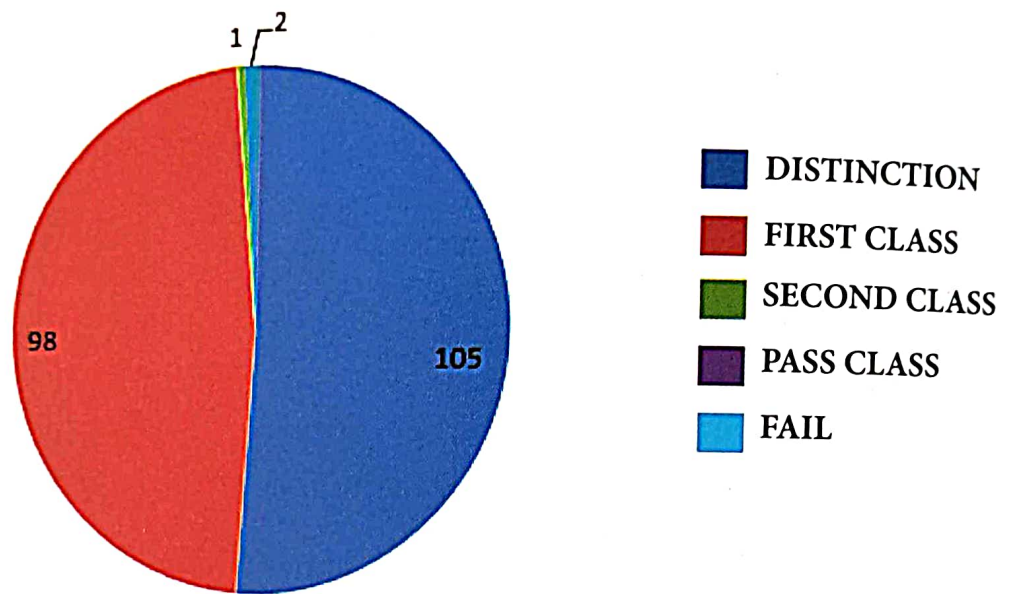
PUC:

The annual sports activities were conducted in the month of September. The Students actively took part in 100 mtrs, 200 mtrs, 400 mtrs, 800 mtrs, 1500 mtrs, 4*100 mtrs, 4*400 mtrs relay, Shot put, Discus throw, Javelin throw, Kho-Kho, kabaddi, Throw ball, Tennicoit, Chess, carom ,yoga and won prizes.

40 students participated in Pre University Inter Collegiate Competition State level and District level Competition won the second prize in Ball Badminton, 3rd and 4th place in Athletics-Cross country and 1st place in Taekwondo- under 40 kg held at Soundarya College, KLE College and Ambedkar Stadium. 6 students participated in State Level Ball Badminton & Taekwondo competition held at Govt.PU college, Karvara & Govt.PU college, Chithradurga.

Second PU Result Analysis 2015-16

APPEARED	206
PASSED	204
DISTINCTION	105
FIRST CLASS	98
SECOND CLASS	1
PASS CLASS	0
FAIL	2

TOPPERS

Monisha R
Science
 97.5%

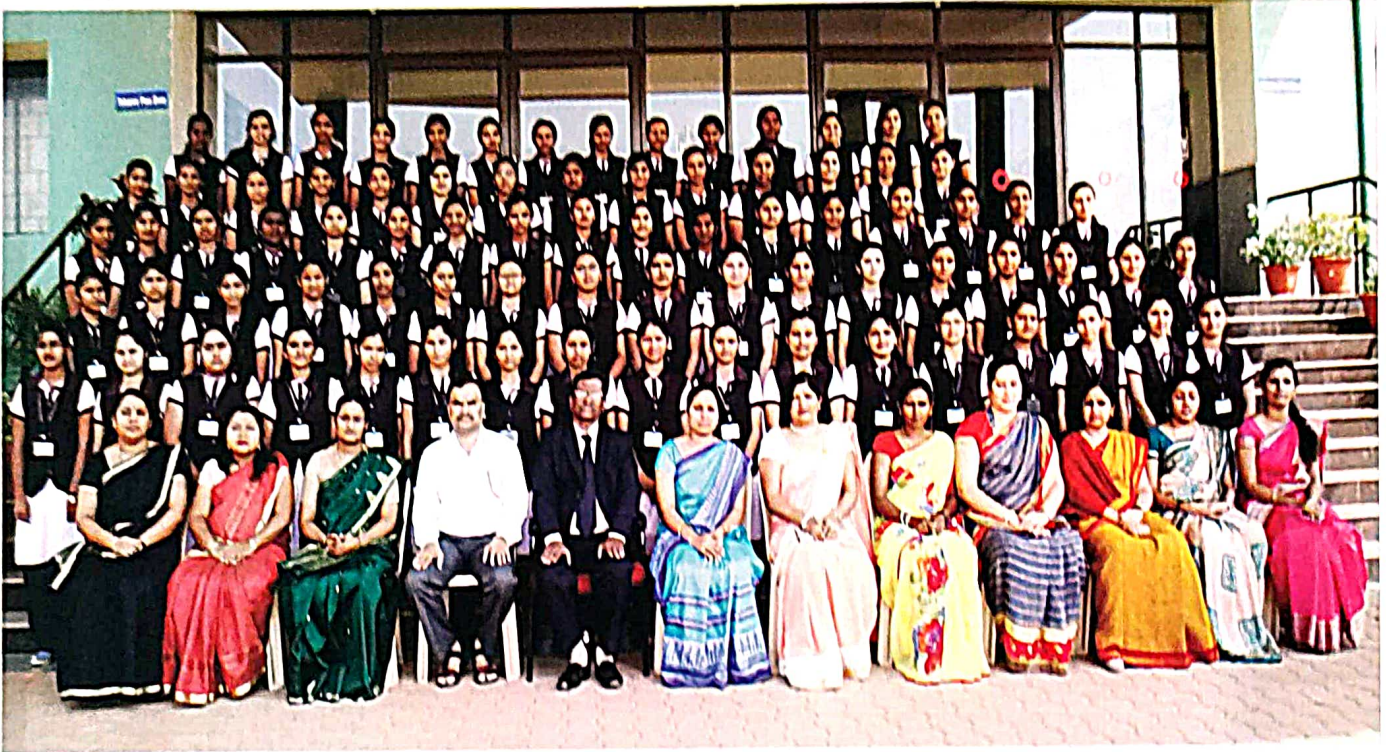

Yashaswini R
Commerce
 98.16%

Jindal Girls Pre University College

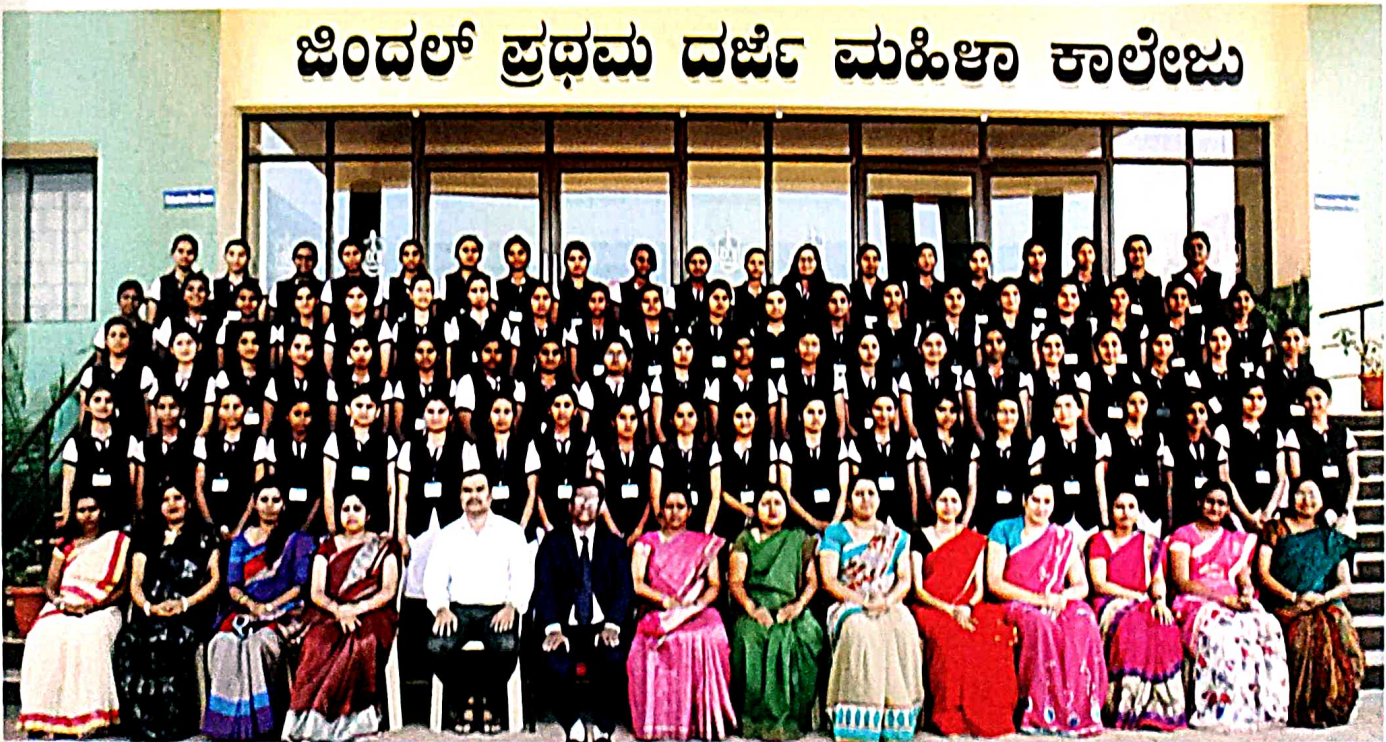
PCMB-I 2016-2017

Jindal Girls Pre University College

PCMB II 2016-2017

ಜಿಂದಲ್ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

Jindal Girls Pre University College

PCMG-I

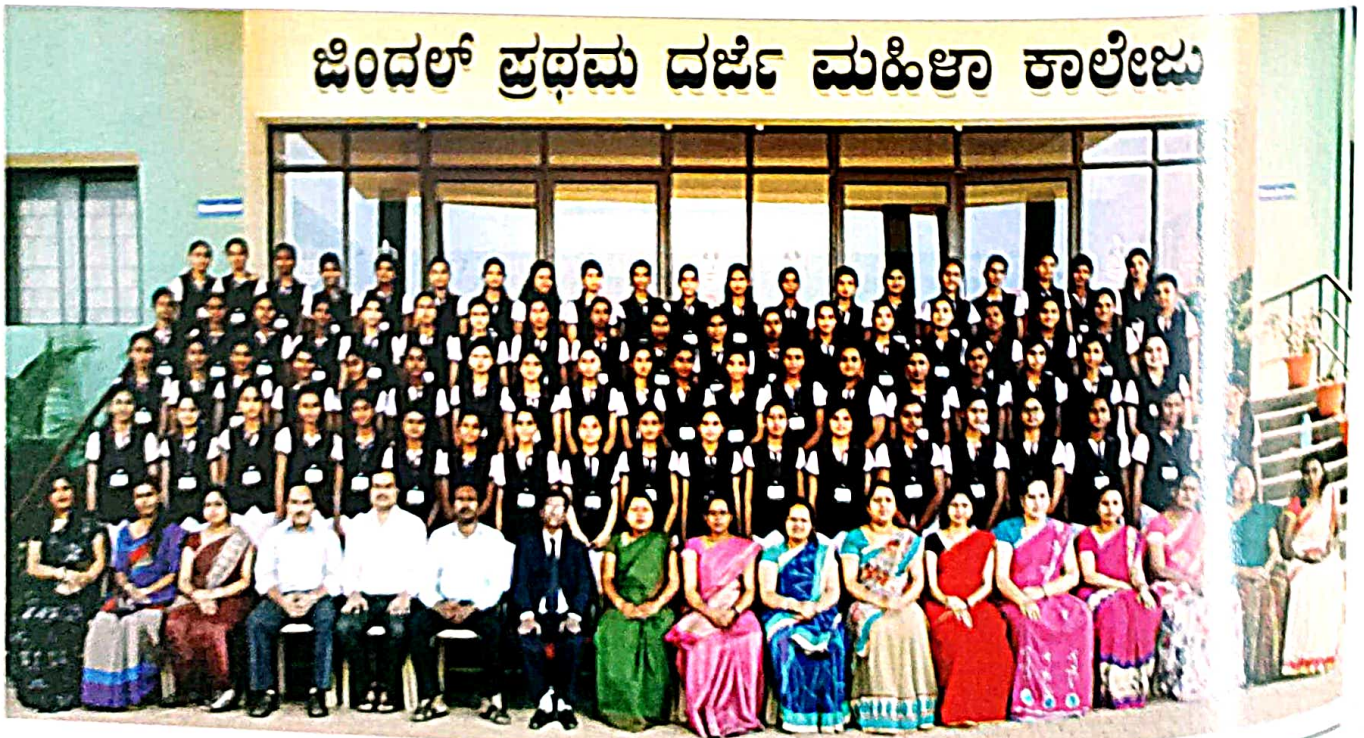
2016-2017

Jindal Girls Pre University College

PCMC II

2016-2017

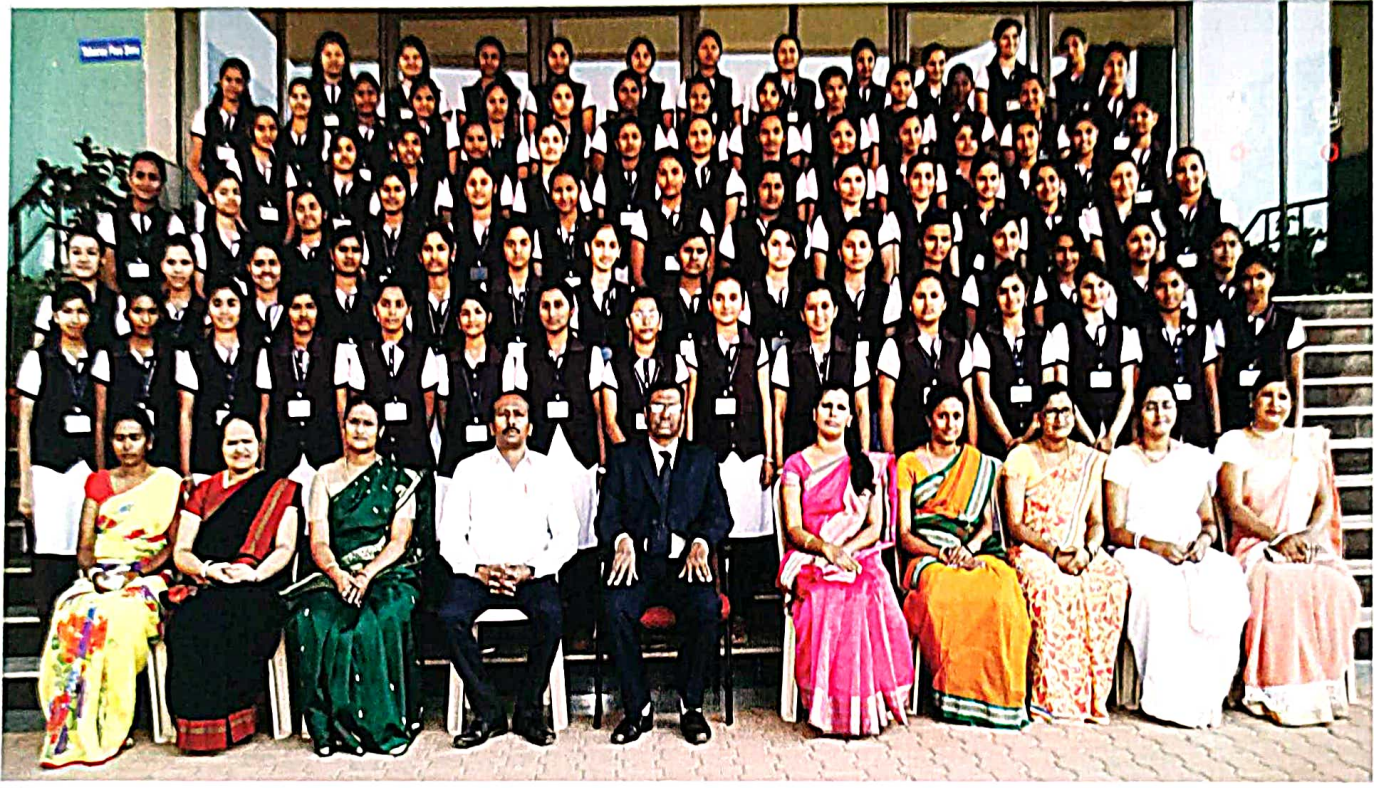

Jindal Girls Pre University College

CEBA-I

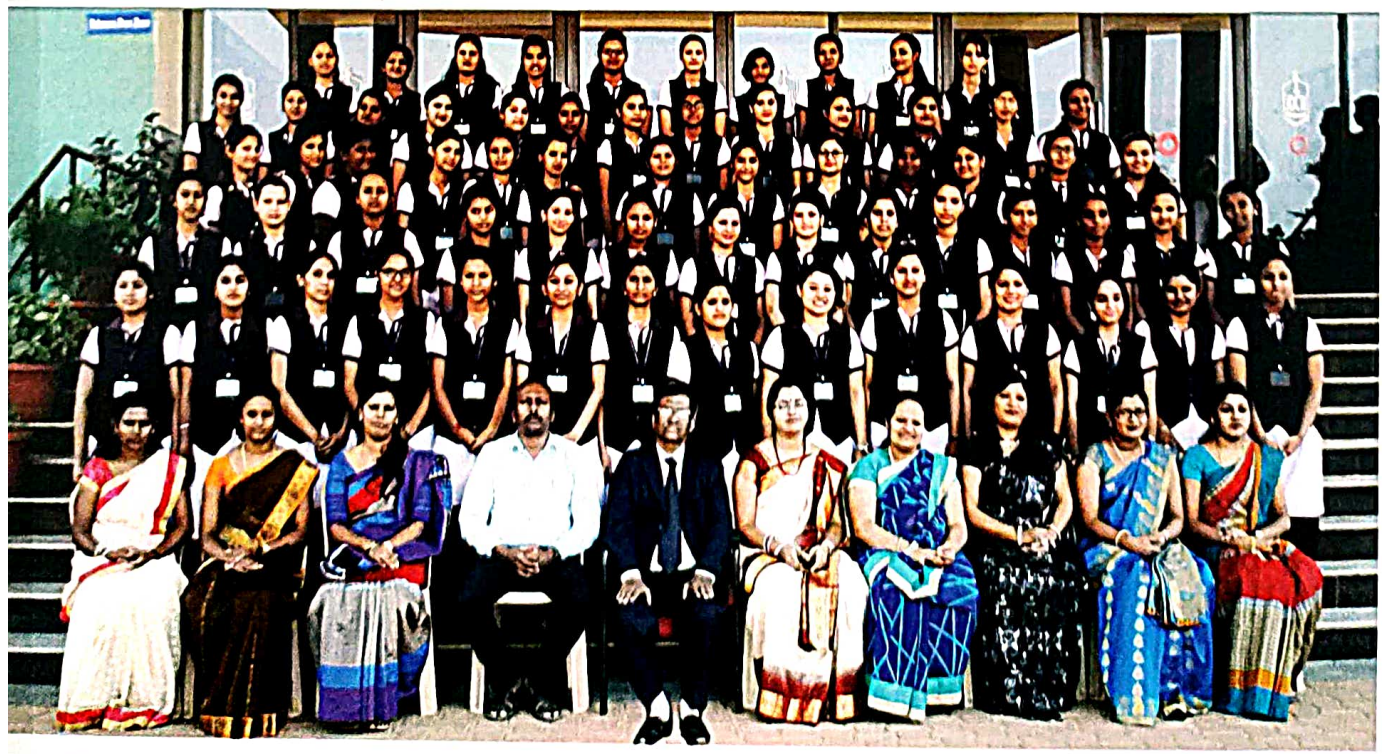
2016-2017

Jindal Girls Pre University College

CEBA II

2016-2017

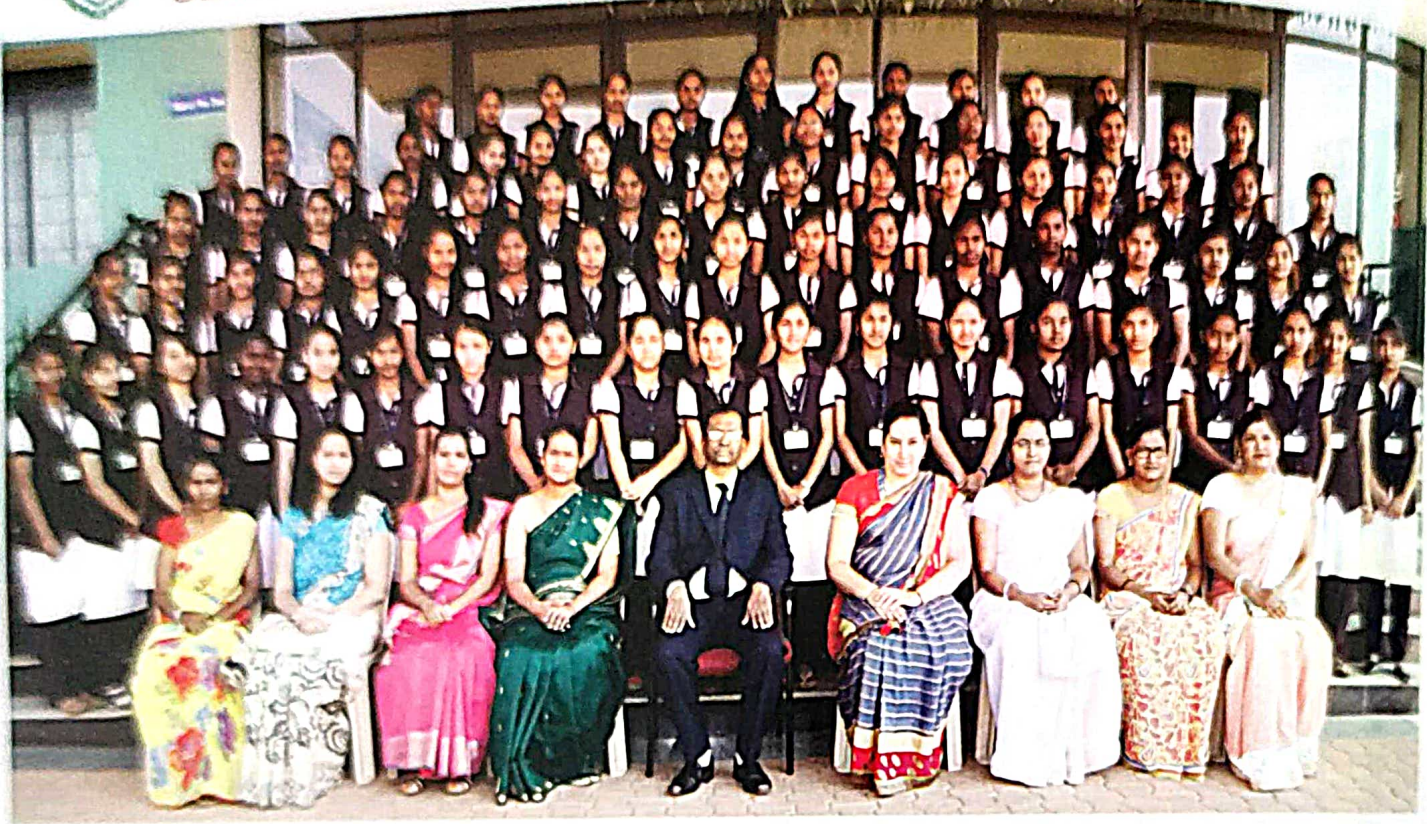

Jindal Girls Pre University College

SEBA-I

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BSC-I

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-I "A"

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-I "B"

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-II "A"

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-II "B"

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-III "A"

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM-III "B"

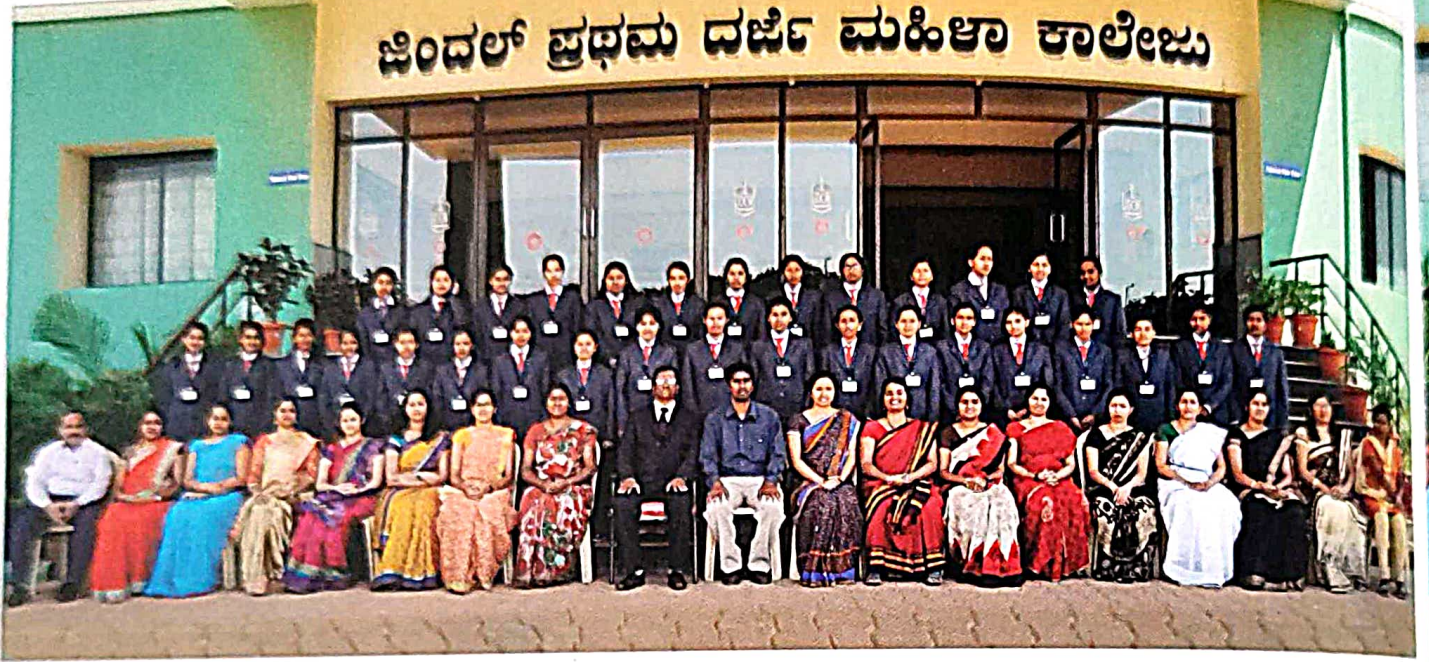
2016-2017

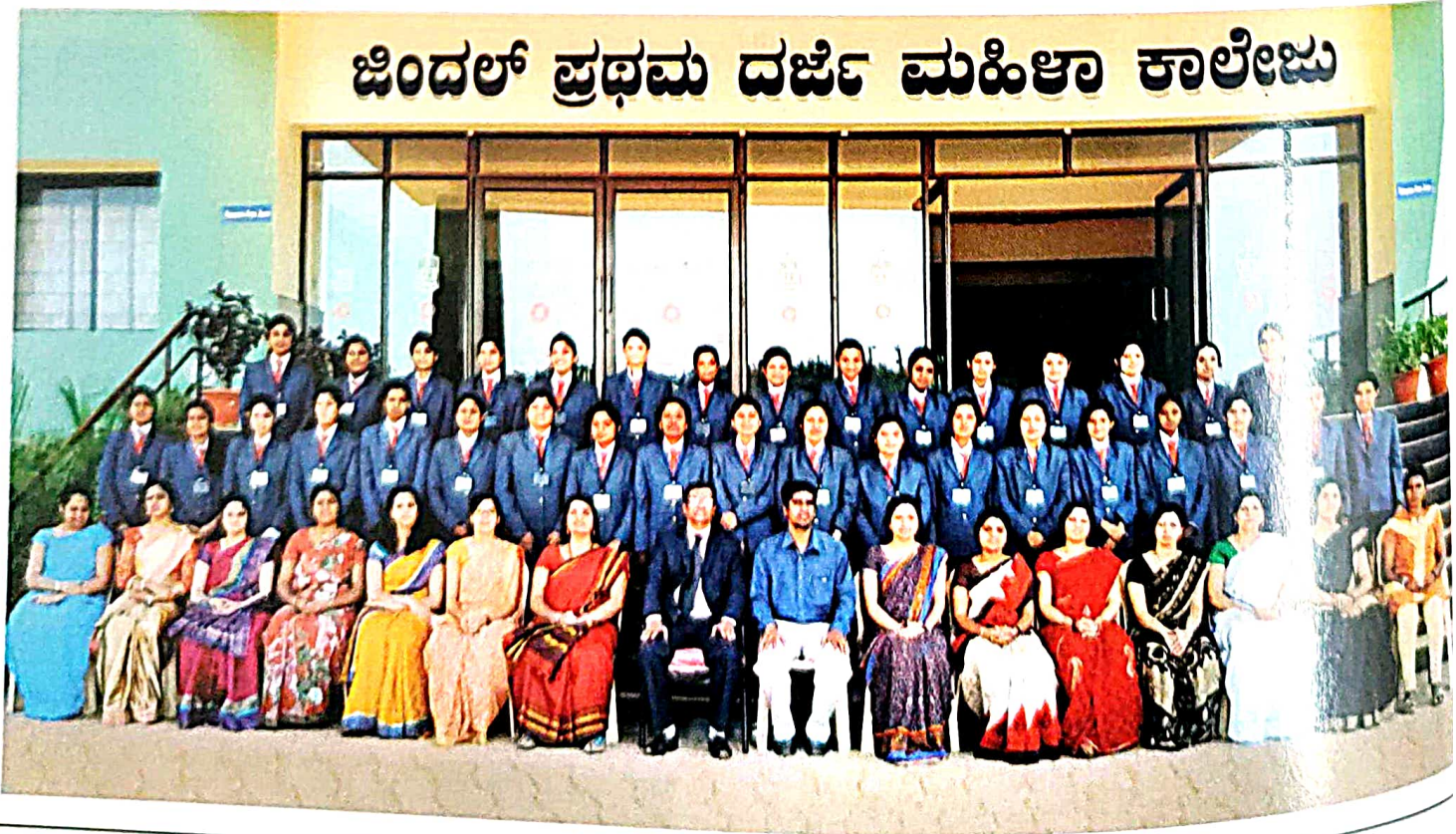
JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN
BBA-I 2016-2017

ಜಿಂದಲ್ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN
BBA-II 2016-2017

ಜಿಂದಲ್ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

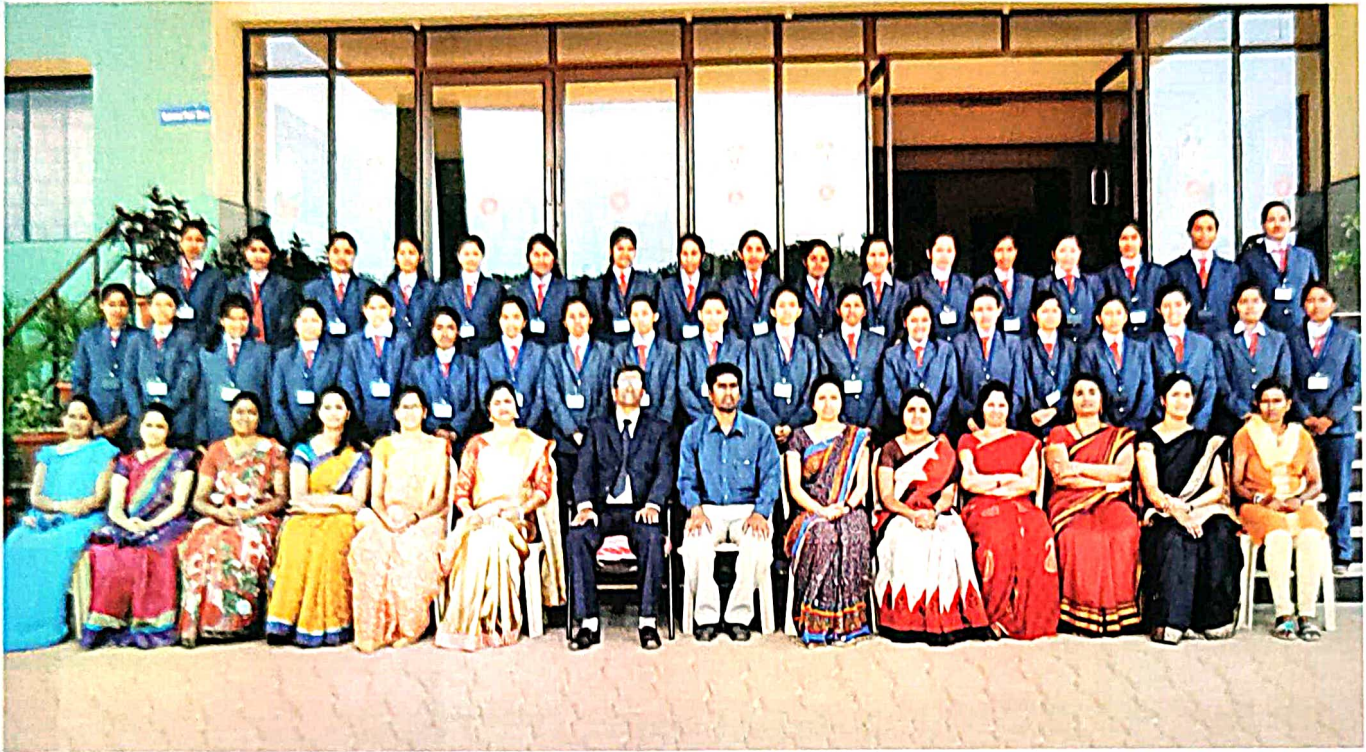

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BBA-III

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BCA III

2016-2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BCA-I

2016-2017

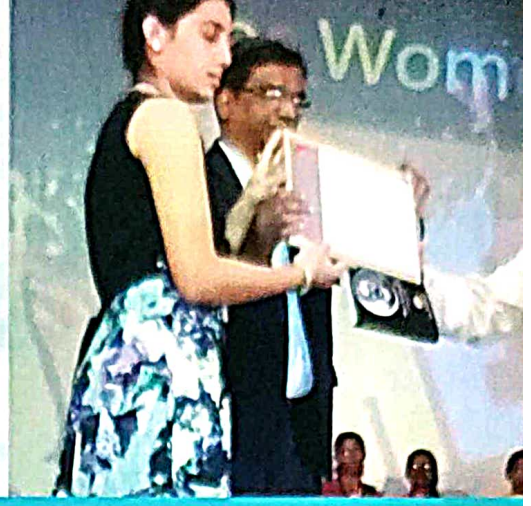

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BCA-II

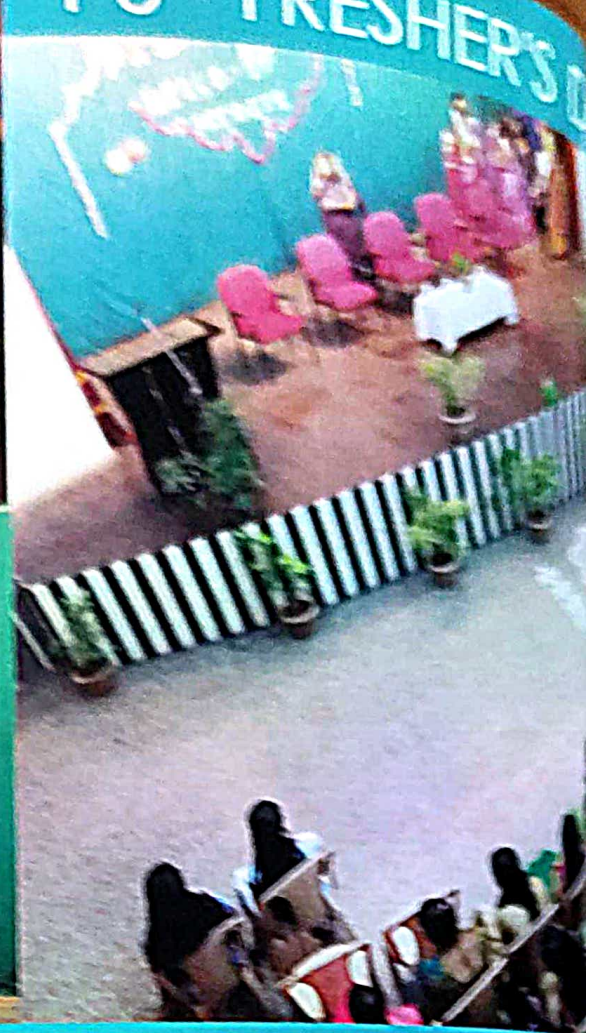
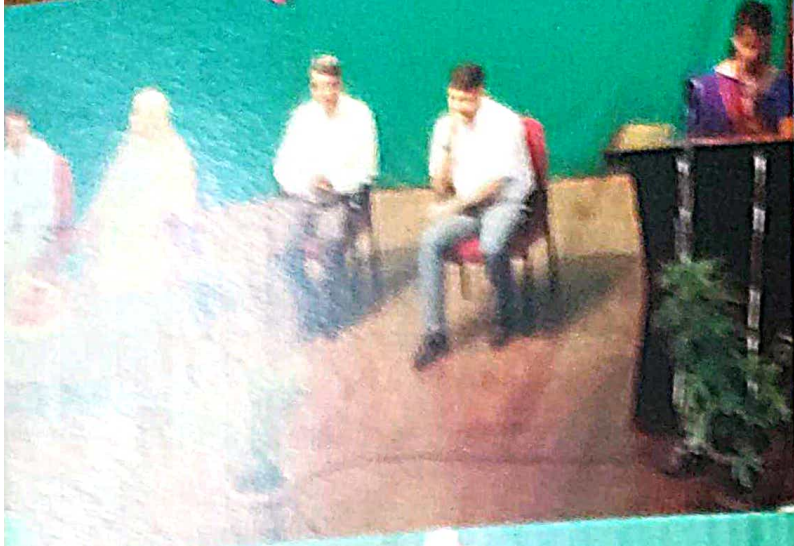
2016-2017

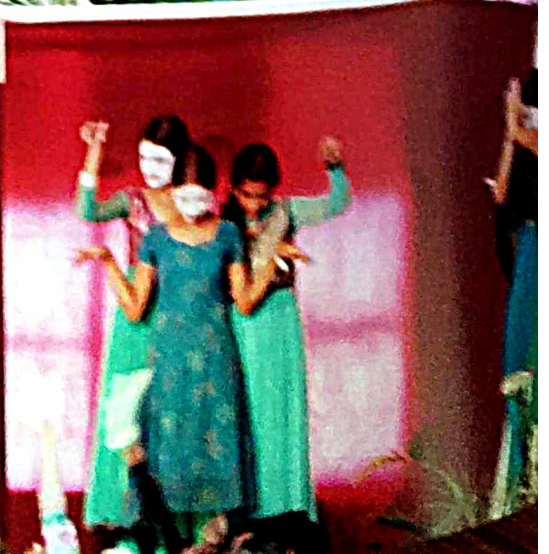
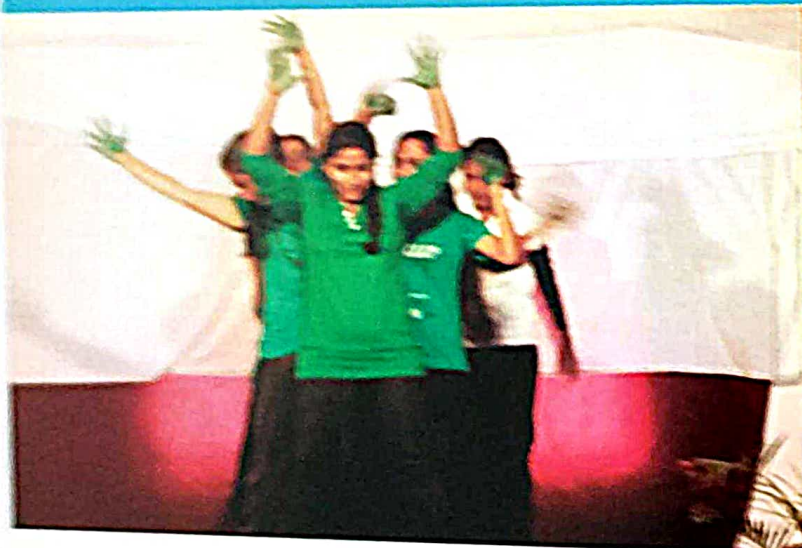

DEGREE FRESHER'S DAY

PU - ENVIRONMENT DAY

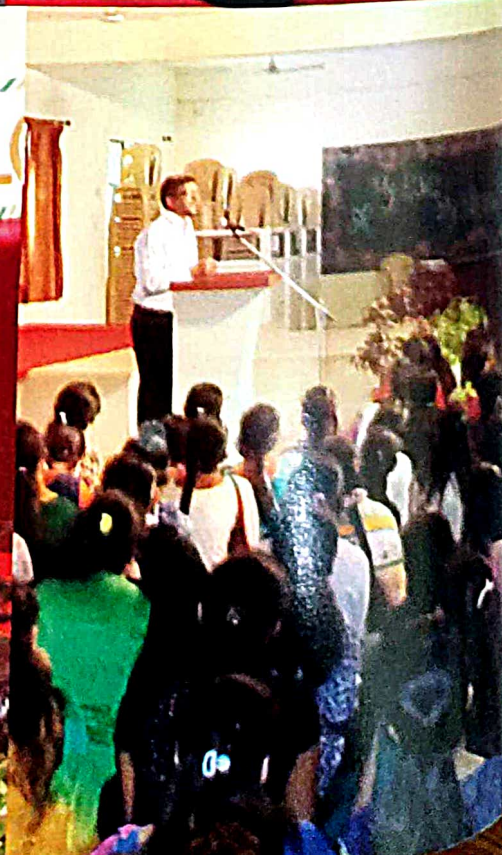
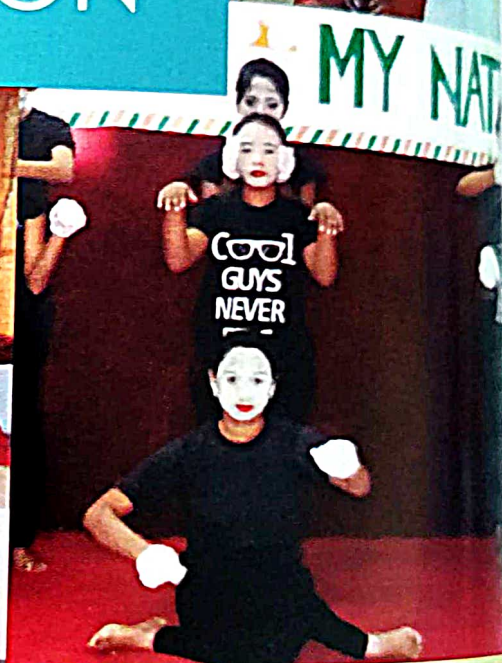

ENGLISH LANGUAGE DAY

MY LOVE & MY NATION

The True Essence Of Life

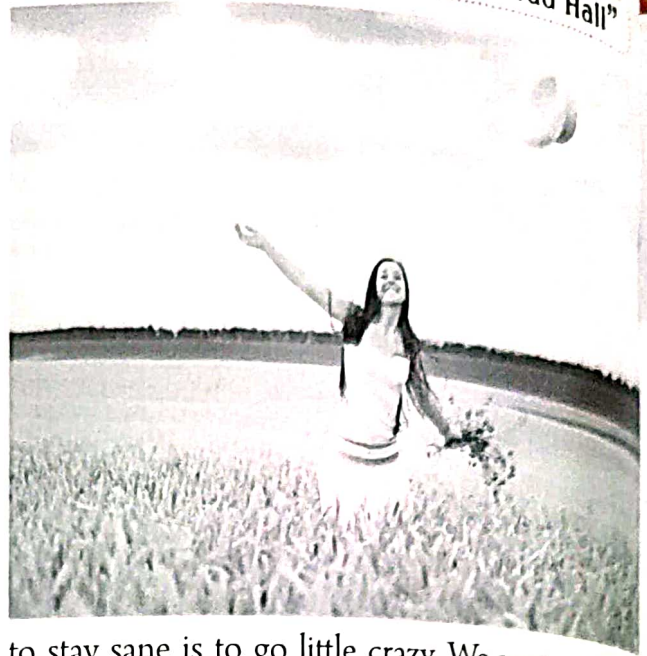
Saarika S.P
VI Sem. Bcom 'B'

Often we forget what a beautiful gift life really is? The main reason behind it is that we believe we have so much time to do things that we want to do and forget the simple fact that we are gonna die someday. We have been given this one life and it is up to us how we wanna live it. Apologizing, regretting, questioning, and hating ourselves, dieting, running after people who do not see us? Be brave, life is above all these things. Believe in yourself. Because remember life always holds something good for those who believe in themselves. In every person's life one of the difficult choices that one has to make is to choose between passion and career? Listening to what your heart says or what the society would say? But the sad reality here is not everyone can make a career out of their passion.

And just because they could not achieve something out their passion, they leave behind it. But remember, the time when we feel lost, tired and exhausted from life, it is only our passion which has the power to bring us back and make us feel alive all over again. Therefore irrespective of the path that you choose, never leave your passion behind. Do not hesitate from doing something just because you feel vulnerable or awkward.

Sometimes it's necessary because it is all part of you getting the next part of yourself. And never run behind money and come to a conclusion that money is life. Just like how petrol is essential to run a motor vehicle, money is very essential for leading our lives too. But do you think the main motive behind riding a motor vehicle is to fill up its tank with petrol? In the same way no matter how precious money is, it cannot or should not be the only motive behind leading our lives.

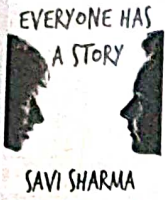
As we grow old, somewhere down the lane we kill that little kid inside us gradually in the name maturity. But remember sometimes the only way

to stay sane is to go little crazy. We waste so many days waiting for weekend, so many nights wanting morning. Our lust for future comfort is the biggest thief of life. Therefore remember past, think about your future but always live in present.

Most importantly never take a good person for granted. When you feel lack of love around you, do not search for it. Because at that time our heart will be so vulnerable that it cannot differentiate between what is fake and what is real. Believe in giving. If you cannot give respect and love to people, do not expect it from them. If you cannot help people around you even though you could and are capable of, do not expect people to help you. Believe me! When I say this, when you truly help others without any hidden agenda or selfish motive, help will surely be given to you when you are in really needed of it. That is how the act of karma works. So the day when you feel that you've earned, start giving it to the people who are in much need of it.

During difficult times remember that life about waiting for the storm to pass, it is about learning to dance in rain. Therefore treasure and cherish every moment. Make as much as memories you could. Make mistakes; face bad experiences because good experiences can never teach you a lesson. They can only give you a moment of happiness, but not long lasting lesson. Do not judge people easily. No matter how sad you are, how difficult the situation is, always remember to smile. Because remember life is such a beautiful thing and there is so much to smile about.

A Review of the Book

"Everyone has a story" Written by Savi Sharma

Greeshma H.S
II Sem, Bcom 'A'

"Everyone has a story to tell. Everyone is a writer. Some are written in the books, and some are confined to the hearts" begins Savi Sharma the author of this story and she has dedicated the book to 'you.' Yes you I mean she has dedicated the book for all of us. She tells us a story of friendship, dreams and love that is heartwarming, inspiring and redefining. As I have quoted above those lines are the very first lines in the novel which are truly enchanting. Then comes the prologue. I wonder if anyone could have written such a beautiful prologue for a story. Prologues are meant to give us an insight into the story or a particular incident which

changed the course of the character's life or the death of a loved one or a do – or – die situation. But Savi Sharma intricately weaves wisdom into

an equally enthralling prologue. It is evident from these lines: *"Time decides our fate, our journey and when time changes, everything changes, sometimes for bad, sometimes for good and sometimes for the best. I never believed that. Until you happened to me"*

When the story takes off, it is a easily read right from the beginning. Each character – Meera, Viraan, Kabir and Nisha – have their own joys, dreams, problems and insecurities. They have layers of complexity to them which makes them to celebrate life, experience the impossible, achieve dreams, gets hurt and bounce again with confidence. The character Meera not only finds love in Viraan but she finds her

story in him. The story which she yearns to write. The story which would touch millions of hearts. As for Viraan, he loves to travel the world, escaping from the materialistic demons and bad memories which chase him. The supporting track of Kabir and Nisha is a heart rending love story which drives home the point 'Love is powerful and it will make you to do things that you have never done before.

The story says through various emotions and makes the readers feel along with it and Savi Sharma gracefully blends dollops of wisdom through out the story like these lines "if I have any words of advice

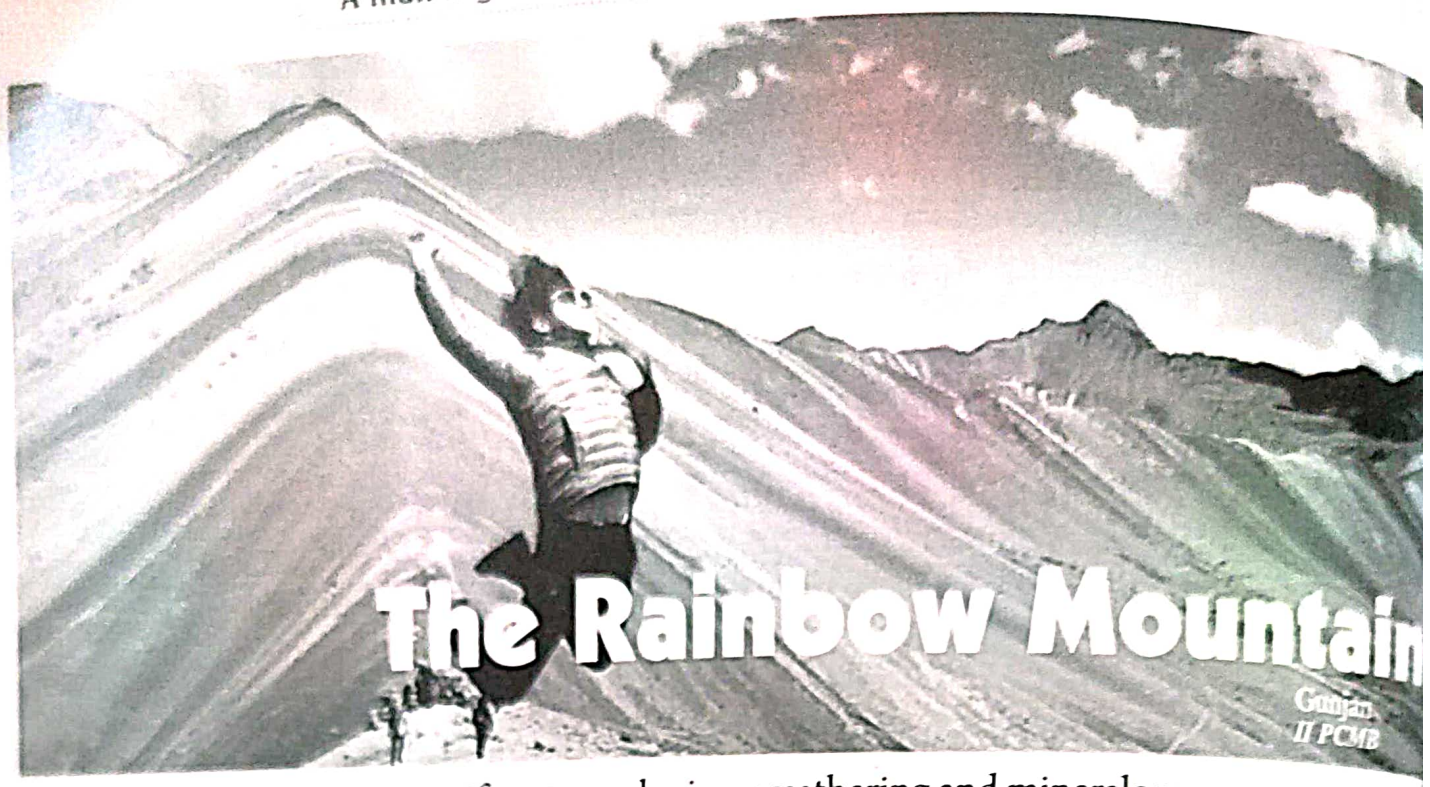
" They have layers of complexity to them which makes them to celebrate life, experience the impossible, achieve dreams, gets hurt and bounce again with confidence."

for you, it is this : embrace everyday, even the rough ones. Each day is your very own Page, and you have the power to write the words on those pages. Be courageous and be strong, but don't forget it is okay to be weak at times too". She keeps the story line entirely simple. Yet elegantly intersperses it with rich emotions.

One of the best parts of the story is the chapter where viraan realizes his feelings for Meera, when he is out exploring the world, leaving behind everyone by the end of the story. You will feel a sense of achievement. Your hope in achieving your dream will be renewed. You will be surely motivated through Savi Sharma's words such powerful is this story. It has the magnetism in it to change your outlook towards life. *"I want to touch people with my art. I want them to say, she feels deeply, she feels tenderly"* These aren't the words of the character Meera, instead it is Savi Sharma's.

"A man is great by deeds, not by words"

IPC

The Rainbow Mountain

Guinjan II PCMB

One of the most magnificent geologic features in the world is the Ausangate Mountain of the Peruvian Andes. The mountain is striped with colors ranging from turquoise to lavender to maroon and gold. However, this "painted mountain" is notoriously difficult to find and get to, requiring several days of hiking to reach its peak deep within the Andes by way of Cusco. The painted Ausangate Mountain is also considered to be holy and believed to be the deity of Cusco by local Peruvians. It is a site of daily worship and offerings by local citizens.

Every year thousands of Quechua pilgrims visit the Ausangate Mountain for the Star Snow festival which takes place a week before the Corpus Christi feast. The mountain sits at an elevation of 6,384 meters and is located approximately 100 km southeast of the major city Cusco. The local area is rich in geology, from uplifted granitic cliffs to glaciers which have eroded large valleys and the cretaceous limestone "forest" nearby.

The Andes are an incredibly complex mountain chain that extends along the western edge of the South American continent. The subduction of the Nazca plate underneath the South American plate initiated mountain building and uplift of the mountain range. This produced significant volcanism and the introduction of rare and varied mineralogy to the Andes Mountains. The reason we see the rainbow coloration in the stratigraphic layers of the Ausangate Mountain is largely due to

weathering and mineralogy.

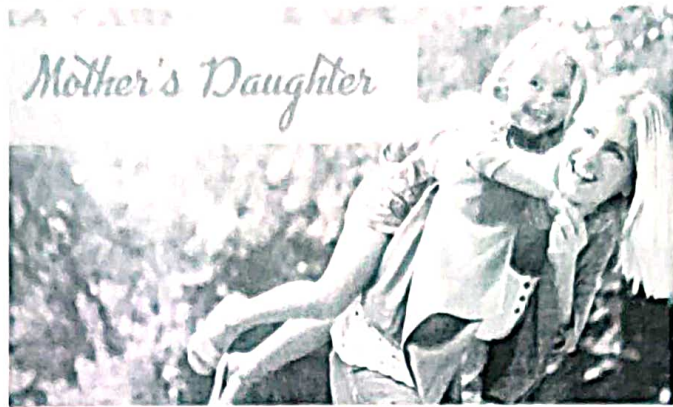
Red coloration of sedimentary layers often indicates iron oxide rust as a trace mineral. Similar to how a nail will rust and turn red when oxidized, sediments that are iron rich will change when exposed to oxygen and water. This, in combination with uplift and tectonically driven crustal shortening has tilted the sedimentary layers on their side exposing stripped stratigraphic intervals. The different coloration is due to different environmental conditions and mineralogy when the sediment was originally deposited and subsequently diagenetically altered.

Introduction of goethite or oxidized limonite will introduce a brownish coloration to sandstones. The bright yellow coloration could be due to iron sulphide as trace mineral within the pore cement. In addition, chlorite will often color sediments varying shades of green dependent on diagenetic history and concentration.

As your eye scans the many layers of the Peruvian Painted Mountain you're seeing millions of years of history and the complexities that are associated therein. Understanding the environmental and geological conditions that formed the rock units we see today is one of the key building blocks of geology and allow us to better understand our world long before humans walked this green Earth.

DADDY'S LITTLE GIRL OR MOM'S DAUGHTER?

Priya P
I SEBA

puts it, 'the quality of the father's involvement during this period is a crucial factor in determining whether the child develops the confidence and competence to meet new challenges in a positive manner.

Fathers seem to be teachers in this area. In the book *Bringing up Girls'* by James Dobson, there is an interesting discussion about the impact parents and particularly fathers have on their developing daughters. Dr. Dobson strongly stresses that fathers need to be actively involved in their daughter's lives from the time they are toddlers through the awkward adolescent ages and into young adulthood in order to build a positive self esteem. Not just in building up her self esteem, her sense of achievement or her self confidence. It is from her father she learns how she deserves to be treated by men.

Daughters need to know that the first man in their life loved them unconditionally as every man in her life will be patterned after her first love-daddy, the dearest. From infancy girls draw conclusions about what men are like from a father. That man becomes her guidepost for what to expect of men and what to expect of men's attitude toward women. His relationship to her mother or his significant other is her template for what her relationship with a man will be when she grows up.

Acknowledge her accomplishments and express your confidence in her ability to do better when she falls short of her best. Above all love her for who she is then for who she can be. Most important, set an example of a good lifestyle that she can follow. Be a part of her journey through womanhood! Celebrate your daughter's life everyday!

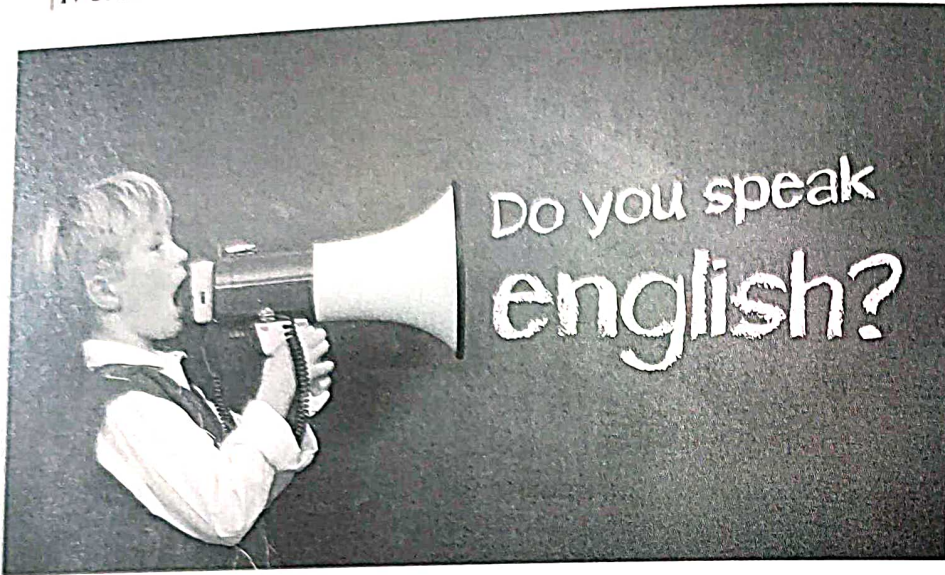
We hear a lot about the importance of male role models in a boy's life. It is indeed important. But what is often missing from the conversation is the importance of father in a daughter's life as well. In the past, psychologists studying the development of children focused almost exclusively on children's relationship with their mothers.

Today, they have come to agree that fathers play a unique and crucial role in nurturing and guiding his child especially girl child. A girl's first contact with a man is her father. He means the world to her. He is her first love, her superman, and her hero. From the day she was born, her days at school, when she gets a job, gets married, she will always be his little girl. Daughters are looking for their dads to listen to them, focus on them and show interest in them. The manner in which her father interacts with her as she is growing up impacts her physical, mental, emotional and spiritual health, self image and her view of the world.

As girls reach school age they begin to learn more adult like skills, testing them out in new environment and dealing with the feelings evoked by success and failures. As one expert

ENGLISH IS MUST FOR PROFESSIONAL GROWTH

Meghana T.S
IV Semester B.C.A

The English language is vitally important because it is spoken in many parts of the world. Business, education, domains, academic domains and even realms that deal with security all use English as a language of communication. In practical sense one could survive without English but with the globalized nature of the world knowledge of English is essential.

In terms of appreciation of language and literature, knowledge of English is extremely important in understanding some of the best writings offered. This is not to say that other languages do not possess the same amount of introspection and talent. Far from it yet, the knowledge of English could help to open many professional literary doors.

Moreover English is the international language of diplomacy, business, science, technology, banking, computing, medicine, aviation, UN and NATO armed forces, engineering, tourism, Hollywood films and arguably the best POP and Rock music in the world. Spoken English is used in the best careers, the best Universities and is increasing being used at job interviews. So like it or not, English is a very important language to learn.

ONLY A MINUTE !

Gunjan Bansal
II PCMB

*It takes a minute
To say a word of cheer
It takes a minute
To dry the falling tears
It only takes a minute
To lend a helping hand
It only takes a minute
To make and keep friend
It only takes a minute
Some broken hearts to mend
It only takes a minute
To brighten someone's day
Then use this very minute
BEFORE IT SLIPS AWAY*

Thank You Teacher

Thank You teacher

For Your kind advice

For words and actions

That were so nice

Thanks for sharing

My laughter and tears

And putting into perspective

My hopes and fears

Your kind gestures

I'll never forget

Some kindest spirits

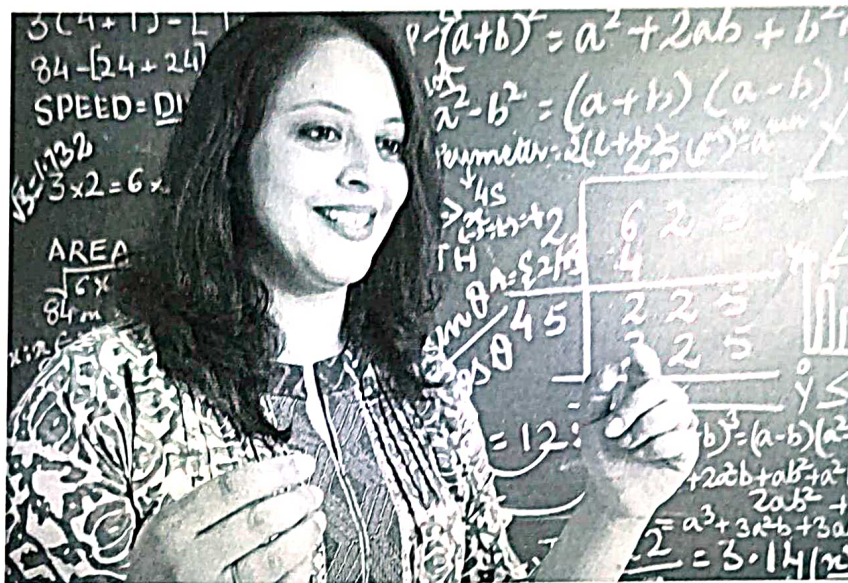
I'm glad to have met

Your sunny smiles

Your thoughtful ways

Will always guide me

Gunjan Bansal
II PCMB

FEVER OF TECHNOLOGY

Asma Taj
IV Semester BCA

Technology, you have brought us closer

And then made us become more distant

You made us aware of so many things

And made us unaware of ourselves

As you changed the world easier

Which has made us lazier

No doubt you have introduced more friends

And also invited so many enemies

You have become a sweet friend

Leaving a slow poison

Using you become a fun earlier

Now it is making us busier

It is difficult to live without you

And dangerous to live with you

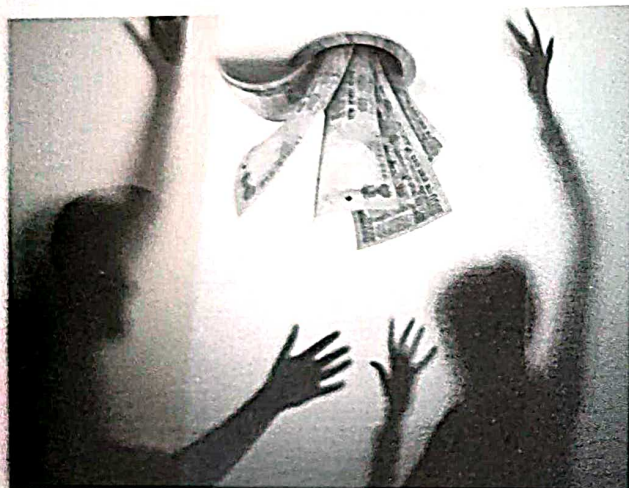
You are simply a complication in simplicity

INTERESTING FACTS | Kavya R, IV Sem BCA

1. If you were to remove all of the empty space from the atoms that make up every human on earth, the entire world population could fit into an apple
2. Honey does not spoil. You could feasibly eat 3000 years old honey
3. If somehow found a way to extract all of the gold from bubbling core of our lovely little planet, you would be able to cover all of the land in a layer of gold up to your knees.
4. To know when to mate, a male giraffe will continuously head butt the female in bladder she urinates
5. Being a good leader is 30% genetic
6. Humans have strong relationship with music because of the way that music affects our feelings, our thinking and our emotional state.

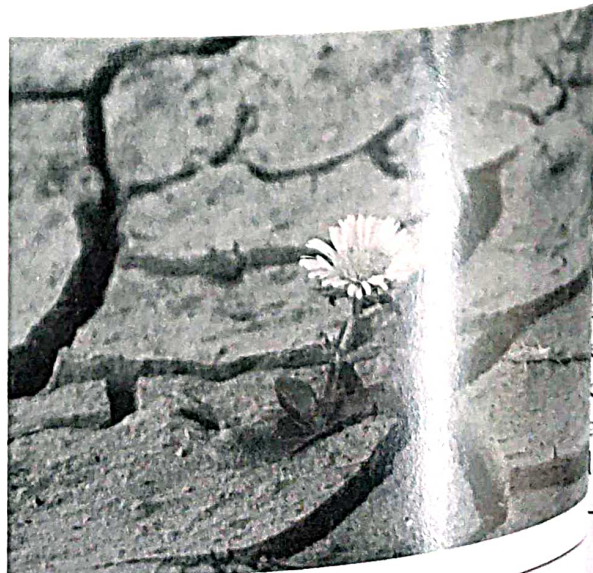
DEMONITIZATION FOR DEMONS? | Asha H.N, IV Sem BCA

*A world in which free thought is demonetized
 Is a world seized by demons
 A world in which free worship is demonized
 Is a world bereft of sanctity
 A world in which division of the one is glorified
 Is world hopelessly misled
 A world which glorifies demonetization is a world
 within the dominion of hell
 A world with such abundance towards evil
 May as well itself be evil
 But ultimately what is evil
 But knowing misuse of potential*

LIFE AND I | Soundarya D, IV Sem BCA

*Life ends in death
 Still I want to live
 Life is full of sorrow
 Still I want to smile
 Life is full of struggle
 Still I want to exist
 Life is full of dream
 Still I want to wake up
 Life ends with death, I know
 Still I love life*

SEXUAL ASSAULTS: MEN NEED TO INVOLVE IN CREATING AWARENESS | Shriraksha, IV Sem BCA

**SEXUAL AWARE
RESPECT
ASSAULT SAFE
EDUCATION
EMPOWER COUNSEL COMMUNICATE
WHAT IT IS PRIVACY
REPORT WHAT TO DO
WHERE TO GO SUPPORT**

Not a day passes without reading or hearing at least one news item about assaults on women. In spite of being in the 71st year of independence, it is quite disheartening to be a part of a society which still cannot understand or figure out a solution for this constant issue faced by women, but prefers blaming them for the unfortunate incidents. Why are we mute spectators? How many more women should forsake their dignity before we put an end to this?

And it is not just women but boys and men too have undergone the mental and physical trauma of sexual assaults. We have become too clichéd. Every time there is a story about molestation, there is outcry and debate that occupies volumes of space in the newspapers and television news with little or no effect in the end.

Fighting the evil of sexual assault is only possible with heavy emphasis on personal morale and it is important that every individual is groomed to respect and command respect from others. It is said that education begins at home. Parents should teach their children that women are equal and are as strong as men and there is no weaker sex in any sense. There is a glaring lapse in educating men about the equal stature of the

other sex which leave them with pre-conceived notions about women.

This lack of onus on the family's part to familiarize their children with equality of sexes is the biggest burden on the society. Family is extremely important in molding the character of a person, society comes next. Family has the responsibility of ensuring that their children are not anti social and are taught the basic ethics of how a human being should be treated. Every time the son receives preference over the daughter, a male chauvinist is born.

Every behavior restriction and curfew being on the daughter while the son enjoys freedom causes a girl to lose her potential of fighting against the vices of the world. Teach your sons to respect all women and all people, teach them that they themselves could just as easily be victims. In the meanwhile empower daughters to face the world alone, in the light and in the dark.

The society has already victimized women, now you need to change it. The archaic mis conceived notion of the father being the breadwinner and the mother handling the kitchen no longer applies. The roles are already reversing and change of mindset is necessary to cope with the new norms of the society. I believe that today men must take charge.

Men should join hands with women and lead denunciation of sexual harassment. Men are in the focus for wrong, reasons for causing molestation. It is important to bring empathetic and considerate men who condemn sexual assault to paint out molesters and stand against them. When good men turn against men who victimize women. Then we can hope for some kind of social change. I believe that this should be incorporated everywhere.

JALLIKATTU | Divya .M, IV Sem BCA

A youth trying to take control of a bull in Jallikattu at Alanganallur.

Other names: Eru Thazhuwuthal, Manju Virakattu

First played: 400-100 BC

Country or Region: Tamil Nadu

Type: Traditional sport

Venue: Open ground

Olympic: No

Paralympic: No

Jallikattu or Sallikattu is a traditional spectacle in which a *Bos indicus* bull, such as the pulikulam breed, kangayam breed is released into a crowd of people and multiple human participants attempt to grab the large hump of the bull with both arms and hang on to it while the bull attempts to escape.

Participants hold the hump for as long as possible attempting to bring the bull to a stop. In some cases participants must ride long enough to remove flags on the bull's horns. Jallikattu is typically practiced in the Indian state of Tamil Nadu as a part of Pongal celebrations on Mattu Pongal day.

Etymology: Ancient Tamil sangams described the practice as yeru Thazhuvuthal, literally means 'bull embracing'. The modern term Jallikattu or sallikattu is derived from salli(coins) and kattu(package) which refers to a prize of coins that are tied to the bull's horns that participants attempt to retrieve. Manju Virattu literally means 'bull chasing'.

History: Jallikattu has been known to be practiced during the Tamil classical period (400-100BC). It was common among the ancient people Aayara who lived in the mullai geographical division of the ancient Tamil country. Later, it became a platform for display of bravery and prize money was introduced for participation encouragement.

A seal from the Indus Valley civilization depicting the practice is preserved in the National Museum, New Delhi. A cave painting in white kaolin discovered near Madurai depicting a lone man trying to control a bull is estimated to be about 2500 years old.

INTERLINKING OF RIVERS PROGRAMME: NECESSITY, BENEFITS & CHALLENGES | Meghana K.R., IV Sem BCA

India is one of the few countries in the world gifted with considerable water resources. Being a monsoon country, the land frequently witnesses erratic rainfall causing considerable damage to social, economic, ecological and political fabric of the nation. Recent tensions between Karnataka and Tamil Nadu over sharing of Cauvery River water, Sutlej Yamuna link between Panjab and Haryana better illustrate this trend.

Similarly in 2015-2016 season alone while 10 major states like Karnataka, Maharashtra, Uttar Pradesh were hardly hit by drought, cities like Srinagar, Chennai and Hyderabad were under 'submergence' due to flash floods. Against this backdrop, the interlinking of rivers programme has been given a big push by the NDA Government in order to address twin problems of floods and droughts.

WHAT IS INTERLINKING OF RIVERS (ILR) PROGRAMME?

- The ILR Programme seeks to transfer water from surplus areas to deficit areas in the country.
- It's vision is to ensure greater equity in the distribution of water by enhancing the availability water in drought prone and rain fed areas.
- The ILR seeks to deliver 173 billion cubic meters of water through a 12,500 km of canal network irrigate 34 million hectares.
- It will also supply drinking water to 101 districts and five metro cities.
- The programme is divided into two components HRC and PRC. The National Perspective Plan(NPP) prepared by Ministry of Water Resources identified 14 links under Peninsular Rivers Component(PRC) for inter basin transfer of water.
- In 2005, National Water Development Agency(NWDA) has included the intra-state rivers linking as the third component in the NPP.
- So far, NWDA has received 46 proposals of inter-state link from 9 states viz Maharashtra, Gujarat, Jharkhand, Orissa, Bihar, Rajasthan, Tamil Nadu, Karnataka and Chhattisgarh.

SOME OF THE IMPORTANT PROJECTS UNDER ILR PROGRAMME :

- ✓ Ken-Betwa Link Project
- ✓ Damanganga-Pinjal Link Project
- ✓ Par-Tapi-Narmada Link Project
- ✓ Mahanadi-Godavari Link Project
- ✓ Mana-Sonkosh-Teesta-Ganga Link Project

NCC PARADE | Ramyashree.U, IV Sem BCA

NCC was first started in 1666 in Germany. The NCC in India was formed with the 'National Cadet Corps Act of 1948'. It was raised on 15th July 1948. The origin of NCC can be traced back to the 'University Corps' which was created under the Indian Defense Act 1917. University Corps was replaced by the **University Training Corps (UTC)**. It was a significant step towards the Indianization of armed forces.

It was rechristened in the form of UOTC so the '**National Cadet Corps (NCC)**' can be considered as successor of the '**University Officers Training Corps (UOTC)**' which was established by the Government in 1942. The motto of NCC is '**Unity and Discipline**' which was adopted on 23 December 1957.

In living up to its motto, the NCC strives to be and is one of the greatest cohesive forces of the nation, bringing together the youth hailing from different parts of the country and moulding them into united, secular and disciplined citizens of the nation.

NEVER SAY "NEVER"

| Yashaswini.A, IV Sem BCA

It's always better to say that a glass is half full than half empty. In today's world, we often see people looking at the negative side of things and this in turn has a negative effect on their lives. People do not want to look at the positive side of things they only want to find fault with things. They try to do something and give up often in their very first attempt.

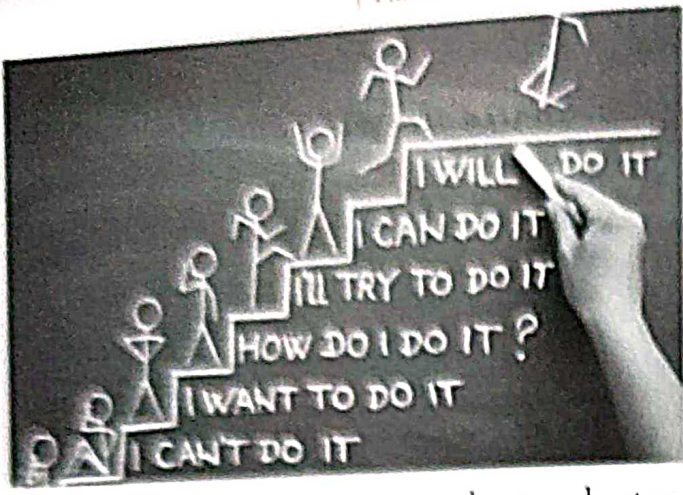
They don't want to step out of their comfort zone and try something new. In the bargain they think of themselves as failures, get disappointed and end up giving up everything and take their own lives. We must always remember that there are two sides to a coin. Similarly in life we can look at things in two different ways, in a positive way in a negative way. Hence the way we look at things is very important.

We should imbibe positive qualities in our personality, for success is not about never falling but rising up each time you fall. All great personalities would have this piece of story to tell before it got them to where they are or what they have decided or achieved in life. There is no shortcut to success you need to work hard for it and be creative and positive.

It is very apt to remember the famous quote by Thomas Alva Edison which goes "I didn't fail; I just found 10000 ways not to make a light bulb". So always remember that the sun shines after the rain. Work hard until you reach your goal. There might be obstacles ahead but just right over there & fight until you get there.

SUCCESS AND MINDER

| Yashaswini A, IV Sem BCA

Kite flying is one of the most popular stress busters in India. In some parts of our country kite flying competitions are held. A kite-studded sky presents an alluring sight with kites of varied shapes dotting the horizon. The way they fly like birds with a rise and fall in their speed with timely change in directions to speed ahead or higher than the other kites all provide us enough opportunity to wonder. The success of a kite depends on the expertise of the person who controls it at the edge of its string. He skillfully utilizes the wind that blows to the convenience of the kite. He skillfully moves, pulls and shifts the kite from side to side. He also lets it loose as the situation demands. All these help the kite wants to free itself from its minder all the time without realizing that it can achieve great heights only with its minder's help. Some children are like kites. They want to achieve their dreams without the control of parents or teachers. They do not like the restrictions and control that their minds exercise on them.

IT'S THE BUTCHER

| Divyashree .B.K, IV Sem BCA

An old woman was lonely. She decided to get

a pet. She didn't have much money so she went to a second hand pet shop. She saw many animals; a three legged cat, a dog without tail, fish that could only swim backwards and a beautiful bird that could only say one thing 'who is it?'

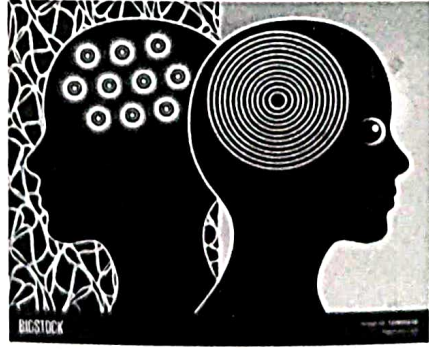
She decided to buy the bird. She bought a cage for her bird and went home. She put the bird by the door and went downtown to do some shopping. While she was gone, a man knocked the door. 'Who is it?' replied the parrot.

'It's the butcher' he said
'Who is it?' repeated the bird
'It's the butcher!!' said the man.
'Who is it?' asked the parrot
'It's the butcher!!!' said the man angrily.
'Who is it?' 'It's the butcher!!!' he screamed
'Who is it?', 'It's the butcher, the butcher, the butcher' Suddenly the butcher fell to the floor. He had a heart attack.

Later that day the old woman came home and found the man lying on her doorstep. She opened her door and asked the parrot, 'Who is it?' The parrot replied 'It's the butcher.'

OVERCOMING TENSION

| Ashwitha .V
IV Sem BCA

Sensibility in an individual generates tensions. For handling life situations successfully a certain amount of tension is natural and essential. The mind enhances a sense of being disturbed by hunger, frustration and poverty. The positive aspect of being tense is that it prompts an ability in the individual to create and in some degree at least to take conquer.

Nevertheless the concern must be not to take from the undue anxiety for it leads to vicious circle of more tensions and more anxiety. A tensed individual is the one who does not take things quietly and make quick and jerky

actions. He is a day dreamer and is wrapped up in himself and gets bored and restless. He does not allow himself to relax and is unable to delegate things. He usually develops a habit of working resentfully and bitterly which in turn increases his nervous tension.

He is also afraid of committing mistakes. The important step in the whole process of reducing nervous tension is to promote a sense of well being in an individual. As far as physical conditions are concerned it is desirable to undergo a medical checkup as the body and mind interact upon each other very closely.

Appropriate diet and a balanced diet, sufficient sleep, exercise and recreation, a moderate walk in the early morning and daily prayer and meditation habits are the important practices in managing stress. Speaking quietly and slowly also helps us relax and quiet actions and speech will lead to tranquility of mind which helps avoid angry, outbursts which in turn may often be a reaction to frustration.

No doubt mastery over these aspects takes enormous time. We should move forward with initial setbacks without getting discouraged. Nervous energy whenever unutilized may lead to vague restlessness.

TRUMP'S TACTICS...!!! WILL IT AFFECT INDIA???

|Sahana .L / CERA

On 20 January 2017, US president Donald Trump took the oath of office as the 45th president of

the United States after Obama. Trump's assumption of office is a very closely watched development across the world, given his penchant for a disruptive agenda. His declaration that the US is not necessarily bound by the 'One China Policy' and assertion that if Russian President Vladimir Putin likes him it's an asset the Trump phase of US politics promises to be turbulent globally and bilaterally.

Trump's words a day ahead of his inauguration as US president "We're going to create jobs. I said that I will be the greatest jobs producer that God ever created. And I mean that I really I'm going to work very hard on that" Trump on US job creation 12 Jan 2017.

At the South Carolina Freedom Summit, Donald Trump said that he would impose a hefty 35% tariff on American MNC's like Ford Motor Company in order to stop outsourcing to China, India and elsewhere. According to the Economic Policy Institute between 2001 and 2013, the US trade deficit with China cost 3.2 million jobs, with the majority of the losses coming from the manufacturing sector. Republican Presidential Candidate Donald Trump had frequently targeted India through his rhetoric, recently accusing India and China of taking unfair 'advantage of the US' and has used widely televised debates and pro-rallies to pillory outsourcing.

Indian business leaders are concerned that Donald Trump Presidency would negatively impact the country. India's software services accounted for \$82 billion worth of exports in the financial year ending in March 2015, according to Reserve Bank of India 60% of the figure came from North America. Indian IT industries make about 60% of its \$100 billion plus revenue from the US through the jobs outsourced by companies in America.

"Though Trump's extreme thoughts are unlikely to see light of the day as these could also be election related rhetoric as we have seen this in the past too, but however it is for sure that it will increase the uncertainty in the market for companies" says Arup Roy, Research Director Gartner.

WHAT WILL HAPPEN?

If Trump rewrites the US immigration policy and brings back the jobs lost to outsourcing by reducing on Indian IT. There are 2.8 million people

paying for them without bearing the costs.

3. We all live in societies which are regulated by bureaucracies that are controlled by politicians. These elites have a tendency to misuse and to abuse resources and to allocate them in an inefficient manner.

MODI'S DEMONETIZATION MOVE

On November 8 Prime Minister Narendra Modi announced the demonetization of higher denomination currency notes. A move to curb hoarding of black money in our country, the surprise move entails numerous benefits for the Indian economy. Demonetization may have caused some trouble to honest citizens but for the rest this is proving to be a nightmare.

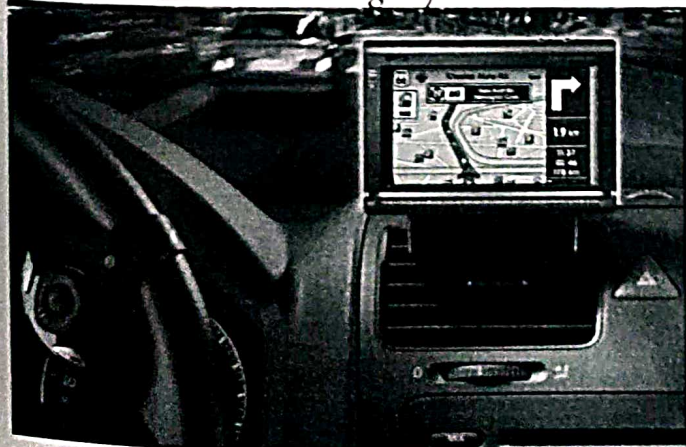
Like PM Modi in one single move has managed to tackle many serious issues. Recently Indian government has demonetized the high value currencies that are currency notes of 500 and 1000 with objective to unearth the black money and to curb the corruption, counterfeit currency as well as terror financing. This decision was considered as biggest cleanliness drive against the black money in the history of Indian economy.

Central Government's recent decision to demonetize the high value currency is one of the major step towards the eradication drive will affect some extent to the general public, but for larger interest of the country such decisions are inevitable. Also it may not curb black money fully, but definitely it has major impact in curbing black money to large extent.

CAR GPS TRACKING

Bhavya .B
I.B.C.A

Car GPS Tracking is fairly common in new vehicles providing drivers with tracking and navigation. However latest technology inventions have made GPS tracking systems are more

sophisticated allowing for wide range of additional use. Smart box technology is one example of how car GPS tracking systems are being used to lower car insurance. A comprehensive recording of drivers habits allow insurance companies to provide 'pay-as-you-drive' car insurance.

City officials in New York City are considering how car GPS tracking could be used as 'drive smart' technology. Most large cities have a limited capability to change the infrastructure of their roadways. A car GPS tracking system that integrates with traffic information would give drivers the ability to select route in real time that were most fuel efficient, less congested, faster and shorter.

A driver's recorded routing selection could then be used to penalize or reward drivers by lowering or increasing their related licensing fees or by calculating mileage based 'road use' fees

DIFFICULTIES AND CHALLENGES FACED BY WORKING WOMEN

Megha .L
II Sem B.Com A

From just being a homemaker women today have acquired skills and capabilities of not just being home maker but efficient professionals and business heads. But still it is difficult for women to play multiple roles of a cook, tutor, family maid etc. This makes them stressed and anxious. Women face a lot of problems in working places such as discrimination.

In the male dominated society male dominate women in all aspects. Another major problem is the sexual harassment of women employees in working place. Women working at night shift mainly face this problem. Women are not in safety zone even while travelling too.

They face innumerable challenges. Mental harassment is one of such. Some time women are so busy in their household work and office that they neglect their health. Few more problems women face is unequal salary, gender bias, and lack of encouragement by family members.

But women still overcome these hundreds of problems and they work as lawyers, nurses, doctors, teachers, secretaries as well as home makers. This kind of determination, independent behavior of women is really appreciable and respectable.

SOCIAL MEDIA AND THE FREEDOM OF EXPRESSION

| Aditi Lodha
| II Sem BBA

In some respects social media is seen as a key platform for freedom of expression, anyone with access to the internet can create an account which allows them to express their own opinions on a daily basis through tweets, status updates and photographs. However do we really have as much freedom online as we are inclined to believe?

Freedom of expression is considered to be a basic human right, so in this respect we can praise social media for furthering the fulfillment of this human right through its accessibility. However, to address the real impact of social media on freedom of expression, the meaning of freedom of expression must be defined. The basic understanding of freedom of expression is the ability to express oneself without government or legal intervention.

Expressing yourself on social media platforms doesn't allow for facial expressions and gestures an integral tool when explaining yourself and ensuring your emotional intentions compliment your arguments.

We've all sent or received a text message, which was intended sarcastically but interpreted

seriously when words are just laid out in text they can be completely misinterpreted, due to their lack of emotion and gesture. Visual form of expression are essential when talking about a sensitive subject, which stirs passion, without them your words can become very skewed by other people's perceptions.

Although issues of monitoring and cyber backlash do pose threats to our freedom of expression with social media in the UK, We are currently still able to freely cultivate our online presence without government shutdown. However new laws threaten to increase state intervention in social media and thereby further limit freedom of expression on the internet.

On the other hand, social media is an excellent resource for enabling the human right of freedom of expression.

BE THE BEST | Chethana D.G | II Sem BBM

*If you cannot be a pine
On the top of a hill
Be a shrub in the valley
But be the best little shrub
On the side of the hill
If you cannot be the sun
Be a little star
Remember to be the best
Whatever you are!*

MY HEART ACHES | Poojarani | ICEBA

*My heart aches
When I see poverty all around me
When I see disaster all around me
Oh! When will I come out of this?
I went wandering around
In search of relief
And there I found it
In my creator himself
I Hope one day
I can come out of this pain
Sharing with the world
Spreading love and happiness
The everlasting love*

EDIFY UNKNOWN TRUTH

*We all struggle to
Have a meaning in this world
We all know, we all try
But yet we wonder
Where we all should go
Hidden in the questions
Which we cannot find answers
They are hidden deep inside
Our minds hidden in our souls
In this life we try to hide?
In time it will find you and will release
All of its secrets hidden beneath
Before it ruins the life you have made
Release those dark secrets and
Memories will fade away
Hidden in our lives are
Stories left untold of our lives
Things we didn't want them to know
When you tell somebody
Make your feelings know
The struggle will be over
You will finally be home*

| Neha .C
ICEBA

- iii. *Never give up your right to be wrong
Because then you will lose the ability
To learn new things in your life*
- iv. *Many people can be responsible
For your success
But only you are responsible
For your failure....*

BROTHER

| Vibha
ICEBA

MY FAVOURITE QUOTES

- i. *The taste of food can be
Enjoyed only when we are Hungry....
Same way the care of true people
Will be known only
When we are alone*
- ii. *Success comes to you in 'private'
But failure comes in 'public'
That's why failure seems very big
And success seems very small*

| Priyanka
ICEBA

*It's so hard to explain in words
What a special brother you are
You're a special person in this dark world
A bright and shining star
A special person to hold my hand
No matter come what may
A special person to laugh with me
And help me find my way
A special person to listen
When I don't know what to do
A special person who gives advice
And helps me make it through
A special person to those you know*

Helping when there's a need
A special person we all love
And a special brother to me

TIME IS TIME

Komala .K
III Sem BBA

Time is time
It waits for none
Time is life
A running stream
Never ends
Never stops
Never waits
Never looks back
Man is one who
Waits, stops, ends and looks back for time
Punctual life will have a successful life
With the help of honesty
Hence time is time
It waits for none

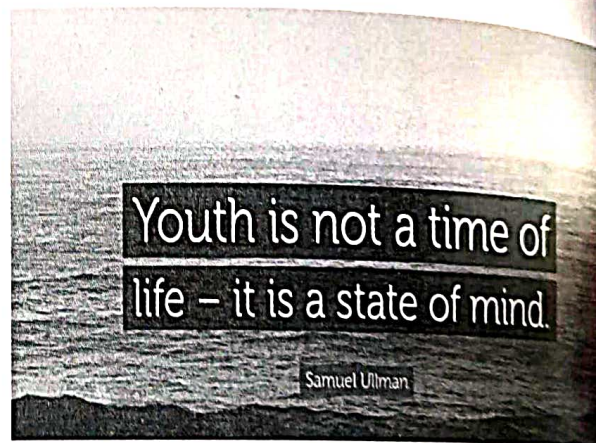
GRAMMATICAL POEM

A noun is the name of a thing | Jeevitha .M
A school, garden, kite or king | II Sem B.Com A
Adjective tells the kind of noun
As great, small, pretty yellow and brown
In place a noun pronoun stand
His head, her face, your arm, my hand
Verb tells of something being done
To see, count, carry or run
How things are done adverb tell
As slowly, quickly, ill or well
Conjunctions join the words together

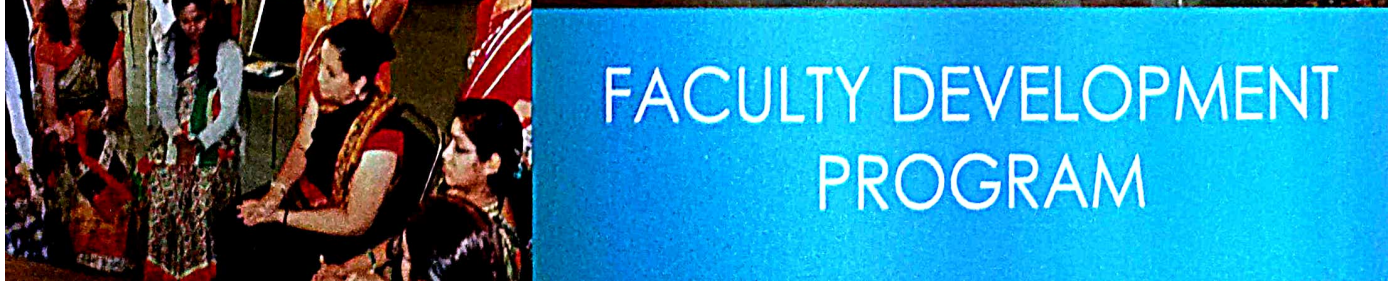
As men and women, wind and weather
The preposition stands before
A noun, as in or through a door
The interjection shows surprise
As how pretty, how wise!
These little words you often use
Are article a, an, and the
All these are called parts of speech
While reading writing, speaking or teaching
YOUTH IS NOT A TIME OF LIFE

Hafsa .L
II Sem BCA

Youth is not a time of life
It is a state of mind
It is a temple of the will
A quality of imagination
Vigor of emotions

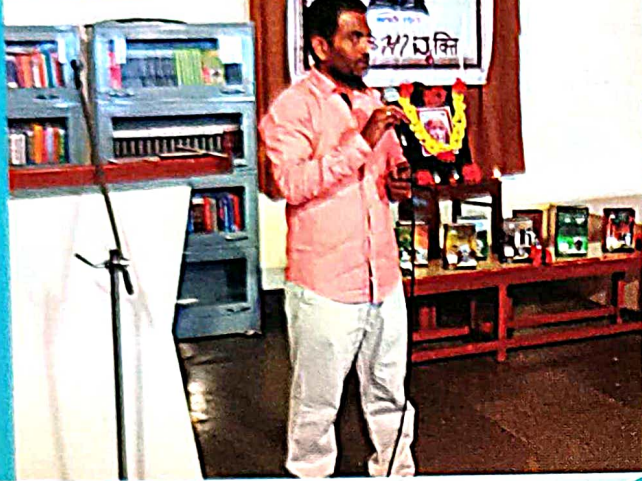

Predominance of courage over timidity
Of the appetite for adventure over love of ea
Nobody grows old by merely living
Number of years people grow old
Only by deserting their ideals
Years wrinkle the skin
But to give up enthusiasm wrinkles
The soul worry, doubt, self-distrust, fear
despair
These are the long-long years
That bows the head
And turn the growing spirit back to dust.

FACULTY DEVELOPMENT PROGRAM

ABHIVYAKTHI ACTIVITIES

ARISTA

ANDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR W

SEMINAR

PU CULTURAL
COMPETITION

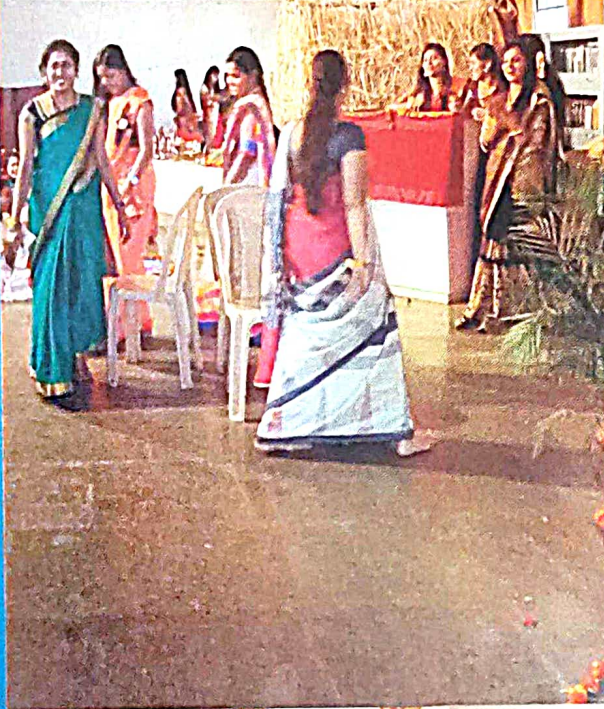
PU CULTURAL FESTIVAL

SUGGI
SAMBHARAMA

DASARA

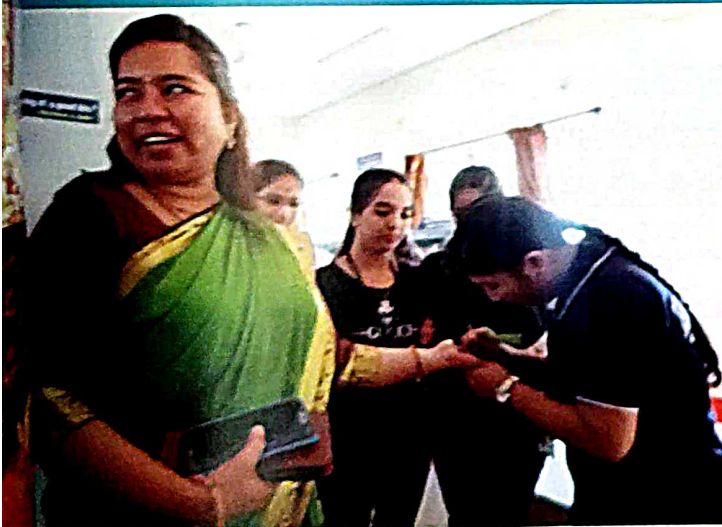

GANESHA FESTIVAL

ENTREPRENEURSHIP PROGRAM

ಇತಿಹಾಸದ ಐಶೇಷತೆಯಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಕೈಮಡಗಳು

ಕೊಡಗು ಮಟ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ತವರೂರಾದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ಕೊಡವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಜನಪದ ಅಂಶಗಳು ಕೊಡವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ಕೊಡವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಂತಹ ಪಲವಾದ ಬರಹಗಳು, ದಾಖಲೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ನಿಲುವುಗಲ್ಲುಗಳು, ಕೈಮಡಗಳು, ವನ್ಯಮನೆಗಳು, ದೇವರ ಕಾಡು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ರಚನಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿವೆ. ಹಿಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಯನರಿಯದೆ ಮುಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡಲಾಗದು ಎಂಬ ಅಲ್ಲಮನ ಮಾತಿನಂತೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಕುಲ, ಸ್ಥಳದ ಇತಿಹಾಸ ಪುನರ್ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರುಕೋಧನೆಗೆ ಕೊಡಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ, ಜನಾಂಗ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಆಧಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಎಂದರೆ ಶಾಸನಗಳು, ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಇಂತಹ ಕೆಲವು ನಂಬಲರ್ಹವಾದವುಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯವಾದ ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿದ ಮೊತ್ತವಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನದ ಬದುಕಿಗೆ ತಯಾರಿಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಕ್ರಿಯ ಮೊತ್ತ. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸದ್ಭಳಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ವಿಕಸನದ ಆಗರ. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಮೂರ್ತ ಪರಣಾಮ. ಹಿಂದಿನ ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟು, ವರ್ತಮಾನದ ಸಂವೇದನೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾಳಜಿ ಇತಿಹಾಸದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Mookonda Nitin Kushalappa

ಇತಿಹಾಸ ಯಾವುದೇ ಕಾಲದ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಸ್ಮರಣವಾಹಿನಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬನ್ಮನೆ, ಕೈಮಡ, ದೇವರಕಾಡು ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಚಿರಂತನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ, ಸಮುದಾಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು ಕೊಡವ

ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಪುರುಷರಾಗಿ ಮನೆತನದ ಮೂಲಪುರುಷನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಮಾರಕವು ಕೈಮಡ. ಆಯಾಯ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷನ ಗುರುಕಾರೋಣನ ಕುಲದೈವ. ಆದಿಗುರು, ಸನ್ನಿಧಿಪುರುಷನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಂಟು ನಾಗರಾಜ ಇವರು ಕೈಮಡಗಳನ್ನು ಕೊಡವ ಮನೆತನಗಳ 'ಇತಿಹಾಸದ ಗುಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೈಮಡಗಳು ವಂಶದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮೇಳೈಸಿಕೊಂಡು ಮೆಲೈಸ ಕೇಂದ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಮಾತೆ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಮಗು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಮತ. ಮತದ ಗುರುವಿನ ನೆಲೆ, ದೇವನ ನೆಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೈಮಡವು ಸ್ಮಾರಕ ಕಟ್ಟಡ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಹುತಾತ್ಮರ ನೆನಪಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಪುಟ್ಟ ನೆಲೆ ಕೈಮಡಗಳು ಅಂತರ್ಗತ ವಂಶಗಾಮಿ ನೆನಪಿನ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ ಸಿಗುವ ಆಧಾರಗಳು. ಜಾನಪದ ಎಳೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ರೇಖೆಗಳೊಡನೆ ಮೇಳೈಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿಬಂದಿರುವ ಕುರುಹು ಕೊಡವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನೀಡುವ ಗೌರವವನ್ನು ಯುದ್ಧ, ಬೇಟೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ವೀರ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರಿಗೂ ನೀಡಿ, ಪೂಜ್ಯನೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಮಡಗಳು ಈಗಲೂ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಪೂಜಾ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಕೊಡವರಿಗೂ ಒಂದು ಮನೆತನ ಇದೆ. ಮನೆತನ ಅಥವಾ ವಂಶದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ವಂಶ ಹಿರಿಯ ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಕಾರಣ ಅವರ ಏರಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕುರುಹೊಂದ ಮೂಲಕ ಸದಾ ಕಣ್ಮುಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೊಡವ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿ. ವರ್ತಮಾನದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ, ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅಗೋಚರಶಕ್ತಿಯಾದ 'ಕಾರೋಣ' ಕುಲದ ಆದಿಧ್ಯಕ್ಷ ವಂಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆ, ಸೇವೆ, ಕಷ್ಟಕಾಲದ ಕಾಪಾಡಿದ ಬಗೆಗೆ ಆತನ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗು ಕಾಪಾಡಿದ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಸ್ಮಾರಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರೋಣನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದು ಈ ಕೈಮಡಗಳ ಮೌಲ್ಯಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿವೆ.

ಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡೆಯ ಸ್ಮಾರಕ ಕೈಮಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. 'ಕಲ್ಲಂದರೆ' ಎಂದರೆ ಮನೆತನ ಮೊದಲ ಹಿರಿಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಜಾಗ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇದೆ. ಕೊಡವರು ಕಲ್ಲಂದರೆ ಮೊದಲು, ಕೈಮಡಕ್ಕೆ ನಂತರ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೈಮಡವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕೈಮಡ ಕಟ್ಟಲು ಕೂಡ ವಿಶೇಷವಾದ ಜಾಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾವು ವಾಸವಿರುವ ಗುಂಪು ಮನೆಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಎತ್ತರದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಮಡ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೈಮಡದ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟು ಗೋಮುರ ಅಕ್ಕಿತಿಂಬಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದರ ಬಾಗಿಲು ಮೂರ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನೆಲದಿಂದ ಎರಡು ಇಲ್ಲವೇ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೈಮಡ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬೌಕಾಕಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರೊಳಗೆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಂತಹ ಗೂಡಿನ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಇಡಲು ಅಥವಾ ಅಂದಿತಿರಿ ಇಡುವ ಜಾಗ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೈಮಡದ ಎದುರು ಎಕಾಲ ಜಾಗವಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮೀದಿ (ಎಡೆ) ನೀಡಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಕೂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ಕೈಮಡಗಳು ಹಲವೆಡೆ ಇದೆ. ಈ ಕೈಮಡಗಳು ಹಿಂದೆ ಗುರುಕುಲದಂತೆ ಎದ್ದೆ ನೀಡುವ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ಹುತ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಟ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವ ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿರುವ ಕೂಡವರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಈ ಕೈಮಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅಶೀರ್ವಾದ ವಹೆದು ಬರುವುದನ್ನು ಇಂದೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈಮಡಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ತೆರೆ ಅಂದರೆ ಕೋಲ ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೈಮಡ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ವೀರರು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಕೊಡಗಿನ ಕಲ್ಯಾಣಜ್ಞಪ್ಪನು ಕಲ್ಯಾಟಂಡ ಮನೆತನದ ದೈವಿಕ ವೀರ ಪುರುಷ. ಹಾಲೇರಿ ಆದಿವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯ. ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ಕರ್ಣಂಬಾಹು ಇವರ ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಿದ್ದವ. ಮಹಾ ಪುರುಷ ಕಲ್ಯಾಣಜ್ಞಪ್ಪ ವೀರ ಕಲ್ಯಾಟಜ್ಞಪ್ಪ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಕೂಡವ ಮನೆತನದ ಕಲಿಯಾಟಂಡ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕುಂಜಲ ಗ್ರಾಮದ ಮಾದಂಡ ಹಾಗೂ ಚೀಯವ್ವ ಅವರ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೊಡಗಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ದೇವತೆ ಇಗ್ಗುತಪ್ಪನ ಅಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೆಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇವನಿಗೆ ಕೆಂಗುದುರೆ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಇವನ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಅಶ್ವಾರೋಹಿ ಶಿಲ್ಪವಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಿಯಾಟಂಡ ಪೊನ್ನಪ್ಪ/ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬಯಂಬನ/ಬಂಬ ಕೇಳಿ ಕೇಟದ್/ ಪಾಡಿ ನೋಟಿ ಕೊವ್ವನ./ ಕೆಂಗುದರೆ ಪೊನ್ನಪ್ಪ/ ಪುಟ್ಟನ ಕದೆ ಕೇಳ್/.. ಎಂದು ಪದ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಕರ್ಣಂಬಾಹು ಸಂಚು ಮಾಡಿ ಪೊನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ. ಪೊಂಬುಡಿರೂಡಿಕತ್ತಿ/ಉಳ್ಳ ಕೈಲೆಡ್ ತಿತ್/ ಬೀಜಿಬೀಜಿ ಕೆತ್ತಿತ್/ ಪೊತ್ತತ್ ಪಡೆಯೊಂದ್/ ಎಂದು ಅವನ ವೀರ ಹೋರಾಟದ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ವೀರ ಮರಣವನ್ನಪ್ಪಿದ. ಅವನ ಪಾರ್ಥಿವ

ಶರೀರಕ್ಕೆ ವೀರನೇನೆ ಹಾಕಿ ಕುಟ್ಟಂಜಟ್ಟರ ಮನೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಿದರು. ವೀರ ಸಮಾಧಿ ಕೈಮಡ ಕಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗೆ ಮನೆತನದವರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿನ 12 ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವೀರನಿಗೆ ನೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬೆಳ್ಳೆ, ಕಂಚಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೈಮಡಗಳಲ್ಲಿ ಅರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೊನ್ನಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಅಪ್ಪ ಸ್ನೇಹಿತ ಕುಟಾಳುಬೊಳ್ಳುವಿಗೂ ಅವನ ವಂಶಿಕರಾದ ಕುಪಾಳರು, ನಾಲ್ಕುಡು ಅರಮನೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಮಡಕಟ್ಟಿ ಅರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಜಲ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೈಮಡದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಕಡವೆ, ಸಾರಂಗದ ಶಿರಗಳನ್ನೂ, ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಊನಾದ ಕಾರಣ ಮಂಡಿ ಮಡಿಸಿದ ಬಲಗಾಲನ್ನು, ಕುದುರೆ ಮೇಲಿದ್ದರೂ, ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈತನಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ತೆರೆ ಚಾವುಂಡಿ ಮೇಲೇರಿ ಕೊಂಡದಾಚರಣೆಯೂ ಇದೆ. ಅವನ ಕಾಳಗದ ವಸ್ತುಗಳಾದ ವಡಿಕತ್ತಿ, ಬಿಲ್ಲು, ತೂರಡೆತ್ತ, ತಂಡುದರಿಗಳನ್ನು ಈ ಬೀರಕೂಟದಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ.

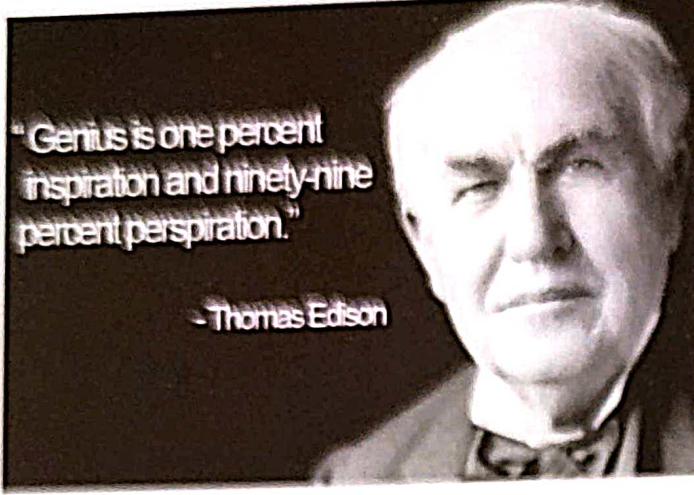
ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಸುಮಾರು 5 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 24ರಷ್ಟು ಕೊಡವ ಮನೆತನಗಳಿವೆ. ಪುತಿ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಕೈಮಡಗಳು ಇದೆ. ಈ ಕೈಮಡಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಮನೆಪೆದಗಳ ಉಗಮ, ಇತಿಹಾಸ, ತಿಳಿಯಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಒಕ್ಕಲುಗಳ ಏಕೈಕ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆತನಗಳು ಉಳಿಯಲೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕಾರೋಣರಿಗೆ ಮೀದಿ ಇಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ಬಂದು ಸೇರುವುದರಿಂದ ಬೆಸುಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮನೆತನದ ಜಂಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಮಡಗಳ ನೆಲೆ ಇದ್ದು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮನೆತನ ಹಾಗೂ ಆಸ್ತಿ ಉಳಿಯಲು, ದುಡಿಮೆಯ ನಿಷ್ಠೆ ಉಳಿಯಲು ನೆರವಾಗಿದೆ. ಕೈಮಡಗಳ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲೋರಿಗಳು ಪ್ರೇರಕ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಜೊತೆಗೆ ಗಂಗ, ಚಂಗಾಳ್ಳ, ಕೊಂಗಾಳ್ಳರ ಕಾಲದ ವೀರಗಲ್ಲು ಕಲ್ಯಾಟುಗಳು ಮೂಲವೆನಿಸಿದರೂ, ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಭಾವದ ದೈವಾರಾಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ. ಕೊಡವರ ಮೂಲವನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮನೆಪೆದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಐನ್ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನತೆ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಗೌರವ, ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕೈಮಡಗಳು ಸಹಾಯಕವಾದುವು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಲೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಭಾಗ್ಯವತಿ ಬಿ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

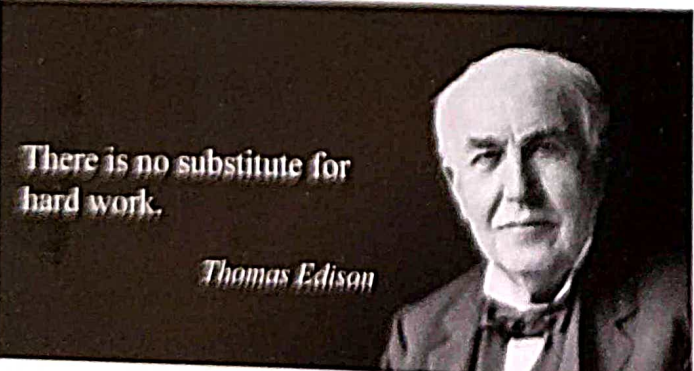
ಬದುಕಿಗೊಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯ ಸೆಲೆ

ಅಮ್ಮನ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹೀಗೆ ಕಾರಣ: ಆತನೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಬಾಲಕ. ತನ್ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದವ. ಮುಂದೆ

ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕಿವುಡನಾದವ. ಆದರೆ ಆತನದು ವಿವರೀತ ಬುದ್ಧಿ. ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಮನಸ್ಸು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವ. ಇಂತಹ ಹುಡುಗನನ್ನು ಸಂಭಾಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ

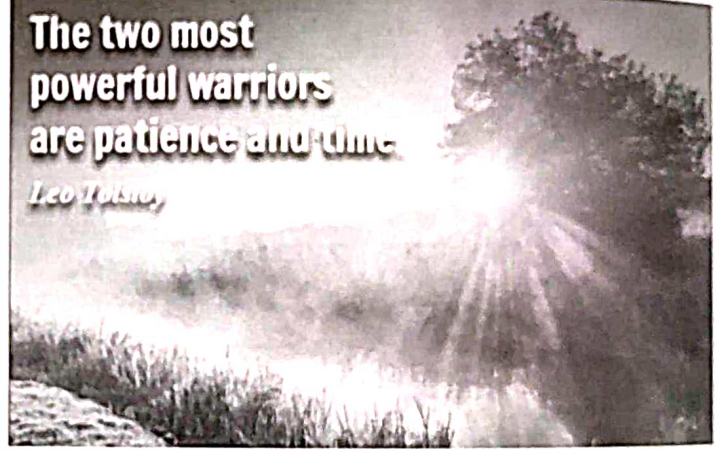
ಆವನ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆವನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೀಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ನಿಮ್ಮ ಮಗ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿವರೀತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ. ಜೊತೆಗೆ ಕಿವುಡ ಬೇರೆ. ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ. ಅವನನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಿ' ಮುಚ್ಚಿದ ಲಕೋಟೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಬಾಲಕ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದ ಆ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಬಾಲಕ 'ಪತ್ರದಲ್ಲೇನಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸತ್ಯಾಂಶ ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ 'ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಬಲು ಜಾಣ. ನಮ್ಮದು ಚಿಕ್ಕ ಶಾಲೆ. ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವೇ ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ' ಎಂಬ ಸುಂದರ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಕೆ ಮಗನಿಗೆ ತಾನೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ಕಾರಣಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಇನ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ 84 ವರ್ಷದ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್, ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್, ಫೋನೋಗ್ರಾಫ್, ವಿದ್ಯುತ್ ಬಲ್ಬ್ ಮುಂತಾದ 1093 ಪೇಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಾವಿಜ್ಞಾನಿ ಥಾಮಸ್ ಆಲ್ವಾ ಎಡಿಸನ್. ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಾಯಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಮಾಥ್ಯೂ ತೀರಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಆಕೆಯ ಟ್ರಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂದು ಅವನ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬರೆದ ಪತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ತನ್ನ ವಿಳಿಗೆಗಾಗಿ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಬೇರೆ. ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದ್ದೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ನಿಜಾಂಶ ಮನವರಿಕೆಯಾದಾಗ ಅಮ್ಮನ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ನೆನಪು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೋಷಕರೂ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದಲ್ಲವೆ?

ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲಹರಣ: ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಒಬ್ಬ ಮೀನುಗಾರ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಅವನು ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ತನ್ನ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ ಏನೋ ಇದ್ದಂತೆ ಅವನಿಗನ್ನಿಸಿತು. ಅದು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚೀಲವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಲೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸುವ ತನಕ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಏನೋ ಮಾಡಲು ತೋಚದ

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚೀಲದಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದ. ಹೀಗೆ ಒಂದಾದಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ. ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ. ಸೂರ್ಯನ ಮಸುಕಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊನೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು.. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಲ್ಲಾಗಿರದೆ ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ..! ತಾನು ತಿಳಿಯದೇ ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟ ಸಮಯವು ಜನರು ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಸಾಡುವ ರತ್ನದಂತೆ. ಹಲವರು ತಮ್ಮ ಯೌವನವನ್ನು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಶ್ರಮಪಡದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗ್ರಹ

ನೂರಲು

ನನ್ನ ನೇನವಾಣಿ ಅಭಿಮಾನದ ಐರವಿ

ತನ್ನ ನೇನವಾಣಿ ಸುಳಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರರೆದು,

ನನ್ನ ನೇನವಾಣಿ ನೇನವಾಣಿ ನಂದಿಯೂರಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿದ;

A Mother's Love is the Heart of a family.

ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರೊಂದು ಅವನ ಎದೆಯಾಳದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದನೋ ರಕ್ತ ಬಂದು ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿರಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವನು ಕಣ್ಣೆರೆದದ್ದು.

“ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲೇ ರಕ್ತಾ, ನಾನು ನಿನಗಿಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ” ಎಂದ.

ರಕ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನ ಧಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತವಕದಿಂದ ಜೀವನ್ ಹೇಳತೊಡಗಿದ “ರಕ್ತಾ, ನೀನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಓದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದೆ. ಅಮೇಲೇ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು, ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪ ಮೂರೇ ಜನ. ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನೀನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಳಿ ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸ್ಟೇತಾಸ್ಕೋಪ್ ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತೀಯೆ ಅಂತ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.” ರಕ್ತಾ ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೀವನ್ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ, “ರಕ್ತಾ, ನಿನಗೆ ನೀನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಕನಸಿತ್ತು ಅಲ್ಲವಾ, ನನಗೂ ಒಂದು ಆಸೆಯಿತ್ತು ನನ್ನ ಎಂ.ಬಿ.ಎ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು; ಬಹುಶಃ ಅದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿತೊಡಗಿದ ಜೀವನ್ “ಅಣ್ಣಾ, ಅಳಬೇಡ ಪ್ಲೀಸ್” ರಕ್ತಾಳ ಧ್ವನಿಯೂ ಗದಗದಿತವಾಯಿತು. “ಇಲ್ಲಾ ರಕ್ತಾ, ಆ ನನ್ನ ಆಸೆಯಿಂದಾನೇ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದು.”

ನಾನು ಅಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಅಮ್ಮನ ಬಳಿಹೋಗಿ ಕೇಳಿದೆ, “ಅಮ್ಮಾ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಡಿಗ್ರಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಸಿಗುತ್ತೆ, ನಾಳೇನೇ ನಾನು ಅಮೇರಿಕದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದೆ, ಅಮ್ಮ ಆಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು ಇದೊಂದು ವರ್ಷ ಬೇಡ ಜೀವನ್, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನೀನು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ

ಹೋದರೆ, ನೀನು, ರಕ್ತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿ ಬರಬಹುದು” ಅಂತ. ಆಗ ನಾನು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ಆದರೂ ಅಮ್ಮ ಇದೊಂದು ವರ್ಷ ಬೇಡ ಮಗನೇ ಎಂದರು.

ಆಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವ ಕೆಡಕಿಗೆ ಆ ಕೋಪ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನದುರಿಗೆ ದನಿಯೆತ್ತರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕು? ಎಂದೆ ಆಗ ಅಮ್ಮ “ನೀನು ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ವರ್ಷ ಬೇಡ ಮಗನೇ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ನಾನು ಕೋಪದಿಂದ “ರಕ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗುವುದು ನಿಮಗೆ ಮುಖ್ಯ. ನನ್ನ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ರಕ್ತಾಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮೊದಲೇ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗ್ತಾ ಇದೆಯಾ” ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದೆ.

ಆಗ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅದ್ಯಾವ ಕೋಪವಿತ್ತೋ, ನೋವಿತ್ತೋ, ಸಿಟ್ಟಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ “ಹೌದು ಕಣ್ಣೋ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಕರುಳು ತನ್ನ ಕರುಳುಬಳ್ಳಿ ದೂರ ಇದ್ದೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ, ಆದರೆ ಎದೆಂದಿಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದ ಜೀವ ತನ್ನಿಂದ ದೂರ ಹೋದರೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ” ಎಂದರು.

ನಾನು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಣತಡೆದು “ಏನು?” ಎಂದೆ. ಅಪ್ಪ “ಹೌದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಿನ್ನಮ್ಮನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ನೀನು ಇವಳ ಮಡಿಲು ಸೇರಿದೆ” ಎಂದರು. ನನಗೆ ಕಾಲಡಿಯ ನೆಲವೇ ಕುಸಿದು ಹೋದಂತಾಗಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತೆ. ಆಗ ಅಮ್ಮ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಮಗನೇ ನನಗೊಂದು ಗಂಡು ಮಗ ಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ತಾಯಿಕರುಳು ಅವತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೊಡನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಗನೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ನೀನು ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿದೆ ದಿನದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂಗೈನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇನೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬು ಮಗನೇ” ಅಂತ ಕಣ್ಣುಂಬಿಕೊಂಡಳು; ಆದರೆ ಆಗ ನನಗೆ ಆದ ಅಘಾತ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಬಂದೆ. ಆಗ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಂತೈಸಲೆಂದು ಬಂದವರು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರು, ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಜನುಗುತಿತ್ತು. ನಂತರ ನಾನೂ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆವು. ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಅಘಾತವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಹೃದಯಾಘಾತ ಆಗಿದೆ ಎಂದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಮ್ಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದಾಗಲಂತೂ ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು.

ರಕ್ತಾ, ಅಮ್ಮ ನಾನು ಕಾಲು ಎಡವಿ ಪೆಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಕಣ್ಣುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಅಂತಹ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನಾನೇ ನನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್

ಅಮ್ಮ ಉಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ನಾನು, ಅಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಅಮ್ಮನ ಬಳಿ ಹೋದವು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಕೈಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು “ಅಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಅಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರು ನನ್ನತ್ತ ಕೈಚಾಚಿ ಕನ್ನೆಹಿಡಿದು “ಕಂದಾ” ಎಂದವಳೇ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದಳು; ಅವಳ ಕೈ ಚಾರಿತು.... ಅಷ್ಟೇ. ದೇವರು ನನ್ನಂತ ಪಾಪಿಗೆ ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೂ ಮೀರಿ ಪ್ರೀತಿ ನೀಡುವ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಆದರೆ ಈ ಅನಾಥನಿಗೆ ಈ ಅಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹಿಂಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಅವಳು ನನಗೆ ಅಮ್ಮ ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಹತ್ತಮ್ಮ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ನೀನೂ ಸಹ ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಇಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ಅಂತಾ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ಅಳತೊಡಗಿದ.

ರಕ್ಷಾಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಬನಿಯೊಂದು ಹರಿದು ಅವನ ಕೈಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ರಕ್ಷಾ “ಅಣ್ಣಾ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸತ್ಯವೊಂದಿದೆ. ಏನು ಗೊತ್ತೆ ಅಮ್ಮನ ಸಾವು ಮೊದಲೇ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಕಣೋ; ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನನಗೂ ಹಾಗೂ ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಖಾಯಿಲೆಯೊಂದು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಯಸ್ಸು ಇನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ತಡಮಾಡಿ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ನೀಡಿ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ದಿನಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಕೊನೆಯ ಆಸೆ.”

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಹ ರಜೆ ಪಡೆದು ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವಳಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ...” ರಕ್ಷಾಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಆದರೂ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, “ಅಣ್ಣಾ ಅಮ್ಮನ ಸಾವು ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದು ವಿಧಿಲಿಖಿತವಾಗಿತ್ತೇನೋ? ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನಾನು ಅಂದೇ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅಣ್ಣಾ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಮ್ಮನ ನಂತರ ಅಮ್ಮನಂತೆ ಕಾಪಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ನೀನು ಹೀಗೆ ನೊಂದುಕೊಂಡರೆ ಅಮ್ಮನ ಆತ್ಮ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ.

ಏಳು, ನಿನಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೀನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಏನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಕೈಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು...

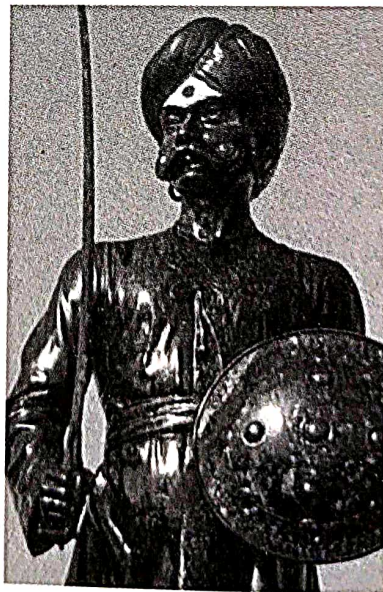
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲೂ ಆ ದೇವರೇ ತಾಯನವನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಅಮ್ಮಂದಿರೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೋ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಮಗ ನೀರೆರೆದ ತುಳಸಿಗಿಡದ ಕೆಳಗಿನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ ಆ ತಾಯಿಯೇ ಬಲ್ಲಳೇನೋ!!

ಮಧುಶ್ರೀ ಎಂ. ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದ ಬಿಸಿಎ

ನವಾಬ್ ಬೆಂಗಲ್ಯೂರು ರೂವಾಲಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಹೀಗಿತ್ತು

ವಿಶ್ವದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನಗರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ..! ಇದೇನು ಸಣ್ಣ ಮಾತಲ್ಲ. ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕು ನಾವೆಲ್ಲ. ಜಿಎಲ್‌ಎಲ್ ಗ್ಲೋಬಲ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಕಂಪನಿ ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ಅಗಾಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೇರಿದಂತೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂವತ್ತು ನಗರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ನಗರಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಚೀನಾ, ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕದ ಹಲವು ನಗರಗಳು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಟಾಪ್ 10ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ನಂ.1. ಜಗತ್ತಿನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನಗರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಹೀಗೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕನಸುಕಂಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ನಾಡಪ್ರಭು ಕೆಂಪೇಗೌಡರು.

ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರೆತವರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಂದಿದ್ದರೆ ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕೆರೆಕೆರೆ ಯನ್ನು, ಮರಮರವನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಂಡು ಉಸಿರಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ವರ್ಷ 1459ರ ಹೇವಿಳಂಬ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಗ ಶುದ್ಧತ್ರಯೋದಶ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋಟೆ ಪೇಟೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅದು ನಾಲ್ಕು ಬತೇರಿಯ, ಒಂಭತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಐದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದ್ವಾರಗಳ ಅಂಡಾಕಾರದ ಕೋಟೆ. ಹದಮಾಡಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಹಂಟೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಒಳ ಹಾಗೂ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಿಂಡುಗಲ್ಲಿನ

ಸುತ್ತಾಸೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದರು. ನಂತರ ಈ ಕೋಟೆಯ ಬದಲು ಕಲ್ಲಿನ ಪೇಟೆಯೆಂಬ ಎರಡು ಪೇಟೆಗಳು. ಈಗಿನ ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ ವೃತ್ತದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಬಳಿ ಅರಮನೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲು ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಸೊಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಬೈರವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಕಾಳಾಂಬ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ, ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ, ಕೋದಂಡಸ್ವಾಮಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದುವು. ರಾಜ ಮನೆತನದ ಮನೆ ಸೈನಿಕರ ಮನೆ, ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಪೇಟೆ ಮೊದಲಾದವು.

ಕೋಟೆಯ ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಲಸೂರು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಯಶವಂತಪುರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಸೊಂಡೇಕೊಪ್ಪ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಕೆಂಗೇರಿ ಉಪದ್ವಾರ, ಕನಕಾನಹಳ್ಳಿ ಉಪದ್ವಾರ, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಅನೇಕಲ್ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಯಲಹಂಕ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಸಚ್ಚಾಪು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಪಶ್ಚಿಮ ಉಪದ್ವಾರ ಇಂದಿಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ರಸ್ತೆಗಳು ಜನರನ್ನು ಸದಾ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳು ಒಂಬತ್ತು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಸುಂದರ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಆಗಾಗ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಭಯವಿರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲುಮರಗಳನ್ನು ನೆಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪರಿಸರ ಪ್ರೇಮ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತವಾಗದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತ ಹೂ, ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಗಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು. 4 ರಾಜೋದ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯೊಂದನ್ನು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮಾವಿನ ಸಸಿಗಳಿರುವ ಮಾವಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದ ಪಳ್ಳುಗಳೆಂಬ ತಿಗಳ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕರೆತಂದು ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅನೇಕ ಕೋಟೆಗಳೂ ದೇವಾಲಯಗಳು ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡಪ್ರಭು ಕೆಂಪೇಗೌಡರು ಕಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪೇಟೆಗಳೂ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 64 ಪೇಟೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅಗತ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪೇಟೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಉದಾ:ಬಳೇಪೇಟೆ, ಹರಳೇಪೇಟೆ, ಅಕ್ಕಿಪೇಟೆ, ಉಪ್ಪಾರಪೇಟೆ,

ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಬಳಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಸಮರ್ಪಕ ಸರಬರಾಜು ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಲೋಕಜ್ಞಾನ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತುಂಬಾ ಹಲವು ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಉದಾ: ಕೆಂಪಾಂಬುದಿಕೆರೆ, ಧರ್ಮಾಂಬುದಿಕೆರೆ, ಸಂಪಂಗಿರಾಮಕೆರೆ, ಚೆನ್ನಮ್ಮಕೆರೆ, ಕಾರಂಜಿಕೆರೆ, ಹಲಸೂರು ಕೆರೆ, ಕೆಂಪಾಪುರ ಕೆರೆ, ಸಿದ್ದಿಕಟ್ಟೆ ಕೆರೆ, ಗಿಡ್ಡಪ್ಪನ ಕೆರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗಿನ ವಿಕೋರಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಬಳಿಯ ಕೋಟೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಿದ್ದು, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತು ಕೆರೆಗಳು ಸದಾಕಾಲ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರಬೇಕು

ಮಾಮೂಲುಪೇಟೆ, ರಾಗಿಪೇಟೆ ಮುಂತಾದವು. ಬೆಂಗಳೂರು ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಆದಾಯದ ಸಿಂಹಪಾಲು ಈ ಪೇಟೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಕೋಟೆಯ ಒಳಗಿನ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ದೈವಭಕ್ತಿಗೆ ಇಂಬಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಉದಾ:ಅವೆನ್ಯೂ ರಸ್ತೆ, ಸೂರ್ಯಬೀದಿ, ಚಂದ್ರಬೀದಿ, ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರಸ್ತೆ. ಪೇಟೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಬತೇರಿ ಒಂಬತ್ತು ದ್ವಾರಗಳ ಕೋಟೆ ಬಹಳ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾದುದು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ, ವಿವಿಧ ಕಸುಬುದಾರರಿಗೆ, ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವುದು ಅವರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮೂಲೋದ್ದೇಶ ಅಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ, ವ್ಯವಹಾರಿಕರಿಗೆ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ವಿವಿಧ ನಗರಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು. ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮಂತರಾಜರಾಗಿದ್ದ ಕೆಂಪೇಗೌಡರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1537ರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಕೋಟೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉದಯಕ್ಕೆ

ಎಂಬುದು ಗೌಡರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸ ಬಿಡಿ. ಕೆಂವೇಗೌಡರ ಕನಸಿನ ಕೂಸು ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಂ.1. ಬಹುಮುಖಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾರಣ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಜನ. ಭಾಷೆ . ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ. ಆಚರಣೆಗೆ ನಮ್ ಬೆಂಗಳೂರು ನೆಲೆಮನೆಯಾಗಿದೆ.

ನಾಳೆ ಹೂ ಬಿಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನೆ ನೀರೆರೆದವರ 'ಇಂದು ನೆನೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೊಂದು ಸಲಾಂ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಡಿಡಾರ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆಯೋಣ ದ್ವಿತೀಯ ಬಿಕಾಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು.

ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚ, ನನ್ನ ರಸನು

ಮುಟ್ಟಿ ಹಕ್ಕಿಯಾಗುವಾಸೆ, ಮೈ ಮನ ತುಂಬಿಕೊಂಡು; ಜೇನು ಹೀರುವಾಸೆಗೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡು; ಮುಟ್ಟಿ ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಸೆ. ಕಸವನು ಹಕ್ಕಿತಂದು...

ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಾರುವಾಸೆ ನನಗೆ, ಜೀವನದ ಸವಿ ಕ್ಷಣಗಳ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು; ಸಹಜಾಳೆಯಿಂದ ಇರುವ ಆಸೆ, ವಿವಿಧ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಮೂಹದಲಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯಂತೆ... ನನ್ನ ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ನಿಜವಾಗುವಾಸೆ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಸೆಗಳಂತಹ ಕ್ರೂರ ಗಿಡುಗಗಳು; ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ. ನವಿಲಿನ ರೆಕ್ಕೆಯ ಚಿತ್ತಾರಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಸವಿಗಾನ, ಗಿಳಿಗಳ ಹಚ್ಚಿ ಹಸಿರನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣುವಾಸೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳು ಸಾಕಾರಗೊಳುವ ಸುಂದರತಾಣವೇ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರ, ಅಲ್ಲಿ ಆಡುವ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ತುಂಬಿ ಮನ...

ಭಾವನಾ.ಕೆ.ಜಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸಿ.ಸಿ.ಸಿ.ಎಂ ಸಿ

ರಚಕೆಯಿಂದಅರಿಬನೆದಿಗೆ....

ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.ವಿಚಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರದೆ ಸಮಾಜದ ಜೊತೆ ಬೆರೆತು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ಅರ್ಜುನ ಬೆಟ್ಟಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಸನಾತನ ಚಾರಿಟೇಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

"ಮಾನವ ಸೇವೆಯೇ ಮಾಧವನ ಸೇವೆ" ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಆನುಮತಿ ಪಡೆದು,ಆಗಸ್ಟ್ 1,2016 ರಂದು ತರಾತುರಿಯಲ್ಲೇ ಒಟ್ಟು 35 ಜನರು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದೆವು. ಅದರಂತೆ ಮೊದಲು ಭಕ್ತರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಡು ನೃತ್ಯದ ಮೂಲಕ ರಂಜಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಅವರನ್ನು ಖುಷಿಯಾಗಿರಿಸುವುದೂ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.11.30ರ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದುದು ಆ "ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ" ಮುಕ್ತ ನಗೆ. ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಸೇತುವೆಯಾದವರು ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾದ ಡಾ. ಸೀತಾರಾಮ್ ಮತ್ತು ಡಾ.ವಿದ್ಯಾ

ಅವರನ್ನು ರಂಜಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅವರ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವತಯಾರಿಯ ಜೊತೆ ಹೋದವರು ನಾವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರದಿಂದ ಮುದಗೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ಸಾಹದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಹಂಕಾರ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ನಗುವಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೋತು ಶರಣಾಗಿ,ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಒಂದಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಅವರೇ ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಎಂದೆನಿಸಿದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಜೀವನ, ಬದುಕು, ಸಾಧನೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೆಲಸ, ಗುರಿ, ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಹೇರಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಏನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿದಂತೂ ನಿಜ.ನಾವು ನೀಡಿದ ಹಣ್ಣು ,ಉಡುಗೊರೆಗಳ ಜೊತೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ ಆ ಕ್ಷಣ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ. ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಅರ್ಜುನಬೆಟ್ಟಹಳ್ಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆವು ಸುಂದರ ನೆನಪುಗಳೊಂದಿಗೆ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದ ನಂತರ ಡಾ.ಸೀತಾರಾಂ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಯುರ್ವೇದದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಪಂಚಕರ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನ, ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದರು.

ತದನಂತರ ಆಶ್ರಮದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರು ಭಾಗವಹಿಸಿದೆವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿನ್ನಮಂಗಲದ ನರ್ಸರಿಯಿಂದಲೇ ಆಲ, ಅರಳಿ, ಕಣಗಿಲೆ, ಹೊಂಗೆ,ಮಾವಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೆವು. ಪರಿಸರದಿಂದ

ವರ್ಷದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಾವು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಕೆ ಬರಿಸಿ ಮಾರಿ ನಮ್ಮ ವಿವಿಧವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಸರದ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲರು ಗೊತ್ತು ಉಳಿಸಿ. ಅಳವಳಿ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜೂನ್ 5 ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ. ವರ್ಷವಿಡೀ ದೋಷವ ನಾವು ಒಂದು ದಿನ ಎಚ್ಚಿತ್ತರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟುಕೊಡೋ ಕ್ಷಿತಿ ಸಿ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಗಿಡವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹೊಸ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟುಕೊಡುವುದನ್ನು ಮೋಷಿಸುವಷ್ಟು ಸಮಯ ಇವರಿಗಿಲ್ಲದೇ? ಈ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಾವು ಆಚರಿಸುವ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಬಾರದೆಂದು ಆಶ್ರಮದ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತೆಯು ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಿಡಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆಶ್ರಮದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾ ಗಿಡಗಳ ಆರೈಕೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣೋಭೂತರಾದ ಯಾವ ಪಾಲಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆ. ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿ ಸಮಾಜಸೇವೆ

ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಕಾಣುವ ಸಹಜ ಕುತೂಹಲ ಸಮ್ಮೆಲ್ಲರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರಳವಾಗಿದ್ದರು. **HELP EVER HURT NEVER** ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಇವರು ಮಾತಿನಂತೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವವರು. **Service with Morality** ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸೇವೆಯಾಗಲಿ ಮನಸ್ಕಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಹೆಸರಿನಾಸೆಗಲ್ಲ. ಶೈಶ್ವಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾತ್ರ ಸಾರ್ಥಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಇವರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಮತ್ತೆ ಬನ್ನಿ, ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ. ಇದರಿಂದ ನೀವೂ ಕೂಡ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಲಿಯಿರಿ, ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸೇವೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತೆ ಕಂಡರು.

ಓಂನಾಗಿದ್ದೇನು? ಕುಲಗಳು, ಐದನಿಗಳು, ಐರರಿಗಾಗಿ ಉಡುಪು ಸನೇನೋಡು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಪ್ರಥಮ ಬಿಎಸ್ಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು.

ಸ್ನೇಹ ಅತಿ ಮಧುರ

ಸ್ನೇಹಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ಸ್ನೇಹದ ಸಂದೇಶ ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ತಿಳಿಸೋಣ
ಸ್ನೇಹ ಹಂಚೋಣ ಆನಂದ ಪಡೆಯೋಣ
ಬನ್ನಿ ಸ್ನೇಹದ ಪದ್ಯ ಹೇಳೋಣ
ಜೀವನವೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹ ಎನ್ನೋಣ
ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಕಾರಣ

Happy, Selfie, Party, Fighy ಇರುವುದು ಏಕೆಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತಾನೇ ಸ್ನೇಹಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ

Shopping Mall, Cinema

Theatre ಇರುವುದು ಏಕೆಕ್ಕೆ

ಫಿಟ್‌ನಿಮಾಡೋಕೆ ತಾನೇ

ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡೋಕೆ ತಾನೇ

ಗೆಳೆತನ ಹೀಗೆ ನೆನಪಿನ ಹಾಗೆ

ತಿಳಿಯದು ನಮಗೆ

ಎಲ್ಲರಿಗೆ..

ಜೀವನವೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹ ಎನ್ನೋಣ

Song, Skint, Drama, Dance ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ

Friendship Day ನು ಇಲ್ಲ **Friendship Band** ಇಲ್ಲ

ಮಾತು ಮಾತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಡದೇ ಹೋದರೆ

ಸ್ನೇಹ ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹರಾಗವಿಲ್ಲ..

ಓದಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ನೇಹದ ಬೆಸುಗೆ ಇರುವುದು ಹೀಗೆ

Exam ಸರಿಗೆ **Tension** ಸವಿಗೆ ಹೆದರುವ ನಮಗೆ

ಸ್ನೇಹವೇ ವರತಾನೇ..

ಜೀವನವೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹ ಎನ್ನೋಣ

ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದ ಬಿಕಾಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ನಾ ಕಂಡ ಹೈದರಾಬಾದ್

“ದೇಶ ಸುತ್ತಿನೋಡು,

ಕೋಶ ಓದಿ ನೋಡು”.

ನನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ದಿನಗಳು, ಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಯಿತಃ ನಾನು 21-ರಿಂದ 25-10-2016 ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇನೋ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವು. ಓದು, ಬರಹ, ಕಾಲೇಜು, ಮನೆ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮುದ ಮತ್ತು ಆರಾಮ ನೀಡಿದ ಪರ್ವಕಾಲವದು. ನನಗೆ

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡೆವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣಗಳು ಅಮೃತಗಳಾಗಿಯೇ ಸರಿ. ಅಂದರೆ ಸೋಮವಾರ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿ ನಾವು 21-10-2016 ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಸಂಜೆ 5:30 ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾವೋಜಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣದಿಂದ ಹೊರಟೆವು ನಂತರ 22-10-2016 ಅಂದರೆ ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6:00ಕ್ಕೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನ "ಸುಪ್ರಭಾತ" ಹೋಟೆಲ್ ತಲುಪಿದೆವು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರವಚನದ ಅತಿ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಜವಹಾರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಕತ್ತಿ, ಬಿಲ್ಲು, ವಾಗಾ, ಬೀಸಣಿಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಹಲವು ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ನಾವು ಆ ವೀಕ್ಷಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ-ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದೆವು. ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸು. 1:30ಕ್ಕೆ ಊಟಕ್ಕಿಂದು ಮತ್ತೆ ಸುಪ್ರಭಾತ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆವು. ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಾವು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು. ನಂತರ ನಾವು ತಲುಪಿದ್ದು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನ. ಅದುವೇ "ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್ ಮತ್ತು ಲುಂಬಿನಿ" ಉದ್ಯಾನವನ.

ಲುಂಬಿನಿ ಉದ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಗತೀಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರವರ ಬುದ್ಧ ಬಿಸಲೂರಿನವನು ಎಂಬ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೋಜು ಮಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ 8:30 ಆಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಹಾಗಾಗಿ ಬೇಗ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದೆವು. ನಂತರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ 23-10-2016 ಭಾನುವಾರ 6:30ರೊಳಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಮೊದಲು ಬಿರ್ಲ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅದು ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸುಂದರ ದೇವಾಲಯ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲಾಜಿ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಗೊಲ್ಕೊಂಡ ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು.

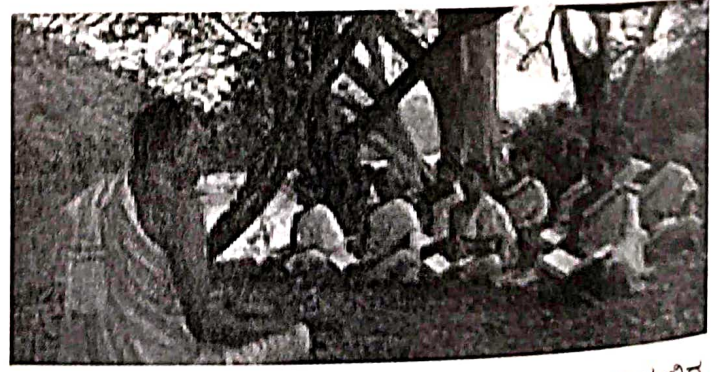
ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ ಕೋಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೋಟೆಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವೆಂದರೆ, ನಾವು ಕೆಳಗೆ ಅಂದರೆ ಕೋಟೆಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿಂತು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಕೋಟೆಯ ಶುಶ್ರುತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚೌ ಮಹಲ್ ತಲುಪಿದೆವು. ಅಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ರಾಜರ ವಸ್ತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡೆವು. ಪರಕೀಯರ ಜೊತೆ ಭೋಟೊ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡೆವು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಯಣ ಚಾರ್‌ಮಿನಾರ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಚಾರ್ ಮಿನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಶರಹದ ಅನುಭವಗಳಾದವು ಅದೊಂದು ಹೊಸ ಗಿಜಿಗಿ ಪ್ರದೇಶದಂತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಬಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ರಾವೋಜಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿಯ 'ಸಹಾರಾ' ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡೆವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಸೋಮವಾರ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿ ರಾವೋಜಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು ಅಂದರೆ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿ ಹೇಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಟರ್ ಫೈ ಗಾರ್ಡನ್, ಸ್ಟಾರಿಹೌಸ್ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ ರೈನ್ ಡ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ರಾವೋಜಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿಯಿಂದ ಸಹಾರಾ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನೆಡೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದೆವು. ಮಂಜಾನೆ ಅಂದರೆ 25/10/2016 ಮಂಗಳವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10:30ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು. ಅದು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಕ್ಷಣವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಹನ.ಎನ್
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ.ಇ.ಬಿ.ಎ

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಗುವ ಗುರುಕುಲ ಪಠ್ಯ

ಯುವಜನತೆಗೆ ಗುರಿ ಇಲ್ಲ, ಗುರುವೂ ಇಲ್ಲ ಎತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ನಮ್ಮ ಭಾವಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಯಣ .. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಷ್ಟು ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆಯೆ? ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೆ? ಸನಾತನ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣದ ರೀತಿ, ಅದರ ಸತ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಮೂಲೆ ಗುಂಪು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೆ? ಇಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಗುರುಕುಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಗುರುಕುಲವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಗುರುಕುಲ ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನ. ಸನಾತನ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. "ಗುರು" ಬ್ರಹ್ಮ, "ಗುರು" ವಿಷ್ಣು, "ಗುರು" ಮಹೇಶ್ವರ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅರಿವನ್ನು ಅರ್ಜಿಸಲು, ಬೇಡಲು ಬಂದ ಮಹತ್ವಾಂಕಾಂಕ್ಷಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಯಸುವ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ

ಮೈದಾನದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿವಿ ಎದೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲಿ ಅಸ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಬಯಸುವವರು ಗುರುಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗುರುವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಟಿಲವಟಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಗುರುಗಳಾದವರು ಅವರಿಂದ ವಿನಯವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಇಂದು ನನ್ನದುಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರುಕುಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಾಯಣ, ಪುರಾಣ, ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆ, ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಓದು ಬರಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳಾವುವೆಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ನಿಯಂತ್ರಣಾ ಶಕ್ತಿ, ಆಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ, ಸನಾತನ ಭಾರತದ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬೌದ್ಧಿಕ ದೇವಣಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಗೃತಿ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ದೇವಣಿಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೇವಣಿಗೆ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಶಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೇ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ? ಈ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಕುಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಕಲಿಕೆಯೇ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿತ್ತು. ಇತರ ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೊರೆಹೋಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರಾಣಪುರುಷರಾದ ಪಾಂಡವರು-ಶಿಶುವರು, ರಾಜಾಧಿಪತಿಯರಾದರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಬಂದವರೇ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವವರೆಗೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವರು. ಗುರುಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯರ ಮನುಕಿಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾ, ಅವರು ಜೀವನವೆಂಬ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಸಕಲ ರೀತಿಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಕ್ಕಿಂತ ಸಮೂಹದ ಹಿತ ಕಾಯ್ದು ಪಾಠ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ್ಯಾಕೆಲ್ಲ? ನಾವೇನು ಪಾಪ

ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ಕಾರ್ಮಿಕರ ಓದಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರ್ಜ್‌ಎಸ್‌ಸಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಕುಳಿ ಬೇಕು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮಗೂ ಇರಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ ಗುರುಕುಲ ರೀತಿಯ ವಿಕೀರಣಿಯ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬೆಳೆಸುವ ಸಲಬಸ್ತು!

ಪ್ರಥಮ ಬಿಡಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದರು.

ಅನ್ಯರಾದಲಿ ಅಲಿಲು

ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಂಬನಿ ಕಾಣದೆ ದೇವರ ನಿನಗಿನ್ನು, ಸಕಲ ಜೀವಿಗೂ ಅನ್ನವ ನೀಡುವ ದಾತನೆ ನೋವು ಸಾಕಿನ್ನು...

ಕೇಳುವಿದೊಂದೇ ಆತನು ನಿನಗೆ ಕಳುಹಿಸು ಮಳೆಯನು ನೀ ದಲೆಗೆ ತನ್ನ ಕಾಯಕವ ಮಾಡುತ ಆವನು ನೆನವನು ನಿನ್ನಯ ಕೊನೆವರೆಗೆ

ದಾಳೆಲ್ಲವೂ ಕಷ್ಟದಿ ಕಳೆವ ರೈತಗೆ ಸುಖವು ಯಾವಾಗ? ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನೀತನು ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡು ಬಲುಬೇಗ..

ಅನುಷ್ಠಾನ ಪ್ರಥಮ ಬಿಡಿ

ನಗಿಹಣ ರಾಜೀರ್

ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಸಮಿನಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ಗೆ ಆತನ ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಫೋನು ಮಾಡಿ "ರೀ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಪಾಪು 10 ದಿನಗಳಿಂದ ನಡೀತಾ ಇದೆ"

ಗಂಡ "ಹೌದಾ! ಹುಶಾರುಕಣೇ, ಹತ್ತು ದಿನ ಅಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ದಾಟಿ ಯಿತವಂತಪುರ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ವಾಪಸ್ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಾ"

ಮೇಷ್ಟ್ರು- "ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುತ್ತದೆ? ಇದು ಯಾವ ಟೆನ್ಸ್?"

ಗುಂಡ- **Future Impossible Tense!!**

ನನ್ನ ಸುಖವೆ (ಅಕ್ಕಿರಾಫಿ)

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾಲವು ಎಷ್ಟು ತರದಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತದೋ, ಎಷ್ಟು ತರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತದೋ, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ.. .. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವೀರ್ಯ ಮಾಡಲು ತನ್ನನ್ನು ಘಟನೆ-ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲವು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು -ಕಿರಣ್‌ಬೇಡಿ

ತಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಪುರುಷಾಹಂಕಾರ ಸಮಾಜ. ಗಂಡು ಯಜಮಾನ. ಹೆಣ್ಣು ದಾಸಿ. ಹೇಳದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಂಡು ದಾಳಿ ಬದುಕುವುದೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನಂತಾದಾಗ.. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ದಿಡಿ. ಅವನ ಅಹಂ ಅಡ್ಡೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತುಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ನೆರವು ದೇಕಿದ್ದರೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ!

ಪುರುಷಾಹಂಕಾರದ ರಭಸದ ನದಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ.. ಈಗ ಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಆದ ಮಹಿಳೆ ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿಯವರ ಸಾಹಸಾತ್ಮಕ ಜೀವನ ಬಯಲಾಗಿರುವ ಮುಸ್ತಕಿ ನನ್ನ ಸಾಹಸ. ಇದು ಅವರ ಆತ್ಮಕಥೆಯೂ ಹೌದು. ಅಲ್ಲದೆ ಉದ್ದಟತನ, ಕಾಶ್ಮೀ, ಶುಂದಿರುವ ಈಗಿನ ಮೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯ ಎರಡು ಸಿಡಿವ ಸಿಂಹಣಿಯ ಕುರಿತಾದ ಈ ಮುಸ್ತಕಿ ಓದಿ ನನ್ನ ಗ್ರಹಣೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿವನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಕೆ ತಿಹಾರ್ ಜೈಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಸ್ತಂತರ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ವೈದಿಗಳ ಜೀವನ ನರಕವಾಗಿತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ. ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈದಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಘನಘೋರ ನರಕವಿರುತ್ತದೆ. ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ, ಖ್ಯಾತಿ, ದಯೆಗಳಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಐವಂಚಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೊಶ್ತ ಮೊದಲ ಹೆಣ್ಣು ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿ.

ಸಾತ್ವಿಕಶಯಿಲ್ಲದ ತಿಹಾರ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೂ ಮಾಡಿ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಜೀವನ ತೋರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಿವರಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಪ್ನಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ 'ರ' ಧೈರ್ಯಗಳಡದೆ ಆದು

ಓದಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಬದುಕು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಹಲವು ಸತ್ಯಪರಿಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಬದುಕನ್ನು ಒಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದ ಎಂಬ ಬಗೆಯ ವಿಕೃತ ಮಹಿಳಾ ಪೋಲೀಸ್ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಮಾಡದಾರದ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೈಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯಿಂದ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೈರಿಸ ಕಂದಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ತಿಹಾರ್ ಕೈದಿಗಳು. ಧೈರ್ಯ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ದಿನೇದಿನೇ ಯೋಚಿಸಿ ಕುಂದಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು, ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಕಡುಕನ್ನೇ ಪಂಚಿಸುತ್ತ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೈದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸಿ ದೈವಪ್ರಜ್ಞೆಯುಂಟು ಮಾಡಿ, ಸಾತ್ವಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದ ವಿರ ಮಹಿಳೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೈಲುಗಲ್ಲು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಪೆಟ್ಟುತಾಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಪುರುಷಾಹಂಕಾರಿಗಳು ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯ ಕೊಂಪು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರ ಪುರುಷತ್ವಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟು ನೀಡಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೇಶದ ಸಾವಿರಾರು ಗಂಡಸರು ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿಯವರನ್ನು ಅಪಮಾನ, ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧ ಹೊರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರೂ ಅವರು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೇ ತೋರಿಸಿದ ಅವರ ಫಲಗಾರಿಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಫಲೇ ಎನ್ನದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ನರಕ ರೂಪಕ್ಕೂ ವೇದನೆಗೂ ವಿಕೃತ ರೂಪಕ್ಕೂ ಕುಖ್ಯಾಸವಾದ ತಿಹಾರ್ ಜೈಲನ್ನು ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ ಘನತೆಗೆ ಕಿರಣ್ ಅವರ ಆತ್ಮಕಥೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸದೆ ಇಲ್ಲದ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ. ತಮ್ಮ ಭಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಕಾರ್ಯದ ನೈಜ್ಯತೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿದೆ. ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿಯವರ 23 ವರ್ಷದ ಮೋಲೀಸು ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕ ಕರ್ತವ್ಯದ ಇಂಚು ಇಂಚು ನನ್ನ ಸಾಹಸ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀರತ್ನಾ ಆಚಾರ್ ದ್ವಿತೀಯ ದಿವಿವಿ

ವಾಸ್ತವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಳ್ಳವರು

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತೋಷ, ನಮ್ಮದಿ ಮುಖ್ಯ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ನಾವು, ಇಷ್ಟವಾಗದ ಅಥವಾ ನೋವು ನೀಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆತಂಕ,ನೋವು,ದುಃಖ ಮತ್ತು ಆಸುರಕ್ಷತೆಯ ದಿನಗಳು ಬಾರದಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡದ ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಹೀಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಠಾಶ-ನಿರಾಶ-ದುಃಖದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಕಸಾಗೌತಮಿ ಎಂಬಾಕೆಯ ಮಗು ಸತಿತು. ಆದಷ್ಟು ಎದೆಗಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರೋದಿಸುತ್ತ ಬುದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಈಕೆ ಕರುಳಕುಡಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಟಕೊಂಡಳು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಮರಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಬುದ್ಧನ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲ ಹೇಳಲೂ, ಆಕೆಯ ದೈನ್ಯಕೋರಿಕೆ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧ ಆತ್ಮಂತ ಆಮಾಧಾನದಿಂದ, ನಗುಮೊಗದಿಂದ ಅವಳೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ, 'ಸು

ಕಾಯಿ ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸವೊಂದನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದ. ಆಕೆ ಆತ್ಮಂತ ಸಂತಸದಿಂದ. 'ಸರಿ, ಅದೇನು ಹೇಳಿ. ನನ್ನ ಮಗು ಬದುಕುವುದಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ' ಎಂದಳು. ಆಗ ಬುದ್ಧ 'ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಸಿವೆಕಾಳು ತಂದುಕೊಡು; ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟ ಆಕೆ ಮನೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ 'ಸಾಸಿವೆಬೇಕು, ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಸಾಸಿವೆಬೇಕು' ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿದಳು. ಸಾಸಿವೆಯನ್ನಯ ಕೊಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧ; ಆದರೆ 'ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಆರಿವು ಅವಳಿಗಾಗಿತ್ತು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮರತಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಹಿಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಅವಳಿಗಾಗಿತ್ತು.

ಇಂಥ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವಾದಲ್ಲಿ, ಆಕ್ಷಣದ ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳ ತೀವ್ರತೆ ಶಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಸುಂದರ ಬದುಕಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಎಂಬ ಅನುಭವಜನ್ಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿವೇಚನೆ ಎನಿಸಬಲ್ಲದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಜಾಣನಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನಿಸಬಲ್ಲದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ/ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅದು ತಂದು ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಬದುಕನ್ನು ಜಡಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಚಲನಶೀಲಗೊಳಿಸಿ ಹೊಸತನದ ಭಾವವನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸಬಲ್ಲದು ಮತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು.

ಸಂಗ್ರಹ : ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯ ಮಹತ್ವ

ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾನವನ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕವಾದುದೆನಿಸಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತು ಶುಸ್ತಕದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಅರಿವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದವರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಗುರಿಯಾಗಿರದೆ ಸಮಾಜದ ಜೊತೆ ಬೆರೆತು ಸ್ಪಂದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದವರು ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಲವು

ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರಮತ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬಿಡುಪಿಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದು, ನೋಂದಾಯಿತ ಆಸಕ್ತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಿರ್ಮಲೀಕರಣ, ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಆಟದ ಮೈದಾನ, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೊದಲಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶ್ರಮದಾನದ ಮೂಲಕ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಿಸರ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ ಹಸಿರು ಬೆಳೆಸುವ ಹಾಗೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ, ಇದರ ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪರ್ವತಾರೋಹಣ, ಕ್ರೀಡಾಕೌಶಲ, ಚಾರಣದಲ್ಲೂ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರವಾಹ ಆನಾಹುತಗಳು, ವಿಪತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ನೆರವು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೆಂಡತಿ: ರೀ.. ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೋದಿಜೀ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದೇಶ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಗುಂಡ: ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ರಷ್ಯಾ ಸುತ್ತಿ ವಾಪಾಸು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿಗ್ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲೇ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ನಗೆ ಬುಗ್ಗೆ

ಹೆಂಡ್ತಿ: ರೀ ಈ ಸಲ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹೆಣ್ಣುಕೃಷಿಗೆ ಅರಿತೀಣ ಕುಂಕುಮದ ಜೊತೆ ಇನ್ನೇನು ಕೊಡಲಿ..
 ಗಂಡ: ನನ್ ನಂಬರ್ ಕೊಡು
 ಪತ್ನಿ: ಡಾಕ್ಟರ್.. ನಮ್ ಯಜಮಾನರು ಪ್ಯಾನ್‌ಕಾರ್ಡ್ ನುಂಗಿದಾರೆ ಬೇಗ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ..
 ಡಾಕ್ಟರ್: ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ನುಂಗೋದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ. ಅವೆರಡೂ ಲಿಂಕ್ ಆಗೋವರೆಗೂ ನಾನೇನೂ ಮಾಡೋಕಾಗಲ್ಲ.
 ಮಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಗಂಡ ಸೇಲ್ಸ್ ಗರ್ಲನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ
 ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದಳು.. ..
 "ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಫರ್ ಇರುವುದು ಮಿಕ್ಕಿ ಮೇಲೇ ಮಾತ್ರ"
 ಗಂಡ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು..

ಆಧುನಿಕ ಪುಸ್ತಕ

ಶಿವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ..
 ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ..
 ಆದರೆ...
 ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತಾನೂ ಮಲಗೋಲ್ಲ
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಮಲಗೋಕೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ..
 ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಥಮ ಪಿಸಿಎಂಬಿ.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂದರೆ..?

ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಿಟ್ಟು.. ನಾನು
 ಬದಲಾದಾಗ
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಂಕೇತ.
 ಜನ ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ.. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ..
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ..
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ .. ಅವರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರಿಯಿದ್ದಾರೆ
 ..ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ..
 ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ನಾವೂ ಹೊರಟಾಗ..
 ಬೇರೆಯವರಿಂದ ನಾವು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ..
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ
 ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು
 ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದಾಗ
 ನಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು
 ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ.. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ..
 ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ತೆಗಳಿದಾಗ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಗುಣವಿದ್ದಾಗ..
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ..
 ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ.. ನನ್ನನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ
 ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ..

ನಂದಿನಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಸಿಎಂಪಿ

ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಂಡು ಫ್ಯಾಟಿಟ ಸ್ವೋಲಿ

ಅವಳು ಡೈಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದು, ಈ ನನ್ ಮಗ
 ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಬಂದು ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯ್ದೊಂಡು ಇರ್ತಿದ್ದ.
 ಅವಳು ಕೂಡ ಇವನಿಗೋಸ್ಕರ ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ತೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಬರ್ತಿದ್ದು, ಒಂದಿನ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಐ ಲವ್ ಯೂ ಅಂದೆ ಬಿಟ್ಟು,
 ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ನಾಚುತ್ವ ಐ ಲವ್ ಯೂ ಟೂ ಅಂದೆಬಿಟ್ಟು,
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಾಲು ಆಯ್ತು ಡೈಲಿ ಕಾಲು, ಮೇಸೆಜು,ಮಿಟಿಂಗು,
 ಡೇಟಿಂಗು, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜಗಳ, ಮುದ್ದಾಡೋದು, ಗುದ್ದಾಡೋದು
 ಹೀಗೆ ನಡಿತಾ ಇತ್ತು..

ಅವಳ ಬರ್ಥಡೇಗೆ ಅಂತ ನಮ್ ಹುಡುಗ ಒಂದು
 ಒಳ್ಳೆ ಬ್ರ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಮೋಬೈಲ್ ಅನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಗಿಫ್ಟ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಆಗ
 ಅವಳು ಫುಲ್ ಹ್ಯಾಪಿ. ಖುಷಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅವಳೂ ಒಂದ್
 ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟು.. ಅವನು ಬಿಟ್.. ಇವನು ಬಿಡಿ ಒಂಥರ
 ಶೋಕಿವಾಲ . ಬಟ್ ಅವಳು ಮಾತ್ರ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆ ಮನಸಿರೊ
 ಹುಡುಗಿ. ಯಾರಾದ್ರು ಸಹಾಯ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ಕೈಯಲ್ಲಿರೊದಲ್ಲ
 ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದಿನ ರಣಬಿಸುಲು ಇತ್ತು. ಅವಳು

ಬಸ್ಸಾವ್ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು. ಅದೆ ಟೈಮ್ ಗೆ ಆರೋಪ್ಪು ವ್ಯಕ್ತ
 ಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯ
 ಅವನತ್ತ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾಳೆ. ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀನಾ
 ಯಾರದ್ದು ಬರ್ತಿದಾರೆ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಳೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತ
 ಇಲ್ಲಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಬಿಸಿಲು ತುಂಬಾ ಸುಮ್ಮನು
 ಕಾಲು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂರೋಕಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್.. ಸೋಪ್ ಬರ್ತಿದಾರೆ
 ಹುಡುಗಿ ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಇಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲು ಹೋಗ್ಬೇಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸೀದ ಚಪ್ಪಿ ಅಂಗಡ್ಗೆ ಸೇರಿ
 . ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚಪ್ಪಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ
 ಕಾರಣ ಅವಳೂ ನಮ್ ಹುಡುಗ ಕೊಟ್ಟರೊ ಮೊದಲೆಲ್ಲ್ಯ
 ಮಾರಿ ಆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಚಪ್ಪಿ ತಗೊಂಡ್ ಬಂದು, ಕ್ಯಾನ್
 ಹೊಸ ಬ್ರ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಚಪ್ಪಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ವ್ಯಕ್ತ ಅವಳಿಗೆ ಮು
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಈ ಕತೆ ನಮ್ ಹುಡುಗ ಕಾಲ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ
 ಅವಳ ಪೋನ್ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್. ಅವನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು
 ವಿಲವಿಲ ಅಂತಿರ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಲ್

ನಂಬರಿಂದ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ
 ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಇವನು
 ಕೇಳಿ ನಮ್ ಹುಡುಗನು
 ಕೋಪ ನಡೆಸಿದುಕ್ತೆ
 ಅಲ್ಲೆ ನಿನ್ನೆ
 ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ
 ತ್ವೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೊ
 ಗಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ರು

ಅಂತ ರೆಗ್ಲಾನೆ. ಪಾಪ ಹುಡುಗಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹರ್ಷ ಆದಿತ್ತೆ
 ಯಾರಿಗೆ ಆಗ್ಲಿ ಪಾಪ ಹರ್ಷ ಆಗಲ್ತಾ?

ಆಮೇಲೆ ಒಂದೆರೇಡು ದಿನ ಆದ್ಮೇಲೆ ಇವನು
 ಸಮಾಧಾನ ಆಗ್ಲಾನೆ. ಅವಳು ಬರೋ ಬಸ್ಸಾವ್ ಹತ್ತೆ ಹೋಗಿ
 ಮಾಮೂಲಿ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಲವ್ ನಡೆಸಿರುಕ್ತೆ ಬಸ್ಸಾವ್
 ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಅದೆ ದಾರಿಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತ ನಡಕೊಂಡ್

ಹೋಗಿರ್ತಾನೆ ಆ ಹುಡುಗಿ
 ಆ ವ್ಯಕ್ತನನ್ನು ಗಮನಿಸಿ
 ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿತ್ಯಾಳೆ.
 ಇಲ್ಲು ವಿವಿಧವಿಧವಿಂದ
 ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ.
 ಆದ್ರೆ ಹುಡುಗ
 ಬಸ್ಸಾವ್ ಬೆಂಚ್ ಮೇಲೆ

ಕೂತು ಮಾತಾಡೋದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರ್ತಾನೆ. ಮಾತು ಮುಗಿದ
 ಮೇಲೆ ಅವಳು ಆ ವ್ಯಕ್ತನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಇವನ ಹತ್ತ ಬರ್ತಾಳೆ..
 ಬಂದು ನಾನು ನಿಂಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳು ಅಂತಿಲ್.. ಆ
 ಮೋಬೈಲ್.. ಅವ್ರೆ ಕಣೋ ಇವು ಅಂತಾಳೆ..
 ಮ್ಯಾಟು ಇರೋದು ಇಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ಅವನ ಬಾಡಿ ಕೆಳ
 ಆಗುತ್ತೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಬರುತ್ತೆ ಧಿಗ್ ಪ್ರಮೆಯಾಗಿ ನಿಟ್ಟುತ್ಯಾನೆ
 ಹುಡುಗಿ ಯಾಕೊ ಅಳ್ತಿದಿಯಾ? ಹುಡುಗ. ಅವರು ನಮ್ ಆ
 ಕಣೆ, ಅವತ್ತು ಚಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲೆ ನಿಂತಕೊಂಡಿದ್ದಾ...? ಅಂತ ನನಗು
 ತುಂಬಾ ಆಳ್ತಾನೆ..

ಅನುಪಾ ಅಂತಿಮ ಬಿಣು

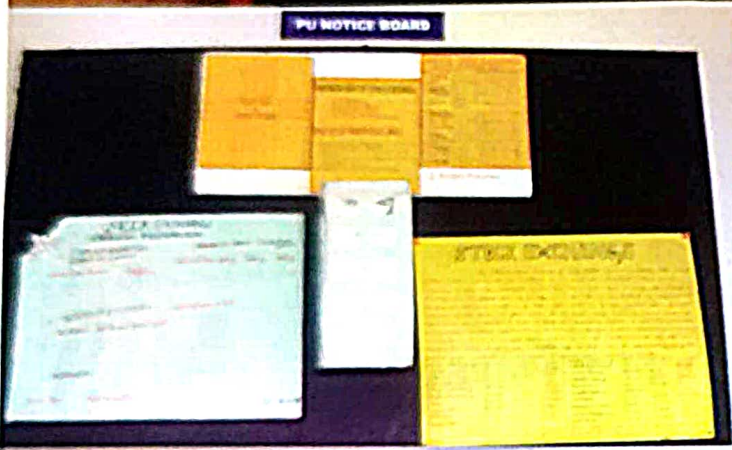

EXTENSION ACTIVITIES

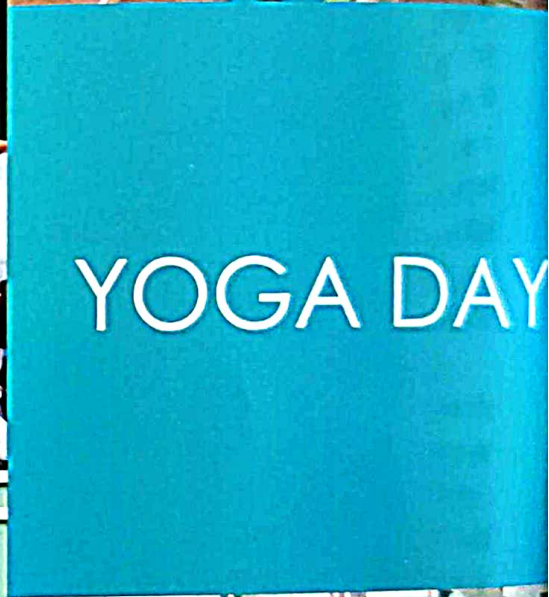
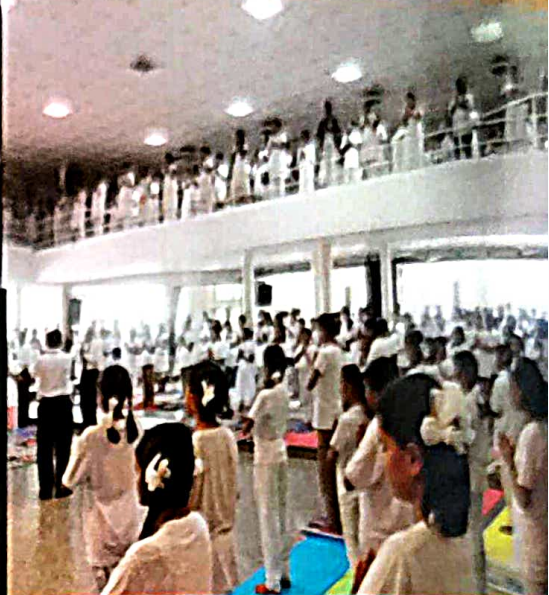
WORKSHOP

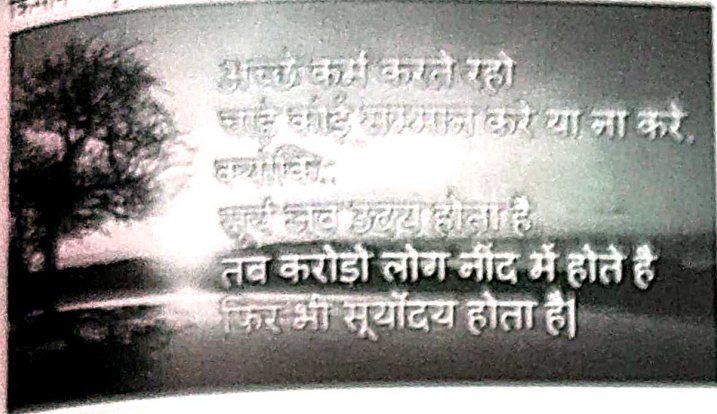
HINDI LANGUAGE DAY

कर्म भाग

एक माँ में एक किसान रहता था। उसके परिवार में उसकी पत्नी और एक लड़का था। कुछ सालों के बाद उसके पति की मृत्यु हो गई। उस समय लड़के की आयु दस साल की थी और किसान ने दुसरी शादी कर ली।

**ऐसे कर्म करने रहो
चाहे कोई सम्मान करे या ना करे,
व्यभिचर।
सूर्य सदा उदय होता है
तब करोड़ों लोग नींद में होते है
फिर भी सूर्योदय होता है।**

दूसरी पत्नी से भी किसान को एक पुत्र प्राप्त हुआ। किसान की दूसरी पत्नी की भी कुछ समय बाद मृत्यु हो गई। किसान का बड़ा बेटा जो पहली पत्नी से प्राप्त हुआ था जब शादी के योग्य हुआ तब किसान ने बड़े बेटे की शादी कर दी। फिर किसान की भी कुछ समय बाद मृत्यु हो गई। किसान का छोटा बेटा जो दूसरी पत्नी से प्राप्त हुआ था और पहली पत्नी से प्राप्त बड़ा बेटा दोनों माथ-माथ रहते थे। कुछ समय बाद किसान के छोटे लड़के की तबीयत खराब रहने लगी। बड़े भाई ने कुछ आस्पाम के वैधों से उसका इलाज करवाया पर कोई गहत न मिली। छोटे भाई की दिन प्रतिदिन तबीयत बिगड़ती जा रही थी और बहुत खर्च भी हो रहा था। एक दिन बड़े भाई ने अपनी पत्नी से सलाह ली, कि यदि छोटा भाई मर जाए तो हमें इसके इलाज के लिए पैसा खर्च न करना पड़ेगा। तब उसकी पत्नी ने कहा कि क्यों न किसी वैध से बात करके इसे जहर दे दिया जाए किसी को पता भी न चलेगा। रिश्तेदारी में भी कोई शक न होगा। सभी सोचेंगे, कि बीमार था, बीमारी में मृत्यु हो गई।

बड़े भाई ने ऐसा ही किया एक वैध से बात की कि आप फ्रीस बताओ ऐसा करना मेरे छोटे भाई को जहर देना है। वैध ने बात मान ली लड़के को जहर दे दिया और लड़के की मृत्यु हो गई। उसके भाई-भाभी ने बहुत खुशी मनाई और सोचा रास्ते का काँटा निकल गया अब सारी संपत्ति अपनी हो गई। उसका अंतिम संस्कार कर दिया। कुछ महीनों पश्चात उस किसान के बड़े लड़के की पत्नी को लड़का हुआ। पति-पत्नी ने खूब खुशी मनाई, बड़े ही लाड-प्यार से लड़के की परवरिश की। देखते ही देखते लड़का जवान हो गया। उन्होंने अपने लड़के की शादी कर दी।

शादी के कुछ समय बाद अचानक लड़का बीमार रहने लगा। माँ-बाप ने उसके लिए बहुत वैधों से इलाज करवाया। जिसने जितना पैसा माँगा दिया सब दिया। अपने लड़के के इलाज के लिए अपनी आधी संपत्ति तक बेच दी, लेकिन लड़का बीमारी के कारण मरने की कगार पर आ गया। शरीर कमजोर हो गया और वह अस्थि पिंजर की तरह लगने लगा।

एक दिन पिता बेटे की शादी के बाद वैधों उसकी तबीयत इलाज को लेकर दौड़ी हो गई। जहाँ लड़का बीमार था। उसका सब इलाज हो गया तब अब कपड़ों और लकड़ी का इलाज करनी है, उसकी बेमारी कर ली। वे लड़का उसके पिता के पास, कि लड़के का इलाज भी करवा रही कर रहा है बीमारी के कारण बड़ा मुझे काप न दूनाकरा चार्ज कर रहा है। तब लड़का बीमार में आघात करी भाई हूँ जिसे आपने जहर देकर मार दिया था, जिस व्यक्ति के लिए आपने मुझे जहर दिया था, वह व्यक्ति मेरे इलाज में आधी किताब चुकी है। अब आपकी ही श्रेष्ठ है। हमारा इलाज हो गया।

तब उसका पिता फूट-फूटकर रोने लगा और बीमार में नो कृत्य का सर्वथापन हो गया है। उस समय पत्नी-पुत्रा थी। दुस्मिना, उसकी पुत्रवधु की भी उसके पुत्र के साथ पत्नी होना था। तब वह लड़का बीमार कि वो वैध करता है जिसने मुझे जहर खिलाया था, तब उसके पिता ने कहा कि आपकी मृत्यु के तीन साल के बाद वह भी मर गया था। तब लड़के ने कहा कि वे ही दुष्ट वैध आज मेरी पत्नी मर में है मेरे मरने पर उसे जिन्दा जलाया जाएगा।

बन्दी छोड़ परमेश्वर कहते हैं कि

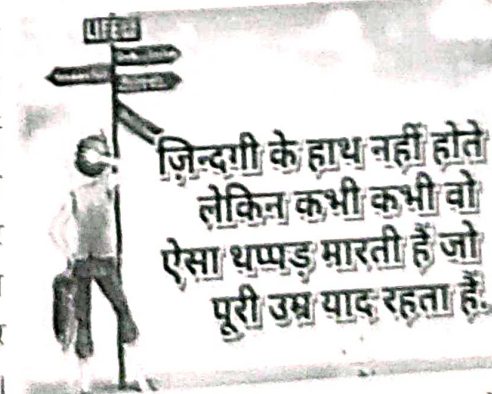
तुमने उस टग्गाह का
महल न देखा, धर्मगय लेगा
तिल-तिल का लेखा।
एक लेवा एक देवा दुतम,
कोई किसी का पिता न पुतम।
ऋण संबन्ध जुड़ा है डाडा,

अंत समय सब बारह बाट।

आरती शर्मा (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

मृत्यु का भय

किसी नगर में एक आदमी रहता था। उसने परदेश में व्यापार किया। मेहनत फ़ली, कमाई हुई और उसकी गिनती सेठों में होने लगी। महल जैसी हवेली बनी। वैभव और बड़े परिवार के बीच उसकी

**जिन्दगी के हाथ नहीं होते
लेकिन कभी कभी वो
ऐसा थप्पड़ मारती हैं जो
पूरी उम्र याद रहता है।**

जवानो बड़े आनंद से बीतने लगी। एक दिन उसका संबन्धी किसी दूसरे नगर से आया। बातचीत के बीच उसने बताया कि उसके यहाँ का सबसे बड़ा सेठ गुजर गया। बेचारे की लाखों की

धन-संपत्ति पड़ी रह गई। बात सहज भाव से कही गई, पर उस सेठ आदमी के मन को डगमगा गई। हाँ उस सेठ की तरह एक दिन वह भी मर जाएगा। उसी क्षण से बार-बार मौत की याद सताने लगी। हाथ मौत आएंगी और उसे ले जाएंगी और सब कुछ यही छूट जाएगा। मारे चिंता के उसकी देह सूखने लगी। देखने वाले देखते कि उसे किसी चीज की कमी नहीं है, पर उसके भीतर का दुख ऐसा था कि किसी से कहा भी नहीं जा सकता था। धीरे-धीरे वह विस्तर पर पड़

गया। बहुत ईलाज किया गया, लेकिन उसका रोग कम होने की वजह से बढ़ता ही गया।

एक दिन एक साधु उसके घर पर आया। उस आदमी ने बेवसी में उसके पैर पकड़ लिए और गे-गेकर अपनी व्यथा उसे बता दी। सुनकर साधु हँस

पड़ा और बोला- तुम्हारे रोग का इलाज तो बहुत आसान है। यह सुनकर उस आदमी के खोए पाण मानो लौट आएँ। अधीर होकर उसने पूछा- स्वामी जी, वह इलाज क्या है। साधु ने कहा- देखो जब मौत का विचार मन में आये तो जोर से कहो जब तक मौत नहीं आएँगी, मैं जीऊँगा। हम नुसखे को सात दिन तक आजमाओ, मैं अगले सप्ताह आऊँगा।

सात दिन के बाद साधु आएँ तो देखते रह गये वह आदमी बीमारी के चंगुल में बाहर आ गया है और आनंद से गीत गा रहा है। साधु को देखकर वह दौड़ा और उसके चरणों में गिरकर बोला- महाराज, आपने मुझे बचा लिया। आपकी दवा ने मुझ पर जादू का-सा असर किया। मैंने ममझ लिया कि जिन दिन मौत आएँगी, उसी दिन मरूँगा, उससे पहले नहीं। साधु ने कहा - मौत का डर सबसे बड़ा डर है। वह जितनों को मारता है, मौत उतनों को नहीं मारती।

हीना कौसर (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

गृह क्लेश क्यों होता है

संत कबीर रोज सत्संग किया करते थे। दूर-दूर से लोग उनकी बात सुनने आते थे। एक दिन सत्संग खत्म होने पर भी एक आदमी बैठा ही रहा। कबीर ने इसका कारण पूछा तो वह बोला- मुझे आपसे कुछ कहना है। मैं गृहस्थ हूँ, घर में सभी लोगों से मेरा झगड़ा होता रहता है। मैं जानना चाहता हूँ कि मेरे यहाँ गृहक्लेश क्यों होता है और वह कैसे दूर हो सकता है?

कबीर थोड़ा चुप रहे, फिर उन्होंने अपनी पत्नी को कहा कि लालटेन जलाकर लाओ। कबीर की पत्नी लालटेन जलाकर ले आई। वह आदमी भौंचक

देखता रहा। सोचने लगा कि इतनी दोपहर में कबीर ने लालटेन क्यों मंगवाई।

थोड़ी देर बाद कबीर बोले, कुछ मीठा दे जाना। इस बार उनकी पत्नी मीठे के बजाय नमकीन देकर चली गई। उस आदमी ने सोचा कि यह तो शायद पागलों का घर है। मीठा के बदले नमकीन, दिन में लालटेन। वह बोला, कबीर जी, मैं चलता हूँ। कबीर ने कहा

, जैसे मैंने लालटेन मंगवाई तो मेरी घरवाली कह सकती थी कि तुम क्या मठिया गए हो। इतनी दोपहर में लालटेन की क्या जरूरत। लेकिन नहीं, उसने सोचा कि जरूर किसी काम के लिए लालटेन मंगवाई होगी।

मीठा मंगवाया तो नमकीन देकर चली गई, हो सकता है घर में कोई भी मीठी वस्तु न हो। यह सोचकर मैं चुप रहा। इसमें तकगार क्या? आपसी विश्वास बढ़ाने और तकगार में न फँसने में विषम परिस्थिति अपने आप दूर हो गई। उस आदमी को हैगनी हुई, वह ममझ गया कि कबीर ने यह सब उसे बताने के लिए किया था।

कबीर ने फिर कहा, गृहस्थी में आपसी विश्वास में ही तालमेल बनता है। आदमी में गलती हो तो औरत में भाल ले और औरत में कोई त्रुटि हो जाएँ तो पति उसे नजर अंदाज कर दे। यही गृहस्थी का मूल मंत्र है।

तम्मिया ताज (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

शांतिमन चमत्कार कर सकता है

एक बार एक किसान था, जिम्मे अपनी घड़ी चारे में भरे हुए बाड़े में खो दी थी। वह घड़ी बहुत कीमती थी, इसलिए किसान ने उसकी बहुत खोज-बीन की, पर वह घड़ी नहीं मिली। बाहर कुछ बच्चे खेल रहे थे और किसान को दूरमा काम भी था, उसने सोचा क्यों न मैं इन बच्चों से घड़ी खोजने के लिए कहूँ। उसने बच्चों से कहा कि जो भी बच्चा उसे घड़ी खोजकर देगा उसे वह अच्छा इनाम देगा। यह सुनकर बच्चे ईनाम के लालच में बाड़े के अन्दर घुस गए। और घड़ी ढूँढने लगे। लेकिन किसी भी बच्चे को घड़ी न मिली। तब एक बच्चे ने किसान को कहा, वह घड़ी खोजकर ला सकता है लेकिन सब बच्चों को बाड़े से बाहर आना होगा। किसान ने बच्चे की बात मान ली और सारे बच्चों बाड़े से बाहर आ गए। कुछ समय के बाद वह बच्चा भी लौट आया उस समय वह घड़ी बच्चे के हाथ में थी। किसान अपनी घड़ी देखकर बहुत खुश हुआ और बच्चे से पूछा, तुमने यह घड़ी कैसे खोजी जबकि मैंने और सब बच्चों ने यह घड़ी खोजी लेकिन नहीं मिली। बच्चे ने जवाब दिया मैंने कुछ नहीं किया बस शांत मन से बैठ गया और घड़ी की आवाज सुनने लगा। क्योंकि बाड़े में शांति थी, इसलिए मैंने उसकी आवाज सुन ली और उसी दिशा में देखा। एक शांत दिमाग बेहतर सोच सकता है, एक थके हुए दिमाग की तुलना में।

दिन में कुछ समय के लिए आँखें बंद करके शांति से बैठिए। फिर मस्तिष्क को शांत होने दीजिए, फिर देखिए वह आपकी जिंदगी को किस तरह से व्यवस्थित कर देता है। आत्मा हमेशा अपने आपको ठीक करना जानती है, बस मन को शांत करना ही चुनौती है।

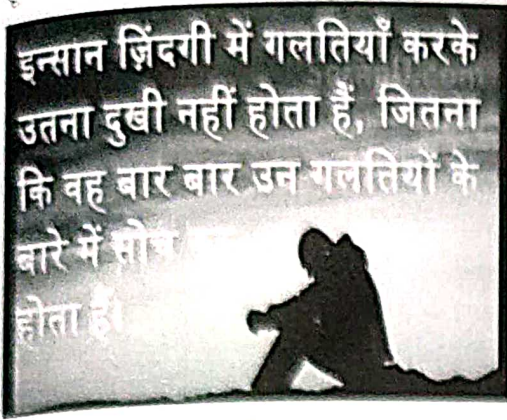
दीपिका डे (द्वितीय वर्ष बी.कॉम)

छोटी सी गलती, इतनी बड़ी सजा

एक बार की बात है, एक राजा था। स्वभाव से वह बहुत क्रूर इंसान था। जिससे नाराज हो जाता, उसके प्राण लेने में देर नहीं लगाता। राजा के एक विश्वासपात्र अनुभवी मंत्री से एक छोटी-सी गलती हो गई। गलती तो जरा-सी थी, पर राजा आखिर राजा ठहरा। यही कारण था कि वह मंत्री की उस छोटी-सी गलती को भी बर्दाश्त न कर सका। उसने क्रोधित होकर मंत्री को शिकारी कुत्तों के आगे

फ्रेंकने का हुक्म दे दिया।

राजमहल के नियम अनुसार मंत्री को कुत्तों के आगे फ्रेंकने में पहले उमकी अंतिम डच्छा पृच्छी गई। मंत्री हाथ जोड़कर बोला- महाराज ! मैंने आपका नमक खाया है। कहते हुए मंत्री ने एक लम्बी-सी मांस ली और फिर अपनी बात आगे बढ़ाई, एक आज्ञाकारी सेवक के रूप में आपकी १० मालों में सेवा करता आ रहा हूँ।

तुम सही कह रहे हो, राजा ने कोवश नाग की तरफ फुंफुकारते हुए जवाब दिया, लेकिन यह याद दिला कर तुम इस सजा से नहीं बच सकते

। नहीं महाराज मैं सजा से बचना नहीं चाहता, मंत्री ने अपने हाथ पुनः जोड़ दिये, वस आपमें एक छोटा-सा निवेदन हैं। अगर मेरी स्वामीभक्ति को देखते हुए मुझे १० दिनों की मोहलत मिल जाती, तो आपका बड़ा एहसान होता। मैं अपने कुछ अधूरे कार्य...। कहते हुए मंत्री ने अपनी बात अधूरी छोड़ दी और राजा की ओर देखा। राजा ने दयालुता दिखाते हुए मंत्री की सजा दस दिनों के लिए मुल्लवी कर दी और दस दिनों के लिए दरबार भंग कर दिया।

दस दिनों के बाद राजा का दरबार पुनः लगा। सैनिकों ने मंत्री को राजा के सामने प्रस्तुत किया। राजा ने एक वार मंत्री की ओर देखा और फिर मंत्री को दरबार हाल के बगल में मौजूद खूंखार कुत्तों के वाड़े में फ्रेंकने का इशारा कर दिया। सैनिकों ने राजा की आज्ञा का पालन किया। मंत्री को खूंखार जंगली कुत्तों के वाड़े में फ्रेंक दिया गया। परंतु यह क्या? कुत्ते मंत्री पर टूट पड़ने की वजाय अपनी-अपनी पूंछ हिला-हिलाकर उसके आगे-पीछे घूमने लगे। यह देखकर राजा भौंचक्का रह गया। वह दहाड़ते हुए बोला, ये क्या हो रहा है? ये खूंखार कुत्ते इस तरह का व्यवहार क्यों कर रहे हैं?

यह सुनकर मंत्री बोला, राजन ! मैंने आपसे जो १० दिनों की मोहलत मांगी थी, उमका एक-एक क्षण इन बेजुबानों की सेवा में लगाया है। मैं रोज इन कुत्तों को खिलाता-पिलाता था और इनकी सेवा करता था। यही कारण है कि ये कुत्ते खूंखार और जंगली होकर भी मेरी दस दिनों की सेवा नहीं भुला पा रहे हैं। परंतु खेद है कि आप मेरी एक छोटी-सी गलती पर मेरी १० वर्षों की स्वामी भक्ति को भूल गए और मुझे मौत की सजा सुना दी!

यह सुनकर राजा को भारी पश्चाताप हुआ। उसने तत्काल मंत्री को आज्ञाद करने का हुक्म दिया और आगे से ऐसी गलती न करने की सौगंध ली।

कामिनी तनवर (द्वितीय वर्ष बी.कॉम)

हिंदू संस्कृति का प्रतीक "नमस्कार"

ईश्वर के दर्शन करते समय अथवा ज्येष्ठ या सम्माननीय व्यक्ति से मिलने पर हमारे हाथ अनायास ही जुड़ जाते हैं। हिंदू मन

पर अंकित एक सात्विक संस्कार है "नमस्कार"। भक्तिभाव, प्रेम, आदर, दीनता जैसे दैवी गुणों को व्यक्त करनेवाली व ईश्वरीय शक्ति प्रदान करने वाली यह एक महान् धार्मिक कृति है। "नमस्कार" की योग्य परिचितयों क्या है, नमस्कार करने समय क्या नहीं करना चाहिए, उमका शास्त्रोक्त विवर्ण यहाँ दे रहे हैं।

१) नमस्कार के लाभ

मूल धातु नमः से "नमस्कार" शब्द बना है। नमः का अर्थ है नमस्कार करना, वंदना करना। "नमस्कार" का मुख्य उद्देश्य है - जिन्हें हम नमन करते हैं, उनमें हमें आध्यात्मिक व व्यवहारिक लाभ हो।

व्यवहारिक लाभ देवता अथवा संतों को नमन करने में उनके गुण व कर्तव्य का आदर्श हमारे सामने महान् उभर आता है। उमका अनुमरण करते हुए हम स्वयं को मुधारने का प्रयास करते हैं। आध्यात्मिक लाभ:

- १) नम्रता बढ़ती है व अंह कम होता है।
- २) शरणागति व कृतज्ञता का भाव बढ़ता है।
- ३) सात्विकता मिलती है व आध्यात्मिक उन्नति शीघ्र होती है।

वयोवृद्धों को नमस्कार क्यों करना चाहिए?

घर के वयोवृद्धों को झुककर, लीन भाव से नमस्कार करने का अर्थ है, एक प्रकार से उनमें विद्यमान देवत्व की शरण जाना। वयोवृद्धों के माध्यम से, जीव को आवश्यक देवता का तत्व ब्रह्मांड में मिलता है। उनसे प्राप्त सात्विक तरंगों के बल पर, कष्टदायक स्पंदनों में अपना रक्षण करना चाहिए। इष्ट देवता का स्मरण कर की गई आशीर्वादात्मक कृति से दोनों जीवों में ईश्वरीय गुणों का संचय सरल होता है।

समीना नाज (द्वितीय वर्ष बी.कॉम)

क्रोध मूर्ख को आता है

एक वार एक प्रतिभावान बालक एक ज्ञानी सन्त के पास पहुँचा और बोला -महात्मा जी! मैं मूर्ख और अज्ञानी हूँ। मैं बहुत पढ़ता हूँ, फिर न जाने क्यों सदैव मुझे ऐसा लगता है कि मैं अभी भी मूर्ख या अज्ञानी हूँ।

महात्मा ने कहा - "बेटा ! तुम मेरे प्रश्नों के उत्तर दो।"

बालक ने कहा - "जी हाँ, मैं प्रयत्न करता हूँ।"

"क्या तुम्हें क्रोध आता है?" महात्मा ने कहा।

बालक ने उत्तर दिया - "नहीं।"

"कभी थोडा -बहुत क्रोध तो जरूर आता होगा।" महात्मा ने पूछा।

बालक ने कहा- "आता है पर मैं उसे निश्चित रूप से पचा जाता हूँ, क्रोध को पी जाता हूँ।"

ज्ञानी महात्मा ने पूछा - "क्या तुम दूसरों की बुराई और दोष देखते हो?"

बालक ने कहा - "नहीं। कभी नहीं।"

महात्मा ने फिर सवाल किया - "क्या तुम पहले सोचते और फिर बोलते हो?"

बालक ने उत्तर दिया- "हाँ, मैं सोच-समझ कर ही बोलता हूँ। कई बार तो मैं चुप रह जाता हूँ।"

ज्ञानी महात्मा ने बालक से कहा - "बेटा ! तुम कदापि अज्ञानी या मूर्ख नहीं हो, क्योंकि केवल मूर्खों को क्रोध आता है।" विद्वान या ज्ञानी को नहीं। जो व्यक्ति क्रोध आने पर उसे पचा जाता है, उसे पी लेता

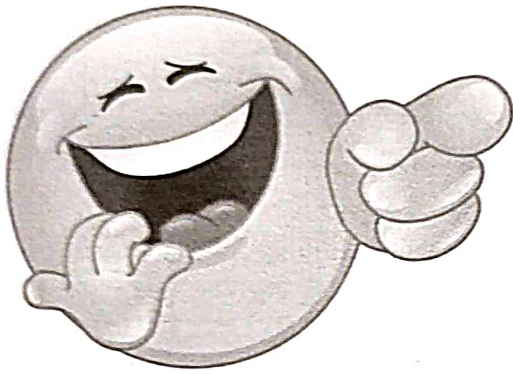
है, वह निश्चित ही संयमी होता है। दूसरों में बुराई, दूसरों में दुर्गुण देखने वाला मूर्ख होता है। बुद्धिमान बोलने से पहले सोचता है। जो बोलता नहीं वरन चुप रह जाता है, वह बोलने वाले से श्रेष्ठ होता है। इसीलिए कहा गया है - "पहले तोलो, फिर बोलो। जरूरी नहीं कि हर वार बोलो।"

"किस किस को समझाए कि हम बेकमूर है, गलत सोच लेना जमाने का यही दस्तूर है।"

वंदना वी.एम. (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

हंसी ठठाके

कामर्स के प्रोफेसर ने अपने विद्यार्थी से पूछा- व्यवसाय शुरू करने के लिए वित्तीय सहायता प्राप्त करने का सबसे भरोसेमंद स्रोत कौन-सा है?

१) विद्यार्थी- समुर साहव।

संता- भाईसाहव, टाईम क्या हुआ है?

राहगीर- सात वजकर पच्चीस मिनट।

संता- अरे ये क्या, मुवह से पूछ रहा हूँ, हर कोई अलग अलग टाईम बता रहा है।

२) यात्री(रेले गार्ड से)-मैं चाय पीना चाहता हूँ। कोई ऐसा उपाय बताइए कि मेरे आने तक गाड़ी न चले।

गार्ड (मुस्कुराकर)-बड़ा सरल उपाय है, मुझे भी अपने साथ,ले चलो।

३) अध्यापक ने सुरजीत से पूछा "वर्फ" का वाक्य में इस्तेमाल करो।

सुरजीत ने कहा-"पानी ठंडा है"।

अध्यापक- लेकिन इसमें वर्फ कहाँ है?

सुरजीत- सर ! वह तो पिघल चुकी है।

४) बाँस ने गुस्से से कर्मचारी से बोला-क्या तुमने कभी उल्लू देखा है?

कर्मचारी ने सिर झुकाते हुए कहा- नहीं, सर।

बाँस ने जोर से डांटा, नीचे क्या देख रहे हो? मेरी तरफ देखो।

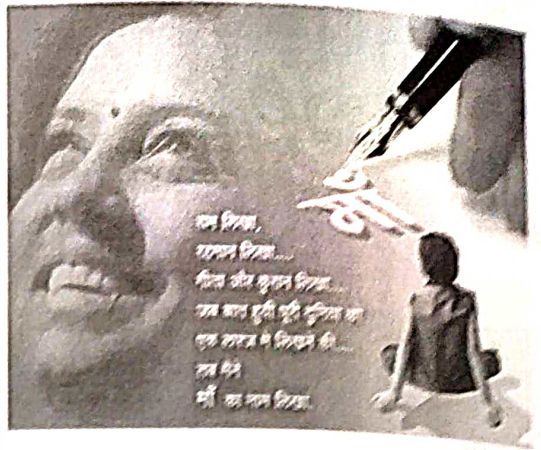
स्वाति के. (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

माँ का विल अनमोल

ये विल क्या होता है माँ? आठ साल के बेटे ने माँ से पूछा।

माँ ने समझाया- जब हम किसी से कोई सामान लेते हैं या

काम करते हैं, तो वह उस सामान या काम के बदले हम से पैसा लेना है और हमें उस काम या सामान की एक मूची बना कर देना है, इसी को हम विल कहते हैं। लड़के को बात अच्छी

मे समझ में आ गई। गत को मॉने में पहले उसने माँ के बिक्रिये के नीचे एक कागज रखा, जिस में उस दिन का हिमाव लिखा था। पास की दुकान में सामान लाया-५/-, पापा का कंथा लाया-५/-, माँ की चावी हूँदी-१०/-, टाटा जी का मिर दवाया-१०/- कुल हुए -३०/-। यह मिर्फ आज का विल है, इसे आज ही चुकता कर दें तो अच्छा है।

मुवह जब वह उठा तो उसके तकिये के नीचे ३०/- गये थे। वह देखकर वह बहुत खुश हुआ कि ये बढ़िया काम मिल गया। तभी उस ने एक और कागज वहीं रखा देखा। जल्दी से उठा कर, उसने कागज को पढ़ा। माँ ने लिखा था - जन्म से अब तक पालना-पोसना, बीमार

होने पर गत-गत भर छती से लगाये घूमना, स्कूल भेजना और घर पर होमवर्क कराना, मुवह से गत तक खिलाना-पिलाना, कपड़े सिलाना, अधिकतर मांगे पूरी करना, कुल मिलाकर -१००/-।

ये अभी तक का पूरा विल है, इसे जब चुकता करना चाहो कर देना। लड़के की आँखें भर आई, सीधा जाकर माँ के पैरों में झुक गया और मुश्किल से बोल पाया "तेरे विल में मोल तो लिखा ही नहीं है माँ, ये तो अनमोल है, इसे चुकता करने लायक धन तो हमारे पास कभी भी नहीं होगा। मुझे माफ़ कर देना, माँ।"

दीपा वी. (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

सपना आपका लक्ष्य आपका

हम जिन्दगी में क्या चाहते हैं? एक बड़ा घर, गाड़ी, अच्छी नौकरी और एक खुशहाल परिवार। इस सब के लिए जरूरी है कि हम जिन्दगी में लक्ष्य निर्धारित कर लें। अगर आपको पता है कि आपको कहाँ जाना है, तो राह में हर कोई आपकी मदद करेगा। पर अगर आप खुद यह तय नहीं कर पा रहे कि आप पाना क्या चाहते हैं तो शायद ऊपरवाला भी कुछ नहीं कर पायेगा। इसलिए सबसे जरूरी है

कि पहले जिन्दगी में लक्ष्य तय करें। सोचें कि आप में क्या खूबियाँ हैं? और आप पाना क्या चाहते हैं? आपका सपना क्या है? एक बार यह तय कर लें कि मुझे अपनी मजिल तक पहुँचना है और फिर लगे से उस लक्ष्य को पाने के लिए जुट जाएँ। अपने उस लक्ष्य का हर किसी के पास हिटोग न पीटने दें। कभी भी यह न सोचें, क्या मैं कर पाऊँगा? मन में सोचें भय निकाल दें और लक्ष्य में कभी भी ना डिगें। बार-बार लक्ष्य बदलने से आप कहीं के नहीं रह जाएँगे। लक्ष्य एक बार मोच समझ कर बनाये और खुद पर विश्वास रखें। जल्दवाजी और दृग्में की देखा-देखी में बनाएँ गये लक्ष्य उधार के होते हैं। आपके सपने, आपके लक्ष्य आपके खुद के होने चाहिए। आपने जीवन में कुछ लोगों को अंधाधुंध मेहनत करते हुए देखा होगा। पर अगर हम क्वांटिटी की बजाय क्वालिटी की और ध्यान दें तो बेहतर परिणाम हासिल होंगे। क्वालिटी वर्क करने के लिए एकाग्रता चाहिए और एकाग्रता तभी मिलेगी जब आपको पता है कि आप कहाँ निशाना लगाने जा रहे हैं। डेनियल एच बेरन्डम कहा करते थे "छोटी योजनाएँ न बनाएँ, उनमें इन्सान के दिल में जोश भरने वाला जादू नहीं होता। बड़ी योजनाएँ, बड़े लक्ष्य बनाएँ और पूरी आशा के साथ ऊँचाइयों की ओर बढ़ें और काम करें"। बिना किसी लक्ष्य के कोई मेहनत सफल नहीं होती।

दोस्तों, आप जिन्दगी में सब कुछ हासिल कर सकते हैं। वम लक्ष्य बनाने की देर है। ध्यान रखें, लक्ष्य बड़ा बनाएँ और लक्ष्य प्राप्ति से पहले मिलने वाली पराजयों को लेकर कभी चिन्तित न हों।

दिव्या तिवारी (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

चाँदी की छड़ी

एक आदमी सागर के किनारे टहल रहा था। एकाएक उसकी नजर चाँदी की एक छड़ी पर पड़ी, जो बहती-बहती किनारे आ लगी थी। वह खुश हुआ और झटपट छड़ी उठा ली। और छड़ी लेकर टहलने लगा। धूप चढ़ी तो उसका मन सागर में नहाने का हुआ। उसने सोचा, अगर छड़ी को किनारे रखकर नहाऊँगा, तो कोई ले जाएगा। इसलिए वह छड़ी हाथ में ही पकड़कर नहाने लगा। तभी एक ऊँची लहर आई और तेजी से छड़ी को बहाकर ले गई। वह अफ़सोस करने लगा। और दुखी होकर तट पर आ बैठा। उधर से एक संत आ रहे थे। उसे उदास देखकर पूछा, इतने दुखी क्यों हो? उसने बताया स्वामी जी नहाने हुए मेरी चाँदी की छड़ी सागर में बह गई। संत ने हैरानी जताई, छड़ी लेकर नहा रहे थे? वह बोला क्या करता? किनारे रखकर नहाता, तो कोई ले जा सकता था। लेकिन चाँदी की छड़ी लेकर नहाने क्यों आएँ थे? स्वामी जी ने पूछा। लेकर नहीं आया था, वह तो यहीं पड़ी मिली थी, उसने बताया। सुनकर स्वामी जी हंसने लगे और बोले, जब वह तुम्हारी थी ही नहीं, तो फिर दुख या उदासी कैसी?

मित्रों कभी कुछ खुशियाँ अनायास ही मिल जाती हैं, और कुछ श्रम करने और कष्ट उठाने से मिलती हैं। जो खुशियाँ अनायास मिलती हैं, परमात्मा की ओर से मिलती हैं, उन्हें सगहने का हमार पास समय नहीं होता। इंसान व्यस्त है तमाम ऐसे सुखों की गिनती करने में, जो उसके पास नहीं हैं - आलीशान बंगला, शानदार कार, स्टेटस, पार्वर बर्गर। और भूल जाता है कि एक दिन सब कुछ यूँ ही छोड़कर उसे

अगले सफ़र में निकल जाना है।

साला कुमारी (द्वितीय वर्ष बी.सी.ए.)

बचपना लौट लें

जिन्दगी का लेग्ना-तोग्ना है लगेता बहुत ज्यादा खोया है। मन में आगू थी कूल और आज कूल और ही पाया है।

याद है पछियों-मा गाना गोरमी-मा नाचना कहाँ है। मुनेहग पल बीत गया अब गिर्फ़ चार दीवार ही जहाँ है।

क्या इल्ला था मोहल्ले में आज मन्नाटा छाया हुआ है। अगर हो सके तो वही बचपना वापिस कर दो यही हुआ है।

ओ बचपन याद आना है पल-पल इगल्ल मनाता है। यादों में आँखें भर आती हैं मनो में नींद से जगानी है।

ओ इंसान ओ धूम मचाना रह गया शायद सब पीछे। फ़ैस गया ज़िंदगी में अब टव गया टवटव के नीचे।

इफ़्सा एल. (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

कॉलेज के यादगार दिन

नये-नये से आये थे, एक-दूजे से अनजाने, खुलकर मिलने में भी, हम सब थे थोड़ा मक़ुचाते।

सुबह-सुबह उठकर मेम में, लाइन जा लगाने थे, तभी एक-दूसरे का हालचाल पूछ लेते थे, वम से कॉलेज तक, सब संग में जाते थे। रास्ते में पड़ने वाले संगम के पुल पर गाँधी विदेशी मेमों को देखकर जोर-जोर से चिल्लाते थे।

नाम पूछने बतलाने थे, फिर थोड़ा-मा मुस्काने थे, निश्चल क्रामल मन में, अपने भाव जगाते थे।

हर असाइनमेंट छाप-छाप कर, अपना ज्ञान बढ़ाया है, और कुछ आया न आया, नकल करना बख़ूबी आया है।

पहले जाने वाली वम में, लट-लट कॉलेज से आते थे,

उस चिड़ियाघर जैसे कमरे में,
आराम से सो जाया करते थे।

ये मौज-मस्ती की जिन्दगी,
फिर न कभी आयेंगी,
चार बरस जीवन के ये,
सबसे सुखमय कहलाएंगे।

तस्मिया ताज (द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.)

अभी समय बीता नहीं

नारी सुन ले पैगाम मेरा
सुन ले तू मेरी पुकार
तुझमें है संयम अपार
काली-सी शक्ति है तुझमें
रति-सी सुन्दर भी है तू
किन्तु एक कमी देखता हूँ।
क्यों पराकाष्ठा पर आकर
करती है संयम धारण
क्यों तोड़ न पाती अपनी वेड़ियाँ।
जो जकड़े रखती है तुझे
क्या रोके रखता है तुझे
तोड़ने से उन जंजीरों को
क्या वह है ममता ?
क्या है वह सम्मान ?
अगर तेरी नजर इनमें है
तो भूल इन तत्वों को
क्योंकि इन घटकों से न बना
किसी का जीवन है
जिंदगी विताने में
अभी समय बीता नहीं
तोड़ दो इन जंजीरों को
अभी समय गुजरा नहीं
जिंदगी गुजारने में
अभी समय भी गुजरा नहीं।

फ़ातिमा वानू (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

जिन्दगी

जिन्दगी एक गिफ्ट है
कवूल कीजिए।
जिन्दगी एक एहसास है
महमूस कीजिये।
जिन्दगी एक दर्द है
वाँट लीजिये।
जिन्दगी एक प्यास है
प्यार कीजिये।
जिन्दगी एक मिलन है

मुस्कुरा लीजिये।
जिन्दगी एक जुदाई है
संभर लीजिये।
जिन्दगी एक आँसू है
पी लीजिये।
जिन्दगी आखिर जिन्दगी है
जी लीजिये।

मनुष्य का अपना क्या है
जन्म दूसरे ने दिया, नाम दूसरे ने दिया,
शिक्षा दूसरे ने दिया, रिश्ता भी दूसरे से जुड़ा
काम करना भी दूसरे ने सिखाया,
अंत में श्मशान भी दूसरे ले जायेंगे।
तुम्हारा इस संसार में क्या है,
जो तुम इतना घमंड करते हो।

हेमंती माजी (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

प्रकृति

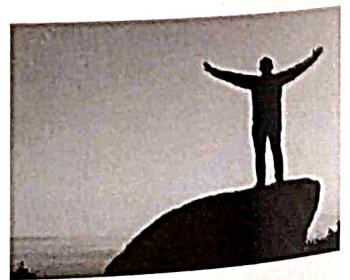
प्रकृति हमारी घोर निराली
इससे जुड़ी है दुनिया सारी
प्रकृति से ही है फ़ैली हरियाली
वृक्ष प्रकृति श्रृंगार हैं
इनको क्यों काट रहा है इंसान ?
नष्ट इसे करके वह अपनी
मार रहा पाँव पर कुल्हाड़ी
प्रकृति की गोद में जन्म लिया है
स्वार्थ साधने के बाद मुँह फ़ेर लेना
क्या मानव तेरी यह मानवता है।
प्रकृति ने सर्वस्व दिया है
मानव क्यों इसे दासी समझता है
तू कब इतना स्वार्थी हो गया
कि माँ को दासी समझ बैठा है।

भव्या भी. (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

विश्वास बनाएँ रखना

युगों से संचित मर्यादा जब
होने लगे निष्पाण तो,
विध्वंस हो रहा मुखर और
पथ हो चलें वीरान तो,
तुम अपने मन में दीप
सृजन का जलाएँ रखना।
हार तिमिर की होगी निश्चित,
विश्वास अपना बनाएँ रखना।
सूखे होठों के विषाद,
पल-पल बढ़ते रहें विवाद,
रहा पथ निरंतर अपरिचित
तन हैं व्याकुल और मन विचलित
उठो अब नया निर्माण करो।
जन-जन के जीवन में फिर से

बड़े उर्जा नया पाण धरो ।

कोमल पुण्डरी (प्रथम वर्ष बी. कॉम)

शैशव संस्कृति में नैतिक मूल्यों को स्थान

अशिष्टता क्यों घनप रही है, इस पर गंभीर चिन्तन की जरूरत है। अशिष्टता के लिए हम युवा पीढ़ी को भी पूरी तरह दोषी ठहरा सकते हैं। इसके लिए परिवार भी बहुत हद तक जिम्मेदार है। जब बच्चा पैदा होता है तो उसकी परवरिश का जिम्मा परिवार पर होता है। उसे जैसे संस्कार दिये जाते हैं वह बड़ा होकर उसी के अनुरूप चलता है। इसके साथ ही समाज का भी इसमें अहम योगदान होता है। इसलिए बच्चों को शुरू से ही अच्छे संस्कार दिये जाने चाहिए। जहाँ पर बच्चा गलत करें उसे बताना चाहिए। इसके लिए बच्चों को नैतिक मूल्यों के साथ-साथ अपनी संस्कृति से भी रूबरू करवाना चाहिए। नैतिक मूल्य हमारी संस्कृति की पहचान होते हैं।

जो आचार, विचार और व्यवहार हमारे समाज द्वारा मान्यता प्राप्त न हो, उन्हें अशिष्टता की संज्ञा दी जाती है। परिवार में रहकर ही बच्चे को संस्कारों, नैतिकता व शिष्टाचार के बारे में सीखना होता है। परिवार में साथ रहकर बच्चा घर के सदस्यों के साथ व्यवहार करना

उसे स्कूल शिक्षा प्राप्त करने के लिए भेजा जाता है उसके बाद व्यसन भेजा जाता है जब माता-पिता के पास मिलने का समय आता है तब तक वह थककर मो जाता है। यदि माता-पिता कुछ पूछने की भी कोशिश करें तो यह कहकर टाल देता है कि वह थक गया है। दूसरे दिन भी वही होता है बच्चा क्या पढ़ रहा है, क्या कर रहा है, क्या स्कूल में सीख रहा होता है अभिभावक अर्थात् माता-पिता को पता ही नहीं होता। इसी तरह समय के बीतने के साथ-साथ वह बड़ा हो जाता है और वह संस्कारविहीन हो जाता है। ऐसे बच्चों में शिष्टाचार की उम्मीद ही नहीं की जा सकती। आज लोगों के पास पैसा तो बहुत हो जाता है और किमी चीज की कमी नहीं है, लेकिन जिम्मेदार कमाया है वह हमारी मोच के अनुसार कुछ नहीं कर रहा है। जब हमारे बच्चों को हमारी जम्हान थी तब तो हम पैसे के पीछे पागले रहे और आज जब हम अपने बच्चों को देखते हैं तो उनमें नैतिकता, संस्कार, शिष्टाचार के नाम की कोई भी चीज ही नहीं मिल पाई। नैतिक मूल्य हमारे पुग्खों में विगमन में मिली धरोहर है। संपूर्ण विश्व में भारत की पहचान नैतिकता में है।

अफ़मोम की बात यह है कि आज की युवा पीढ़ी अपने रास्ते से ही भटक गई है। युवाओं का रूप और रूखा व्यवहार, बड़ों के प्रति अनादर, मनमानी करना यह दर्शाता है कि युवाओं में नैतिक मूल्यों का स्तर किस हद तक गिर चुका है। कितनी अजीब बात है कि यह सब दशकों के एक छोटे में अंतगल में हुआ। आज में कुछ दशक पहले अपने से बड़ों की इज्जत करना हमारा कर्तव्य माना जाता था। लोग मिलनसार थे और रिश्तों में कितनी गर्माहट थी। लेकिन अब यह कहते हुए शर्म आती है कि जिन माता-पिता ने बच्चों को बड़ा किया है उन माता-पिता की सेवा करना ही हमें बोझ लगता है। यह नैतिकता नहीं अनैतिकता है और अशिष्टता है। "संस्कारों का पतन" भी इसे कहा जा सकता है। आज का युवा मोबाइल फ़ोन और सोशल साइट्स पर इतना खो गया है कि उसके पास दूसरों के लिए समय ही नहीं है।

आज किसी से उसका लक्ष्य पूछा जाए तो उसका जवाब है कि केवल पैसा। वह पैसा पाने के लिए कुछ भी कर सकता है। चाहे वह गलत रास्ता ही क्यों न हो। न जाने कितने ही ऐसे उदाहरण देखने को मिलेंगे जो यह दर्शाते हैं कि युवा वर्ग स्वयं में नैतिक मूल्यों को कितना गिरा चुका है। दुख तो इस बात का है कि शिष्टाचार, नैतिकता, संस्कार की उन्हें पहचान ही नहीं है और न ही वह इसको मानने के लिए तैयार हैं। आज की युवा पीढ़ी तो पागल हाथी की तरह नैतिकता और संस्कारों को बुलाकर अपने रास्ते में आने वाली हर चीज को रौंदते हुए चली जा रही है। वह इस बात से बेखबर है कि जब भी जमीन पर गिरेगैतो हमारा क्या हाल होगा। यह सब नैतिक मूल्यों की कमी के कारण हो रहा है।

स्वेक्षा चौबे (प्रथम वर्ष बी.सी.ए.)

बेटियाँ

"मेहंदी रोली कंगन का सिंगार नहीं होता"
"रक्षा बंधन भैया दूज का त्योहार नहीं होता"
"रह जाते हैं वो घर सूने आँगन बनकर"
जिस घर में बेटियों का अवतार नहीं होता।
"जन्म देने के लिये माँ चाहिए,
राखी बाँधने के लिए बहन चाहिए,

शुरू करता है। जिसके संपर्क में बच्चा आता है उसी का व्यावहारिक असर उस पर होता जाता है। इसमें हमारा दायित्व यह है कि शिष्ट और अशिष्ट क्या है, इसके बारे में बच्चों को ज्ञान दें। आज के समय में बच्चों में सहनशक्ति का अभाव हो रहा है। इसका कारण उनमें नैतिक मूल्यों का अभाव होना है। नैतिकता की कमी से उनमें अशिष्टता पैदा होती है। बच्चों में अनैतिकता का एक कारण माता-पिता के समय का अभाव होना भी है। इसे हम मुख्य कारण कह सकते हैं। आज किसी भी अभिभावक के पास अपने बच्चों के लिए समय नहीं है वह तो उसके लिए धन एकत्र करने में व्यस्त है। वह इस बात को नहीं समझ रहे हैं कि जिस बच्चों के लिए वह धन एकत्र कर रहे हैं वह किस ओर जा रहा है। यदि अभिभावक अपना मूल्यवान समय बच्चों को नहीं देंगे तो बच्चों का गलत रास्ते पर जाना अनिवार्य है।

जब तक बच्चा नासमझ होता है तब तक बच्चे को कुछ पता नहीं होता है लेकिन जब उसे सब कुछ समझ में आने लगता है तो

स्वच्छ भारत

भारत को स्वच्छ बनाना है
भारत को ऊँचा उठाना है
हम सबको ही मिल करके
संभव हर यंत्र करके,
बीडा यही उठाना है

भारत को स्वच्छ बनाना है।
भारत को ऊँचा उठाना है।
होगा जब ये भारत स्वच्छ
सब जन होंगे तभी स्वस्थ
सबको यही समझाना है,
भारत को स्वच्छ बनाना है।
भारत को ऊँचा उठाना है।
गंगा माँ के जल को भी
यमुना माँ के जल को भी
मोती-सा फिर चमकाना है,
भारत को स्वच्छ बनाना है।
भारत को ऊँचा उठाना है।
देश को विकसित करने का
जन में उन्नति बढ़ाने का
नई नीति सदा बनाना है,
भारत को स्वच्छ बनाना है।
भारत को ऊँचा उठाना है।

-तान्या मल्होत्रा [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

कहानी सुनाने के लिए दादी चाहिए,
खिड़क पुरी करने के लिए मौसी चाहिए,
खीर खिलाने के लिए मामी चाहिए,
साथ निभाने के लिए पत्नी चाहिए,"
पर यह सभी रिश्ते निभाने के लिए
बेटियाँ तो जिन्दा रहनी चाहिए।

घर आने पर दौड़ कर जो पास आये,
उसे कहते हैं बिटिया।

थक जाने पर प्यार से जो माथा सहलाए,
उसे कहते हैं बिटिया।

"कत दिला दैगे" कहने पर जो मान जाये,
उसे कहते हैं बिटिया।

हर रोज समय पर दवा की जो याद दिलाए,
उसे कहते हैं बिटिया।

घर को मन से फूल सा जो सजाये,
उसे कहते हैं बिटिया ।

सहते हुए भी अपने दुख जो छुपा जाये,
उसे कहते हैं बिटिया।

दूर जाने पर जो बहुत रुलाए,
उसे कहते हैं बिटिया।

पति की होकर भी पिता को जो ना भूल पाये,
उसे कहते हैं बिटिया।

मीलों दूर होकर भी पास होने का जो एहसास दिलाये,
उसे कहते हैं बिटिया।

"अनमोल हीरा" जो कहलाए,
उसे कहते हैं बिटिया ।

-किरन आर.जी. {द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.}

लडकी का बलिदान

एक लडकी ससुराल चली गई,

कल की लडकी आज बहु बन गई।

कल तक मौज करती लडकी,

अब ससुराल की सेवा करना सीख गई।

कल तक जो टीशर्ट और पैंट पहनती थी,

आज साडी पहनना सीख गई।

पीहर में जैसे बहती नदी,

आज ससुराल का नीर बन गई।

रोज़ मजे से पैसे खर्च करती लडकी,

आज साग- सब्जी का भाव करना सीख गई।

कल तक फुल स्पीड स्कूटी चलाती लडकी,

आज बाइक के पीछे बैठना सीख गई।

कल तक तो तीन वक्त पूरा खाना खाती लडकी,

आज ससुराल में तीन वक्त का खाना बनाना सीख गई।

कल तक तो अम्मा से काम करवाती लडकी,

आज सासुमाँ के काम करना सीख गई।

कल तक भाई- बहन के साथ झगडा करती लडकी,

आज ननद का मान करना सीख गई।

कल तक तो भाभी के साथ मज़ाक करती लडकी,

आज जेठानी का आदर करना सीख गई।

पिता की आँख का पानी देखकर

फिर लोग कहते हैं कि बेटा ससुराल जाना सीख गई।

-देविका रानी (प्रथम वर्ष बी.बी.ए.)

शिक्षा का महत्व

बहुत जरूरी होती है शिक्षा

हमारे सारे अवगुण को धोती है शिक्षा

चाहे हम जितना भी पढ ले

कभी पूरी नहीं होती शिक्षा,

कर्तव्यों का बोध कराती

अधिकारों का ज्ञान कराती

शिक्षा से ही हमें मिल सकता

है सर्वोपरि सम्मान।

बुद्धिहीन को बुद्धि देती,

अज्ञानी को ज्ञान

शिक्षा से ही बन सकता है

हर इंसान महान।

-काजल भानुदास [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

वीरेंद्र हेग्गडे

वीरेंद्र हेग्गडे जी अपने बीस वर्ष की उम्र में ही श्री

धर्मस्थल क्षेत्र के २१वें धर्माधिकारी के रूप में पद ग्रहण किया।

वीरेंद्र जी का जन्म १९४८ में नवंबर २५ को हुआ। वीरेंद्र जी

को अभिनव चावुंडराय भी कहा जाता है। इन्होंने धर्मस्थल में अन्नपूर्ण भोजन शाला की स्थापना की है। जहाँ ५००० भक्त एक साथ बैठकर खाना खा सकते हैं। श्री हेग्गडे जी लगभग ३८ सालों से सामूहिक विवाह का आयोजन करते आये हैं। श्री धर्मस्थल क्षेत्र ग्रामाभिवृद्धि योजना के अंतर्गत कई गरीब लोग और महिलाएँ लाभान्वित हुए हैं। इन्होंने हाईस्कूल विद्यार्थियों की नैतिक शिक्षा के लिए लगभग १० लाख तक की कन्नड किताबों का मुद्रण करवाकर बाँटा। विरेद्र जी का विश्वास है कि हर एक व्यक्ति की समान महत्ता है। और इस

संसार की उन्नति में हर एक व्यक्ति का योगदान महत्वपूर्ण है।

-भूमिका पी. [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

प्रकृति के साथ प्रगति

वो लहराते पेड., ताजी हवाएँ,
झरने से गिरता पानी
फूलों का महकना, पंछियों का चहकना
संभव न होगा,
अगर प्रदूषण न थमेगा।
फिर न पूछना, कहाँ खो गया
क्या खो गया? कौन है इसका जिम्मेदार?
हाँ मैं, तुम हम सब होंगे इसके भागीदार।
साल दो साल में, ये लुप्त हो जाएगा
ये पल ठहर जाएगा।
उन्नति की दौड़. मैं प्रकृति को चीर कर
कहाँ चल दिए? ठहरो!
आज जब चारों ओर तबाही है
आँखें नम हैं, जुबां बंद है।
बह गये हज़ारों दरिया में,
बिछड. गए अपने दबकर चट्टानों में,
उजड. गए सपनों के घरोंदे,
जो पाई- पाई जोड.कर बनाए हमने।
छूट गया अपनों का साथ
हम रह गये अकेले
आओ हम सब मिलकर
एक शपथ लें,
जिसकी सांसों में बसती है हमारी जान
वो है हमारा प्यारा हिन्दुस्तान
प्रगति के नाम पर
अपनी मिट्टी को, अब हम छूने न देंगे,
चट्टानों को टूटने न देंगे, पेड़ों को
कटने न देंगे।

इसकी रक्षा में करुंगी, तुम करोगे, हम सब करेंगे।
-अदिति तोधा [प्रथम वर्ष बी.बी.एम]

अमन का हरकारा

पहर का सूरज उगा, अंगारे सा,
तपति आग में दरख्त की छाँव सा,
अंबर ने किया ना धर्म का भेद-
एक साथ जगी आसमान में:
मंदिरों की घंटी, उठी अजान की पुकार-
मेरी धरती से जन्मी इंसान की एक नई कौम,
रात की राखों से उठा,
अमन का हरकारा-
सवेरा आया बनकर
मुहब्बत फ़ैजी परिंदा।
-कीर्ति वी. [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

माँ तुझे सलाम

कर गयी पैदा तुझे उस कोख का एहसान है
सैनिकों के रक्त से आबाद हिन्दुस्तान है
तिलक किया मस्तक चूमा बोली ये ले कफ़न तुम्हारा
मैं माँ हूँ पर बाद में, पहले बेटा वतन तुम्हारा
धन्य है मैया तुम्हारी भेंट में बलिदान में
झुक गया है देश उसके दूध के सम्मान में
दे दिया है लाल जिसने पुत्र मोह को छोड.कर
चाहता हूँ आसुओं से पांव वो पखार दूँ
ए शहीद की माँ आ तेरी मैं आरती उतार लूँ।
- भारती एम. [द्वितीय वर्ष पी.सी.एम.बी.]

रोशनी

रोशनी इस शब्द के सामने आते ही मन में अनगिनत कई शब्दों का बोलबाला हो उठता है। उसमें से कुछ शब्दों को यदि मैं आपके समक्ष रखूँ तो वो बुद्धि, तेज, उम्मीद, ज्योति, आलोक, प्रकाश, ज्ञान, खुशी, प्रकाशित ज़िंदगी जैसे शब्द ही होंगे। हर व्यक्ति की रोशनी की अपनी परिभाषा है। मेरे लिए इस शब्द का अर्थ है खुशी, उम्मीद और ज़िंदगी।
- सुनैना [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

इंसानियत

आइए! इन्सानियत का फ़र्ज़ निभाए
किसी रोते हुए बच्चे को हंसाए।
लेकर के किसी के सारे रंजो गम
अपनी आँखों में थोड़ी-सी बरसात ले आये।
बनकर के किसी बेसहारे का सहारा

उसके पीछे वे सुशिक्षित के कृत शिवालय।
 वहाँ बतिया ने निके कोई भाषा न शिवाय
 हा शिवाय को अपना एक शिव जाय
 सुन बनकर भावना को जग को
 शेषक हाथी में हमारे कटि चुम्ब जाय
 आहो! हम नर हमानियम का फल मिश्राएँ।
 -आरती एम [द्वितीय वर्ष पी.सी.एम.बी.]

जानवीर सुदामा

कहते हैं कि सुदामा ने शरणागत के चने चोरी कर के खाए थे इसलिए वह शरीर ही गया था। परंतु उसके पीछे की कहानी अलग है। कहते हैं कि आठिकाय में एक बुढ़िया थी। वह शरणागत की अतिथि थी। जो भी मिठा में मिलता उसे चासुटेक को अर्पित करती थी फिर खुद खाती थी। एक बार उसे कई दिनों तक मिठा नहीं मिली। सातठे दिन उसे थोड़े से चने मिले उसने उसे खाया नहीं और एक पीटली में बाँध कर रख दिए। रात को चोरी ने बुढ़िया के चने चुरा लिए। बुढ़िया ने शोर मचाया तो चोरी ने पीटली, संदीपन गुरु के आश्रम में फेंक दी। सुबह गुरुजी की पीटली मिली तो उन्होंने उस चने की पीटली को सुदामा और कृष्ण को दे दिया और कहा कि टोनी खा लो। उधर सुदामा तो जानी था। बुढ़िया ने श्राप दिया था कि जो भी चने खाएगा वह शरीर ही जाएगा। सुदामा ने सोचा कि यदि कुछ खा लेंगे तो वह दरिद्र हो जाएंगे। उनके दरिद्र होने ही जगत का क्या होगा इसलिए सुदामा ने सारे चने खुद खा कर जीवन भर की दरिद्रता ले ली। और किसी को पता भी नहीं चलने दिया।

-तान्या सन्तोषा [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

स्त्री

जिसका नहीं था कोई निश्चित ठिकाना
 आखिर क्या सोचकर तू नारी बनाई
 तूने सिखाया उस दूसरे के लिए जीना, दूसरे के लिए मरना,
 परतु खुद के लिए कभी नहीं सोचना।
 सच तो ये है कि स्त्री पुरुष दोनों ही हैं जग के आधार
 फिर कभी समझा जाता है एक को बेकार ?
 जिसने दूसरे के लिए सब लुटाया,
 उसे ही किसी ने न अपनाया
 कभी मायके ने कहा पराई,
 तो कभी समुदाय में पराई घर से आई,
 सच कहीं ऊपर वाले से तेरी बालती नहीं है,
 ये कुरीति तो इस पुरुषवादी समाज की उपज है।
 अब तो लगता ही नहीं की नारी है हम,

क्योंकि एक ठम्पू जैसी बना ही गई है हम
 जिसने जब जहाँ हमारा उपवीर किया,
 जो उसे जने पर
 सच में जिने मकली की गढ़ निकाल कर दिया
 आखिर हमारे साथ ही ऐसा क्यूँ????????
 क्योंकि हम नारी हैं?????
 -ज्योति सुक्का [द्वितीय वर्ष पी.सी.एम.बी.]

मित्रता

मित्र के बिना जीवन अधूरा होता है। मित्र जीवन के रोनों की औषधि होती है, इसलिए मित्रता का बहुत महत्व है। हर जगह घर से बाहर मित्र की तलाश करता है। मित्र जीवन का वह साथी है जो हर दुःख से हमें बचाता है। हमें कष्टों की ओर बढ़ने के लिए साधन जुटाता है। पतन से बचाकर उन्नयन के पथ पर लाता है, वह मित्र है। धर्म कर्मों में लगे ही मित्रों के गुण गाये गये हैं। अर्जुन- कृष्ण की मित्रता, श्रीकृष्ण- सुदामा की मित्रता। श्रीराम और सुग्रीव की मित्रता एक पावन संबंध की सूचक है। श्रीकृष्ण ने आपत्ति में लगे अर्जुन की हर समय सहायता की। श्रीकृष्ण और सुदामा की मित्रता लोक प्रसिद्ध है। सुदामा गरीब ब्राह्मण था और श्रीकृष्ण राजा थे तो भी कृष्ण जी ने मित्रता का उदाहरण और सुदामा की मदद की। जीवन का सहारा, दुःख का साथी, मित्र बनाते समय लोग बुद्धिमानी से काम नहीं लेते हैं। कई बार छत्ती, कपटी आदमी मित्रता की आड़ में अपना मतलब निकालते हैं। ऐसे लोगों से बचना चाहिए। मित्रता के सच्चे भाव को समझना चाहिए। सच्चा मित्र हर सुख- दुःख में साथ देता है। स्वार्थी मित्र संकट के समय साथ छोड़ देते हैं। अतः मित्रता करने में सावधानी बरतनी चाहिए। तुलसीदास जी ने कहा है-

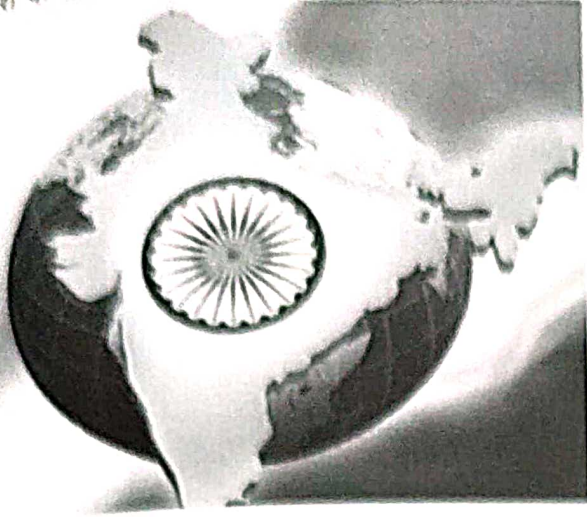
जो मित्र दुख होई न दुखारी,
 तिनहि विलोकत पातक भारी॥

-सुनेना के. [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

स्वदेश प्रेम

"हृदय नहीं वह पत्थर है जिसमें स्वदेश का प्यार नहीं", "जननी और जन्मभूमि स्वर्ग से भी महान हैं"- ऐसी अनेक काव्य पंक्तियाँ देश के प्रति हमारे स्वभाविक प्रेम को दर्शाती हैं। वास्तव में जिस धरती पर हम जन्म लेते हैं जिस पर पलकर बड़े होते हैं, उसके प्रति स्नेह उत्पन्न होता ही है। जिसकी मिट्टी से हमारा शरीर बना है, उसका रूपा हम कभी भी चुका नहीं सकते। यदि हम अपने देश की संस्कृति और परंपराओं को समझें, यहाँ के प्राकृतिक सौंदर्य में अपना मन

हमारे, यहाँ के ज्ञान वैभव को समझें तो निश्चय ही हमारे भीतर देश के प्रति लगाव और बड़े-देशभक्ति की भावना को

बल मिलेगा। यह देशभक्ति हमारे कर्मों और वाणी दोनों से प्रकट होती है। देशभक्त संकटकाल में अपना सर्वस्व समर्पण करने को तैयार रहता है, वह अपने कार्यों से देश का गौरव बढ़ाता है। सच्चा देशभक्त कभी ऐसा काम नहीं करता जिससे उसके देश का नाम खराब हो, वह कभी अपने देश की निंदा नहीं करता, उसे औरों की तुलना में नीचा नहीं दिखाता। उसका प्रत्येक कार्य स्वार्थ हित न होकर देश हित में होता है। इसलिए उदार भावना को अपनाएं और सबके हित की सोचें।

- कीर्ति. वी. [द्वितीय वर्ष सी.ई.बी.ए.]

माँ- बाप

सुबह उठे स्कूल जाने के लिए,

बस एक ही आवाज़ :

मम्मी वो किताब रखी थी यहाँ कवर के लिए,
कमरे में गये और देखा सब पर कवर चढा है,
जितने भी सामान की ज़रूरत थी सब वहीं पडा है।
सुबह छोड. गये थे किताबें और कपडे बिखरे हुए,
घर लौटे तो देखा सब थे अलमारी में निखरे हुए,
शाम को सारी फ़रमाहिशें पापा ने यूँ पूरी की

पूछा फिर भी मुस्कुरा के :

रही तो नहीं कोई अधूरी- सी।

कुछ ख्वाहिशें तो थी अनकही

उनको पूरा करने के लिए न जाने कितनी तकलीफ़ें सही।

मम्मी- पापा के हाथ हैं हर मुश्किल में साथ मेरे

कभी न छोडे. हाथ चाहे संध्या हो या सवेरे।

मैंने कहा था मेरे दोस्त से बात करने में,

आपका नहीं है कोई भी रोल,

क्या इतने सालों के प्यार का था बस इतना- सा मोल।

मम्मी- पापा आप कुछ नहीं जानते यह ऐसा ही होता है,

यही शब्द कुछ साल बाद हर एक की जुबां पर होता है।

जो आपने किया वह हर माँ- बाप का फर्ज होता है,

क्यूँ भूल जाते हैं, यह कहने से पहले ,

जिन्होंने आँसू पाँछे,

उनका दिल यह सुन कितना रोता है।

सारी बातें याद आती हैं, जब घड़ी. बीत जाती है,

क्यूँ होता है एहसास ,

समय बीत जाने के बाद,

क्यूँ अक्सर नींद खुलती है,

सूरज डूब जाने के बाद।

देती उन्हें मैं बहुत प्यार

काश वो होते मेरे पास।

-अन्नपूर्णा सिंह [प्रथम वर्ष सी.ई.बी.ए.]

माँ

आँखों में आँसू होठों पे दुआ

स्कूल से आते बच्चे में ढूँढती है माँ

छुपाती है अपने हर गम को और दुख को

पर मुझे देख मुस्कुराती है माँ

अपनी उम की परवाह नहीं

लेकिन मेरी लंबी उम की दुआ मांगती है माँ

उसके दर्द को कौन जाने?

दर्द मुझे हो तो आँसू बहाती है माँ

उसका प्यार तो सागर से भी गहरा है

हर वक्त प्यार भरी बाँहें फैलाती है माँ।

-भारती एम. [द्वितीय वर्ष पी.सी.एम.बी.]

TREKKING

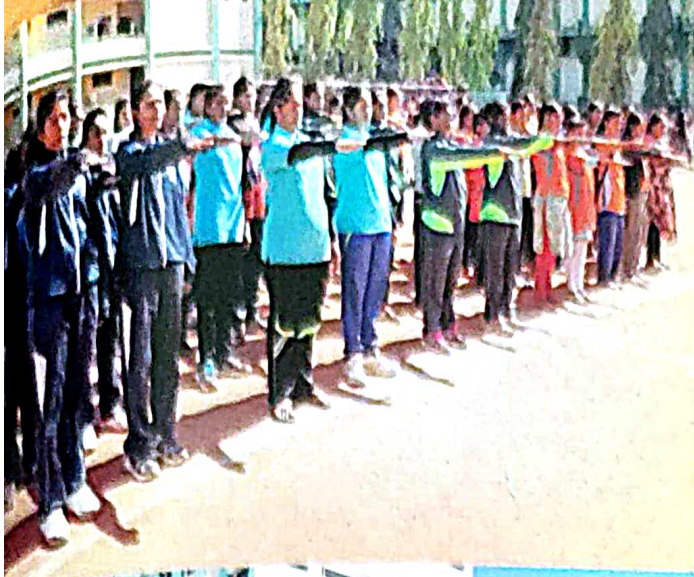
PU SPORTS DAY

PU EXCURSION

GAMEINESS 2017

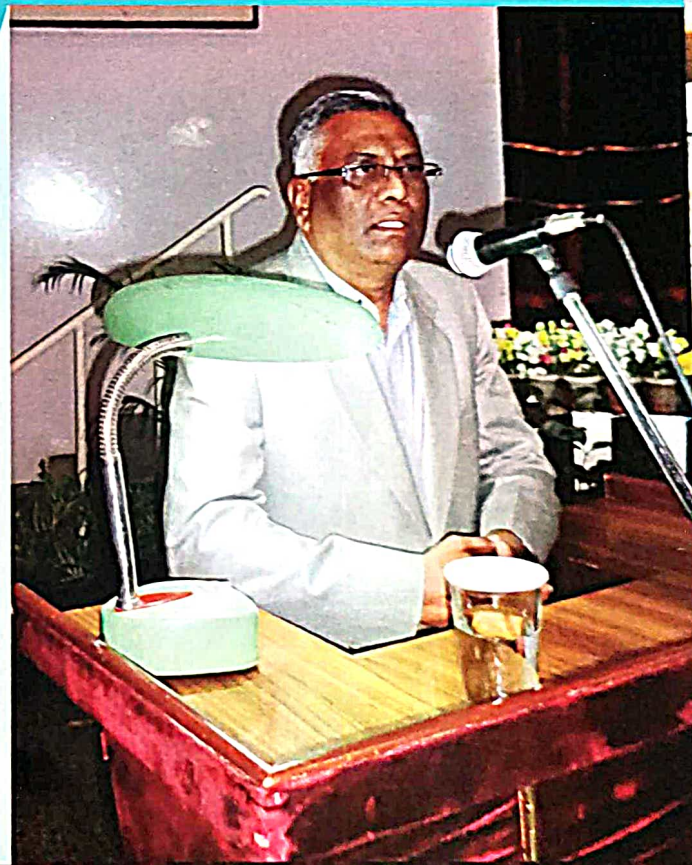

PU & DEGREE PARENTS MEETING

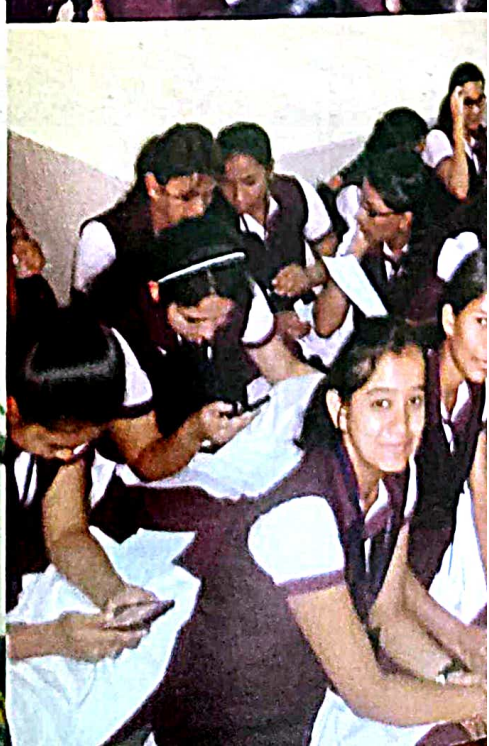
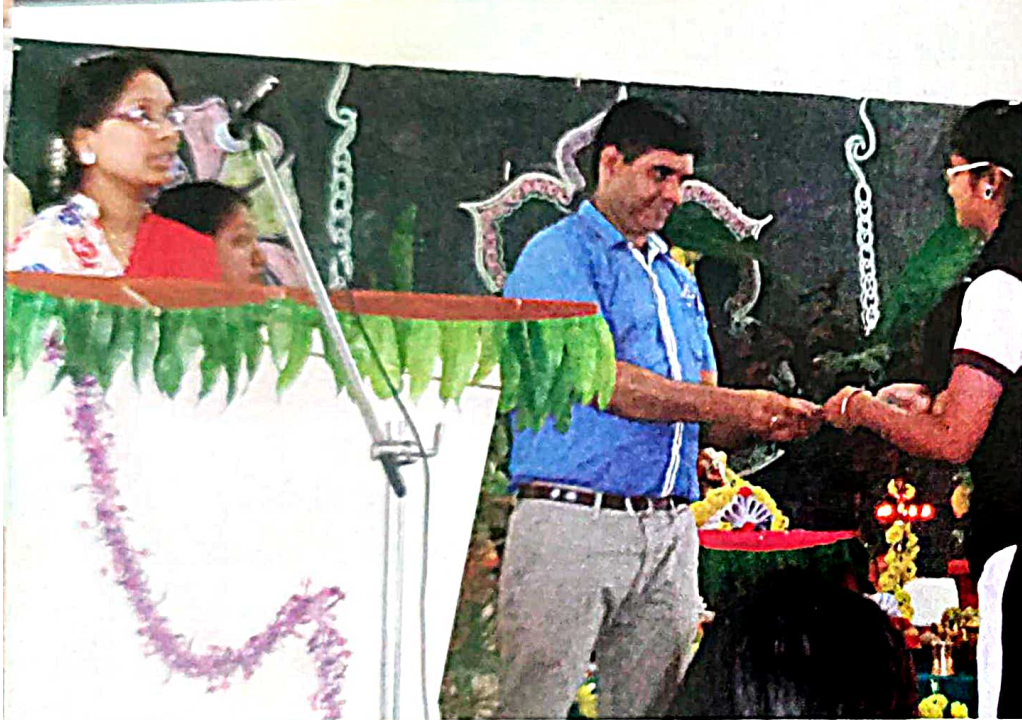

ANNUAL DAY

SHARADA
PUJA

NCC

SMOKING

Smoking doesn't enhance your image, but invites numerous health hazards which eventually lead to premature death

- A single cigarette reduces life-span by 5 minutes
- Tobacco smoking/chewing causes hypertension, coronary heart disease and cancer.
- In the age group of 35-69, one-third of the deaths are induced by smoking-related diseases.

KILLS

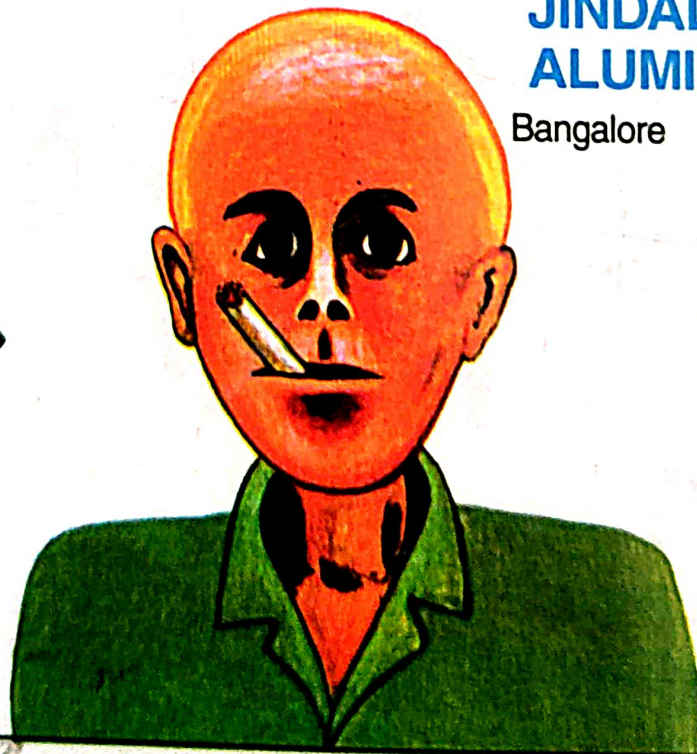
- A trial puff could lead to chain smoking of 30-40 cigarettes per day.
- People sitting near those who smoke are equally exposed to the hazards.

Stop smoking totally. And look forward to a long, healthy life. While you promote a smoke-free world.

Issued in public interest by

**JINDAL
ALUMINIUM LIMITED**

Bangalore

Say no to cigarettes today. For your sake. And your family's.

Issued in the interest of public health